

การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ.

ประยุทธ์ จันทร์โอชา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก

INFORMATION EXPOSURE AND POLITICAL OPINIONS OF UNIVERSITY

STUDENT UNDER GENERAL PRAYUTH CHANOCHA'S GOVERNMENT: A CASE

STUDY OF A UNIVERSITY IN THE EASTERN REGION OF THAILAND

โบราณา คุณวิบูลย์

มหาวิทยาลัยบูรพา

2564

การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ.
ประยุทธ์ จันทร์โอชา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก

โบราณา คุณวิบูลย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานวัตกรรมการสื่อสารทางการเมือง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

INFORMATION EXPOSURE AND POLITICAL OPINIONS OF UNIVERSITY
STUDENT UNDER GENERAL PRAYUTH CHANOCHA'S GOVERNMENT: A CASE
STUDY OF A UNIVERSITY IN THE EASTERN REGION OF THAILAND

BORAYA KUNVIBUN

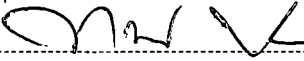

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER OF COMMUNICATION ARTS
IN INNOVATION IN POLITICAL COMMUNICATION
FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES
BURAPHA UNIVERSITY

2021

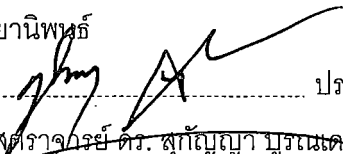
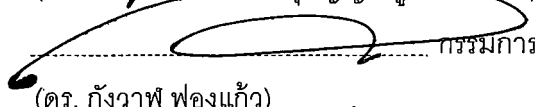
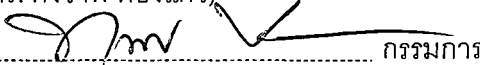

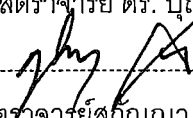
COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ โปรญา คุณวิบูลย์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการสื่อสารทางการเมือง ของมหาวิทยาลัย
บูรพาได้

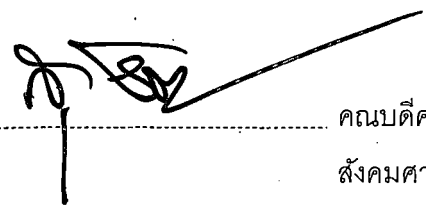
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทรงยศ บัวเือน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญอยู่ ขอพรประเสริฐ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา บูรณเดชาชัย)

..... กรรมการ
(ดร. กังวาท ฟองแก้ว)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทรงยศ บัวเือน)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญอยู่ ขอพรประเสริฐ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ สุกัญญา บูรณเดชาชัย)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการสื่อสารทางการเมือง ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์
(ดร. สุชาดา รัตนวานิชย์พันธ์)

วันที่ ๐๕ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

60920226: สาขาวิชา: นวัตกรรมการสื่อสารทางการเมือง; นศ.ม. (นวัตกรรมการสื่อสารทางการเมือง)

คำสำคัญ: การเปิดรับข่าวสาร, ความคิดเห็นทางการเมือง, พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา
 โบราณ คุณวิบูลย์ : การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียง. (INFORMATION EXPOSURE AND POLITICAL OPINIONS OF UNIVERSITY STUDENT UNDER GENERAL PRAYUTH CHANOCHA'S GOVERNMENT: A CASE STUDY OF A UNIVERSITY IN THE EASTERN REGION OF THAILAND) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ทงยศ บัวเผื่อน, บุญอยู่ ขอพรประเสริฐ ปี พ.ศ. 2564.

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียง” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 – 4 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียง จำนวน 400 คน งานชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย 2) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต 3) เพื่อศึกษาความแตกต่างการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมือง ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.50 มีความสนใจทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารผ่านเว็บไซต์ข่าว ในช่วงระหว่างเวลา 18.01 – 24.00 น. โดยเปิดรับมากกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ แต่แต่ละครั้งจะเปิดรับข่าวสารประมาณ 15 – 30 นาที นิสิตไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า พล.อ. ประยุทธ์ บริหารประเทศได้ดี (Mean = 1.47) ด้านความเป็นประชาธิปไตย สิทธิ เสรีภาพนั้น นิสิตไม่เห็นใจเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ (Mean = 3.47) ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า รัฐบาลทหารบริหารประเทศดีกว่ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง (Mean = 4.50) ส่วนด้านสิทธิและเสรีภาพ นิสิตไม่เห็นว่าเป็นที่ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางด้านกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน (Mean = 1.97) ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการทำหน้าที่ขององคมนตรีตามรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง และองค์กร

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นั้น นิสิตเห็นว่างค์กรดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือไม่มากนัก

60920226: MAJOR: INNOVATION IN POLITICAL COMMUNICATION; M.Com.Arts
(INNOVATION IN POLITICAL COMMUNICATION)

KEYWORDS: Information Exposure. Political Opinions. Prayuth-Chan-o-cha's

BORAYA KUNVIBUN : INFORMATION EXPOSURE AND POLITICAL
OPINIONS OF UNIVERSITY STUDENT UNDER GENERAL PRAYUTH CHANOCHA'S
GOVERNMENT: A CASE STUDY OF A UNIVERSITY IN THE EASTERN REGION OF
THAILAND. ADVISORY COMMITTEE: SONGYOT BUAPHUEN, Ph.D., BOONYOU
KHORPORNPRASERT, Ph.D. 2021.

The study on information exposure and political opinions of university students under Gen. Prayut Chan-o-cha's government: a case study of a university in the east is quantitative research with the use of questionnaires as research tools. The data were collected from 400 first year, second year, third year, and fourth year university students at a university in the eastern part of Thailand. The study aims to 1) find relation between demographic characteristics and students' political opinions towards Gen. Prayut Chan-o-cha's government, 2) find relation between demographic characteristics and students' exposure to political news, and 3) study the differences between students' information exposure and political opinions in the period of Gen. Prayut Chan-o-cha's government.

The study revealed that most of the students were second year female students who gained grade point averages of 2.00-2.50. They demonstrated high interest in politics, and they got exposure to news from websites from 06.01pm -12.00 am. They exposed to the news more than 3 times a week and spent about 15- 30 minutes a time. The students did not agree that Gen. Prayut Chan-o-cha governed the nation well (Mean = 1.47). Regarding democracy, rights, and freedoms, the students were not certain whether there was democracy (Mean = 3.47). They did not agree that the military government did better in administrating the nation than the elected government (Mean = 4.50). In rights and freedoms, the students did not see that people were equally protected by laws (Mean = 1.97). Regarding the Independent

Organizations under the Constitution and the National Assembly of Thailand namely the Office of the National Anti-Corruption Commission, Office of Election Commission of Thailand, and Office of the National Human Rights Commission, the students' opinions revealed that these offices did not have much reliability.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร. ชนภา ปุณณนันทน์ ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้ศึกษาต่อ และเป็นแรงผลักดันในการทำวิจัยชิ้นนี้ให้สำเร็จราบรื่น อีกทั้งขอบคุณคณะอาจารย์หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการสื่อสารทางการเมือง ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงยศ บัวเผื่อน อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญอยู่ ขอพระเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา บุรณเดชาชัย ดร. กังวาล์ ฟองแก้ว และอาจารย์ผู้มีส่วนร่วมทุกท่านที่ทำให้กำลังใจ ซึ่งแนะแนวทางให้ข้าพเจ้าจนเกิดเป็นงานวิจัย และบทความวิจัยที่สมบูรณ์ชิ้นนี้ขึ้นมา ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้วิจัย ขอคุณมูลนิธิ PDJ ที่มอบโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้วิจัย ขอขอบคุณพ่อ-คุณแม่และกำลังใจเบื้องหลังอีกมากมายที่ไม่ได้กล่าวถึง

โบรณา คุณวิบูลย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ต
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหานำวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2.....	8
แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง	16
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย.....	24

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
กรอบแนวคิดการวิจัย	39
บทที่ 3.....	40
ระเบียบวิธีวิจัย.....	40
ประชากร.....	40
กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การนำเสนอข้อมูลการวิจัย.....	47
บทที่ 4.....	48
ผลการวิจัย	48
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ตามลักษณะทางประชากร.....	48
ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา	52
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์ โอชา.....	56
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมุติฐานการวิจัย.....	66
บทที่ 5.....	143
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	143
อภิปรายผลการวิจัย	149
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	153
ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	153

บรรณานุกรม..... 154

ประวัติย่อของผู้วิจัย..... 158

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงกลุ่มคณะต่างๆ ที่เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี	40
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนคณะ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	43
ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามเพศ	48
ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	49
ตารางที่ 5 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	49
ตารางที่ 6 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามรายได้ของครอบครัว	50
ตารางที่ 7 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามคณะที่สังกัด	50
ตารางที่ 8 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามกลุ่มสาขาที่สังกัด	51
ตารางที่ 9 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามความสนใจทางการเมือง	52
ตารางที่ 10 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	52
ตารางที่ 11 แสดงประเด็นข่าวสารทางการเมืองที่นิสิตเปิดรับ	53
ตารางที่ 12 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ..	54
ตารางที่ 13 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามสถานที่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ...	54
ตารางที่ 14 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ...	55
ตารางที่ 15 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	55
ตารางที่ 16 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามเหตุผลที่นิสิตเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	56
ตารางที่ 17 ความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ	57
ตารางที่ 18 แสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ของรัฐสภา	59
ตารางที่ 19 แสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้านความเป็นประชาธิปไตย	60
ตารางที่ 20 แสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้านสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน	62
ตารางที่ 21 แสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ	64

ตารางที่ 22 แสดงความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม	66
ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	67
ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	68
ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	69
ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	70
ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	71
ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	72
ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	73
ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	74
ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	75
ตารางที่ 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	76
ตารางที่ 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	77
ตารางที่ 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต	78

ตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะกับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของ นิสิต	79
ตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะกับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ของนิสิต	80
ตารางที่ 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะกับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ของนิสิต	81
ตารางที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะกับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ของนิสิต.....	82
ตาราง 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับช่องทางการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมืองของนิสิต.....	83
ตารางที่ 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับช่วงเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมืองของนิสิต.....	84
ตารางที่ 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมืองของนิสิต.....	85
ตาราง 42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมืองของนิสิต.....	86
ตารางที่ 43 เปรียบเทียบตัวแปรเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยใน ภาพรวม	87
ตารางที่ 44 เปรียบเทียบตัวแปรเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยด้านการ บริหารประเทศ.....	88
ตารางที่ 45 เปรียบเทียบตัวแปรเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่ รัฐสภา.....	88
ตารางที่ 46 เปรียบเทียบตัวแปรเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านความเป็น ประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ	89
ตารางที่ 47 เปรียบเทียบตัวแปรเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่ของ องค์กรอิสระ.....	90

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบตัวแปรขั้นปีที่ศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม 91	
ตารางที่ 49 เปรียบเทียบตัวแปรขั้นปีที่ศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ.....	92
ตารางที่ 50 เปรียบเทียบตัวแปรขั้นปีที่ศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา.....	93
ตารางที่ 51 เปรียบเทียบตัวแปรขั้นปีที่ศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ	94
ตารางที่ 52 เปรียบเทียบตัวแปรขั้นปีที่ศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ.....	95
ตารางที่ 53 เปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม.....	96
ตารางที่ 54 เปรียบเทียบตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ.....	97
ตารางที่ 55 เปรียบเทียบตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา	97
ตารางที่ 56 เปรียบเทียบตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ	98
ตารางที่ 57 เปรียบเทียบตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ	99
ตารางที่ 58 เปรียบเทียบตัวแปรกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม..	101
ตารางที่ 59 เปรียบเทียบตัวแปรกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ.....	102
ตารางที่ 60 เปรียบเทียบตัวแปรกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา.....	103
ตารางที่ 61 เปรียบเทียบตัวแปรกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ	104

ตารางที่ 62 เปรียบเทียบตัวแปรกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ.....	105
ตารางที่ 63 เปรียบเทียบตัวแปรความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม	106
ตารางที่ 64 เปรียบเทียบตัวแปรความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ	107
ตารางที่ 65 เปรียบเทียบตัวแปรความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา.....	108
ตารางที่ 66 เปรียบเทียบตัวแปรความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ	109
ตารางที่ 67 เปรียบเทียบตัวแปรความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ.....	110
ตารางที่ 68 เปรียบเทียบตัวแปรช่องทาง การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม	111
ตารางที่ 69 เปรียบเทียบตัวแปรช่องทาง การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ	112
ตารางที่ 70 เปรียบเทียบตัวแปรช่องทาง การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา.....	113
ตารางที่ 71 เปรียบเทียบตัวแปรช่องทาง การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ	114
ตารางที่ 72 เปรียบเทียบตัวแปรช่องทาง การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระ.....	115
ตารางที่ 73 เปรียบเทียบตัวแปรช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม	116
ตารางที่ 74 เปรียบเทียบตัวแปรช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ.....	118

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพ 2 .1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย..... 39

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อิศเรศ คำแหง (2553,น.45) ระบุว่า การเปิดรับข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม นอกเหนือจากปัจจัย 4 ประการ อันประกอบด้วย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค เพราะในการดำเนินชีวิตในสังคมนั้น บุคคลจำเป็นต้องสื่อสารกับบุคคลอื่นเพื่อการอยู่ร่วมกันในองค์กร และการอยู่ร่วมในสังคม การที่บุคคลสื่อสารถึงกันนั้นเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามเป้าหมายของแต่ละคน ทั้งประโยชน์ในการทำภารกิจให้ลุล่วง ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจการค้า ประโยชน์ทางการเมืองการปกครอง และประโยชน์ในด้านอื่น การเปิดรับข่าวสารจากสื่อที่หลากหลายประเภทจึงเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของบุคคล เพราะหากบุคคลใดเปิดรับข่าวสารในระดับมาก และเปิดรับจากช่องทางที่หลากหลาย บุคคลนั้นก็รับรู้ความเคลื่อนไหวของสังคมมากกว่าคนที่เปิดรับข่าวสารน้อยกว่า บุคคลที่รับรู้ข่าวสารมากย่อมมีประเด็นที่นำข่าวสารนั้นมาพูดคุยกับบุคคลอื่นได้มาก ข่าวสารจึงเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลใช้ในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมของตนเอง เมื่อบุคคลเกิดความไม่แน่ใจ แต่จำเป็นต้องตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง บุคคลนั้นจำเป็นต้องเปิดรับข่าวสารในเรื่องนั้น เพื่อให้มีข้อมูลที่เพียงพอประกอบการพิจารณา และตัดสินใจ อย่างไรก็ตาม บุคคลจะไม่รับข่าวสารทั้งหมดที่เข้ามาสู่ตนเอง แต่เขาจะเลือกเปิดรับข่าวสารเพียงบางส่วนเท่านั้น โดยเลือกเฉพาะข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต หรือทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ ข่าวสารที่หลั่งไหลเข้ามาสู่คนในสังคมก็เช่นเดียวกัน แต่ละบุคคลต่างก็คัดเลือกเฉพาะข่าวสารที่เขาเห็นว่ามีความสำคัญต่อเขา เกี่ยวข้องต่อการดำเนินชีวิตของเขา

แคลปเปอร์ (Clapper,1960,p.13 อ้างถึงใน สถาพร สิงหะ, 2556, น.12) ระบุว่า การเปิดรับข่าวสารเปรียบเสมือนเครื่องกรอง ซึ่งทำหน้าที่กั้นกรองข่าวสารที่มีอยู่จำนวนมากเข้าสู่การรับรู้ของบุคคล ประกอบด้วยขั้นตอน 4 ประการ ได้แก่ ประการแรก การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) เป็นขั้นการเลือกช่องทางการสื่อสาร โดยบุคคลจะเลือกช่องทางการสื่อสารจากช่องทางที่มีอยู่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และสื่อประเภทอื่น ประการที่สอง การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) บุคคลจะเลือกช่องทางการสื่อสารตามความสนใจ หรือตามความถนัดของตนเอง เลือกรับข่าวสารที่สนับสนุนความเชื่อ ความคิดของตนเอง ในขณะที่เดียวกัน ก็จะหลีกเลี่ยงเปิดรับข่าวสารที่ขัดต่อความคิด และความเชื่อของตน ประการที่สาม เลือกรับรู้และตีความ (Selective Perception and Selective

Interpretation) เมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารแล้ว เขาจะเลือกรับรู้ และเลือก “ตีความ” สารนั้น การที่บุคคล “ตีความ” สารที่เขา “เปิดรับ” และ “รับรู้” มานั้นจะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ ความคิด อุดมการณ์ ความเชื่อ และความต้องการของบุคคลนั้น ประการที่สี่ การเลือกจดจำ (Selective Retention) เมื่อผ่านขั้นตอนต่าง ๆ มาแล้ว บุคคลจะเลือกจดจำเนื้อหาสาระบางส่วน ของสาร โดยจดจำเฉพาะเนื้อหาที่สอดคล้องกับความคิด ความเชื่อ ของตนเอง และมักไม่จดจำ ในสิ่งที่ตนเองไม่สนใจ หรือข่าวสารที่ขัดต่อความคิด ความเชื่อ และอุดมการณ์ของตน

พรพนวดี ขำจริง และ เยาวภา ประคองศิลป์ (2553, น.2) กล่าวว่า ข่าวสารทางการเมือง หมายถึง กิจกรรม ความเคลื่อนไหวของผู้นำทางการเมือง นักการเมือง ที่แสดงออกต่อสาธารณชน รวมถึงข่าวสารที่สื่อมวลชน และประชาชนวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของนักการเมือง และการแสดงออกของผู้นำทางการเมืองที่มีต่อประเด็นที่เป็นข่าว “ข่าวสารทางการเมือง” จึงมีความแตกต่างจาก “ข่าวการเมือง” ตรงที่ “ข่าวการเมือง” จะมุ่งเน้นไปที่การบริหารงานของรัฐบาลเป็นหลัก เช่น ข่าวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข่าวการต่อรองผลประโยชน์ระหว่างนักการเมือง ข่าวการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ข่าวการออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้กับคนในสังคม เป็นต้น ทว่า “ข่าวสารทางการเมือง” มีความหมาย ขอบเขตกว้างขวางกว่านั้น ครอบคลุมภารกิจอื่นของนักการเมือง ครอบคลุมการแสดงออกในอิริยาบถต่าง ๆ ของผู้นำทางการเมือง การที่ผู้นำรัฐบาล หรือ นายกรัฐมนตรี แสดงกิริยา ท่าทางต่าง ๆ ขณะปรากฏตัวต่อสาธารณชนจึงเกี่ยวข้องกับการแสดงบทบาททราียงานข่าวสารของสื่อมวลชน และเกี่ยวข้องกับการเปิดรับข่าวสารของประชาชน และเชื่อมโยงสัมพันธ์กับการรับรู้ของคนในสังคม

ในการรายงานข่าวสารทางการเมืองของสื่อมวลชนนั้น สื่อมวลชนมักรายงานข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจ และความคิดเห็นของข้าราชการระดับสูง หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐมากกว่าที่จะวิพากษ์วิจารณ์ในลักษณะตำหนิติเตียนให้ได้รับความเสียหาย ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐมักจะเป็นแหล่งข่าวให้กับสื่อมวลชนได้ติดต่อขอสัมภาษณ์ ไม่ว่าจะป็น นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง อธิบดีกรมต่าง ๆ การที่สื่อมวลชนขอให้เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้บริหารประเทศได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย หรือ ภารกิจของหน่วยงานที่สังกัดย่อมเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่รัฐบุคคลนั้น ไม่ว่าจะสื่อจะนำเสนอในรูปของการแถลงข่าวหรือการติดต่อขอให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ตาม สื่อมวลชนถือว่าเป็นข้อเท็จจริงที่ต้องรายงานต่อสาธารณชน ด้วยเหตุนี้ เจ้าหน้าที่รัฐ นักการเมือง ควรจะตระหนักว่าในการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนในประเทศไทยนั้น สื่อได้ส่งเสริมให้ตนเองได้มีโอกาสสื่อ “สาร”

ไปยังประชาชน ซึ่งข่าวสารไม่ว่าจะเป็นความคิดเห็น หรือความคืบหน้าโครงการต่าง ๆ นั้นส่วนใหญ่มักเป็นข่าวสารที่ส่งเสริม ยกย่องผลงานของตนเองทั้งสิ้น

นิสิตมหาวิทยาลัยเป็นคนกลุ่มหนึ่งที่นิยมเปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางทางการสื่อสารที่หลากหลาย ทั้งจากสมาร์ทโฟน (Smartphone) สื่อสังคม (Social Media) โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อบุคคล เป็นต้น การเปิดรับข่าวสารผ่านช่องทางทางการสื่อสารที่หลากหลายประเภทนั้นจะส่งผลต่อการรับรู้ และส่งผลต่อการมีทัศนคติต่อเรื่องราวต่าง ๆ และส่งผลต่อความคิดทางการเมืองในแง่มุมมองต่าง ๆ ของนิสิตด้วยเช่นเดียวกัน ข้อความข้างต้นนี้สอดคล้องกับ สมชัย แสสนภูมิ ภัฏจรีรา วิจิตรวัชรารักษ์ และ พระครูปลัด ฐนฺฑพวงศ์ ยโส (2562) ที่ระบุว่า สิ่งส่งผลต่อความคิดทางการเมืองของนิสิตระดับมหาวิทยาลัยประการหนึ่งเกิดจากการที่นิสิตเปิดรับข่าวสารจากช่องทางทางการสื่อสารที่หลากหลาย ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความคิดทางการเมืองของนิสิตมากประการหนึ่ง คือ การที่นิสิตได้เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา ซึ่งเขาจะได้รับการปลูกฝังให้เห็นความสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ให้ความสำคัญกับสิทธิ เสรีภาพของพลเมือง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การตัดสินใจเข้าร่วมเคลื่อนไหวทางการเมือง ดังจะเห็นได้จากการที่นักศึกษาจำนวนมากร่วมกันเดินขบวนเรียกร้องให้รัฐบาลบริหารประเทศ โดยคำนึงถึงการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังที่เกิดขึ้นในประเทศไทย คำกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นของนิสิตหญิงคนหนึ่งเข้าร่วมชุมนุมต่อต้านรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เมื่อผู้สื่อข่าวจากสำนักข่าวบีบีซี (BBC News, 3 March 2020) ได้สัมภาษณ์นิสิตรายนี้ โดยถามถึงแรงจูงใจที่เข้าร่วมชุมนุมต่อต้านรัฐบาลว่าคืออะไร นิสิตคนดังกล่าวตอบว่า การที่ตนเองตัดสินใจเข้าร่วมชุมนุมต่อต้านรัฐบาลนั้นเพราะต้องการให้ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง ดังข้อความ “มันควรจะเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง ไม่ใช่ประชาธิปไตยจอมปลอม”

อนุชา ชำนาญมนต์ (2560) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนหลักสูตรเสนาธิการทหารเรือ รุ่นที่ 76 ต่อการรัฐประหาร โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557” ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหลักสูตรเสนาธิการทหารเรือรุ่นที่ 76 เห็นด้วยกับการรัฐประหารโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ในส่วนของลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ อายุราชการ เหล่าทัพ ระดับการศึกษาสูงสุด และภูมิสำเนา ที่แตกต่างกันของนักเรียนหลักสูตรเสนาธิการทหารเรือรุ่นที่ 76 ไม่ได้ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่แตกต่างกัน ขณะที่ สมเจต อ่ำรอด (2519) ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษาวิทยาลัยครู” ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนของบิดามารดา มีผลต่อ

ความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา สมเจต กล่าวว่่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังเข้าใจการเมืองการปกครองในประเทศไทยไม่มากนัก โดยเห็นว่าควรจะมีหน่วยงานที่มีบทบาทอบรม ให้ความรู้แก่นักศึกษาและประชาชนให้เห็นความสำคัญของรูปแบบการปกครองประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะการปกครองระบอบประชาธิปไตย

วรุฬห์ทิพย์ สุทธิประเสริฐ และ อํารงค์ดี เพชรเลิศอนันต์ (2562) กล่าวว่่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสระบุรีมีทัศนคติต่อการดำเนินนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา อยู่ในระดับน้อย มีทัศนคติต่อการดำเนินนโยบายด้านการแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชนในระดับน้อย มีทัศนคติต่อการดำเนินนโยบายด้านระบบสวัสดิการและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับน้อย มีทัศนคติต่อการดำเนินนโยบายด้านการรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลกอยู่ในระดับน้อย และมีทัศนคติต่อการดำเนินชีวิตด้านการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายราชการประจำอยู่ในระดับน้อย

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับ ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตที่มีต่อรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา และเปรียบเทียบปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองที่มีต่อรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา และเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย งานชิ้นนี้จะทำให้สังคมได้รับรู้การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยที่มีต่อความคิดเห็นทางการเมืองในยุคที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย งานชิ้นนี้จะเป็่นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่าง ๆ เช่น หน่วยประชาสัมพันธ์ทางการเมืองของพรรคการเมืองที่สามารถนำงานวิจัยชิ้นนี้ไปใช้ประโยชน์ในการสื่อ “สาร” ไปสู่กลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย จึงนำมาสู่การศึกษาในครั้งนี้

ปัญหานำวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ การเปิดรับข่าวสาร และความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร
2. การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. นิสิตที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ การเปิดรับข่าวสาร และความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย ในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา
2. เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย ในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นทางการเมือง ในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จำแนกตามลักษณะทางประชากรของนิสิตมหาวิทยาลัย
4. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นทางการเมือง ในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนิสิตที่ต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมือง ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา แตกต่างกัน
3. การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตที่ต่างกันมีความคิดเห็นทางการเมือง ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 – 4 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านเวลาดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสาร ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสาร สถานที่ในการเปิดรับข่าวสาร ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร เหตุผลที่เปิดรับข่าวสารของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จากนั้นศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในด้านการบริหารประเทศ ด้านการทำหน้าที่ของ

รัฐสภา ด้านความเป็นประชาธิปไตย ด้านสิทธิ เสรีภาพ ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ และความสัมพันธ์ระหว่างกาารเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัย

ขอบเขตด้านเวลา ผู้วิจัยเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2562 – 31 มิถุนายน 2564

นิยามศัพท์

ลักษณะทางประชากร ในงานวิจัยชิ้นนี้ ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่สังกัด เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ของครอบครัว ระดับความสนใจทางการเมือง

การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง การแสดงออกของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่เกี่ยวข้องกับการติดตามรับข่าวสารจากช่องทางการสื่อสารประเภทต่าง ๆ ประกอบด้วย ดังนี้

- ช่องทางการเปิดรับข่าวสาร
- ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสาร
- ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร
- ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารในแต่ละครั้ง

ความคิดเห็นทางการเมือง หมายถึง ทศนะของนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 เกี่ยวกับการเมืองในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ดังต่อไปนี้

- การบริหารประเทศของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา
- การทำหน้าที่ของรัฐสภา
- ความเป็นประชาธิปไตย
- สิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน และของสื่อมวลชน

นิสิตมหาวิทยาลัย หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1-4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาการเปิดรับข่าวสารของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุค รัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำให้ทราบถึงช่องทางที่นิสิตเปิดรับข่าวสาร ช่วงเวลาในการเปิดรับ สถานที่ที่นิสิตเปิดรับ เหตุผลที่เลือกเปิดรับ ฯลฯ เป็นต้น และสามารถนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการสื่อสารทางการเมือง เพื่อพัฒนาการนำเสนอข่าวสารทางการเมืองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ได้ทราบถึงระดับของความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุค
รัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา

3. ได้ทราบถึงข้อมูลที่ได้ศึกษาไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเปิดรับข่าวสารกับ
ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ใน
พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” อาศัยแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร
- 2.2 แนวคิดการเปิดรับข่าวสาร
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดลักษณะประชากร พบว่า มีนักวิชาการกล่าวถึงไว้หลากหลายแง่มุม ดังต่อไปนี้

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2542,น.24) ระบุว่า แนวคิดด้านประชากรเป็นทฤษฎีที่ใช้หลักการของความเป็นเหตุเป็นผลในการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม แนวคิดนี้มองว่าการที่มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมานั้น เป็นการแสดงออกหรือการกระทำที่เกิดขึ้นตามแรงบังคับหรือเรียกว่า เกิดจากสิ่งเร้าภายนอกที่เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเช่นนั้น เป็นทัศนะที่เห็นว่าคนที่มีคุณลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการแสดงออกที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งแนวคิดนี้ตรงกับทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ของ เดอเฟลอร์ และ รอคิช (Defleur and Rokeach,1996) ที่อธิบายว่า พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีผลต่อการแสดงออกที่แตกต่างกัน ลักษณะเหล่านี้สามารถอธิบายโดยจัดแบ่งเป็นกลุ่มได้คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกันมักจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น บุคคลที่อยู่ในลำดับชั้นทางสังคมเดียวกันจะเลือกรับและตอบสนองต่อเนื้อหาข่าวสารในลักษณะเดียวกัน แนวคิดนี้สอดคล้องกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ที่พัฒนามาจากแนวคิดเรื่อง “สิ่งเร้าและการตอบสนอง” (Stimulus-Response) ที่นักวิชาการในอดีตมักจะอธิบายว่าผู้รับสารที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างกันจะมีความสนใจต่อข่าวสารที่แตกต่างกัน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538,น.45) ระบุว่า การแบ่งตัวแปรด้านลักษณะประชากร ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพของครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว สถานที่เกิด เป็นปัจจัยที่สามารถนำมาศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด และการแสดงออกของบุคคลได้ สามารถอธิบายเชื่อมโยงกับแนวคิดทางจิตวิทยาได้ กล่าวคือ บุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านลักษณะประชากรจะมีลักษณะทางจิตวิทยาที่แตกต่างกันไปด้วย โดยวิเคราะห์จากปัจจัยดังนี้

1. เพศ - ความแตกต่างทางเพศมีส่วนทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมในการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน กล่าวคือ เพศหญิงมีแนวโน้มมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่ง และรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับข่าวสารนั้นด้วย นอกจากนี้ เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้ เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกำหนดกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

2. อายุ - เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิดและมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน คนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนอายุมากมักมีความคิดที่อนุรักษ์นิยม ยึดถือแนวทางปฏิบัติแบบเดิม มีความระมัดระวังมากกว่าคนอายุน้อย มีทัศนคติมองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่อายุน้อยกว่า ที่เป็นเช่นนี้เพราะคนอายุมากจะผ่านโลก เห็นเหตุการณ์ และรับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมมากกว่า การที่บุคคลมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตมากกว่า ในขณะที่คนที่มีอายุน้อยมักจะแสวงหา หรือเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับความบันเทิงรื่นเริงใจมากกว่า

3. การศึกษา - เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนในสังคมมีความคิด มีค่านิยม มีทัศนคติ และมีพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะกลั่นกรองสารได้ดีกว่าบุคคลที่มีการศึกษาน้อย เพราะคนที่มีความรู้สูงมักจะเปิดรับข่าวสาร ความรู้มากกว่าคนที่มีการศึกษาน้อย การที่คนเราเปิดรับข่าวสารหรือความรู้มากกว่านั้นย่อมทำให้บุคคลนั้นมีความคิดกว้างไกลมากขึ้น เข้าใจสารที่สื่อมวลชนนำเสนอได้ดีกว่า วิเคราะห์ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้ดีกว่า จึงมีผู้กล่าวว่า คนที่มีความรู้สูงมักจะไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ โดยเฉพาะถ้าหากเรื่องนั้น หรือเหตุการณ์นั้นไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลที่ดีพอมาสนับสนุน ในขณะที่คนมีการศึกษาน้อยมักจะบริโภคสื่อมวลชนประเภท วิทยูกระบายเสียง โทรทัศน์ และภาพยนตร์ และมีแนวโน้มเชื่อถือตามที่สื่อนำเสนอ

4. สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม – คำนี้มีความหมายเกี่ยวข้องกับอาชีพของบุคคล รายได้ของบุคคล และเกี่ยวข้องกับสถานภาพทางสังคมของบุคคล ซึ่งทั้งอาชีพ รายได้ สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสถานภาพทางสังคม ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดของบุคคล ผู้ที่ร่ำรวย เป็นมหาเศรษฐีย่อมจะมีทัศนะหรือมีมุมมองที่แตกต่างไปจากบุคคลที่หาเช้ากินค่ำ สนใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัวแตกต่างกัน มองปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมต่างแง่มุมกัน มีค่านิยมในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน

จากลักษณะประชากรที่กล่าวมา ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ เป็นปัจจัยที่ระบุดึงการที่บุคคลต่างเพศกัน อาจมีความคิด การแสดงออกที่แตกต่างกัน การที่บุคคลมีอายุที่แตกต่างกันอาจจะทำให้มีความคิด มีทัศนคติต่อเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ แตกต่างกัน การที่บุคคลมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันอาจทำให้บุคคลเปิดรับข่าวสารจากสื่อที่แตกต่างกัน และมีวิถีชีวิตต่อข่าวสารนั้นแตกต่างกัน และการที่บุคคลมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสถานภาพทางสังคมที่แตกต่างกันอาจจะส่งผลให้บุคคลมีความคิด หรือ มีมุมมองต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน และมีค่านิยมในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ ที่มีต่อ “ผู้รับสาร” พบว่า ทั้ง 2 อย่างมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

1. เพศ เป็นลักษณะทางประชากรที่บุคคลได้รับมาแต่กำเนิด ในประชากรกลุ่มใด ๆ ก็ตามจะประกอบไปด้วย ประชากรเพศชาย (Male) และประชากรเพศหญิง (Female) ซึ่งโดยปกติแล้วประชากรทั้งสองเพศจะมีจำนวนใกล้เคียงกัน เพราะธรรมชาติได้สร้างสมดุลทางเพศมาให้กับประชากรทุกกลุ่ม การที่บุคคลมีเพศที่แตกต่างกัน เพศจะเป็นตัวกำหนดบทบาทหน้าที่ การแสดงออกของบุคคล และเกี่ยวข้องกับพัฒนาการต่าง ๆ ในแต่ละช่วงวัยของบุคคล การที่บุคคลมีเพศที่ต่างกันย่อมส่งผลถึงการมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เพศหญิงมีแนวโน้มและมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดจากการรับข่าวสารนั้นด้วย

2. อายุ เป็นลักษณะทางประชากรที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาของการมีชีวิตอยู่ หรือเปลี่ยนแปลงไปตามวัยของบุคคล เป็นลักษณะประจำตัวของบุคคลที่สำคัญในการศึกษา และวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์ อายุจะแสดงให้เห็นถึง “วัยวุฒิ” ของบุคคล และเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในการทำความเข้าใจในเนื้อหา และข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ การที่บุคคลที่มีอายุมากสามารถเข้าใจเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมง่ายกว่าคนที่มีอายุน้อย

ย่อมหมายความว่าบุคคลที่อายุต่ำกว่าที่รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ มากกว่า ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า อายุจะเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของบุคคลด้วย อีกทั้งอายุแสดงออกถึงการที่บุคคลมีประสบการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาแตกต่างกัน กล่าวได้ว่า อายุเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสนใจในประเด็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น ความบันเทิง การทำมาหากิน การเตรียมตัวสร้างอนาคต เป็นต้น นอกจากนี้ การที่คนเรามีอายุที่แตกต่างกันย่อมก็จะชี้ให้เห็นการมีอารมณ์ที่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากบุคคลจะมีวุฒิภาวะในการคิด การไตร่ตรอง การระมัดระวังที่แตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษา การที่บุคคลมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันย่อมแสดงให้เห็นถึงการมีความสามารถในการเลือกรับข่าวสารที่แตกต่างกัน คนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมักจะตีความข่าวสารที่ได้รับมาแตกต่างกัน ระดับการศึกษาเกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำความเข้าใจ “สาร” (Message) ของบุคคลอีกด้วย กล่าวคือ คนที่มีการศึกษามากกว่า สูงกว่า ย่อมมีศักยภาพในการทำความเข้าใจ “สาร” มากกว่าบุคคลที่มีการศึกษาน้อยกว่า มีทักษะในการวิเคราะห์ และวิพากษ์วิจารณ์ “สาร” นั้นมากกว่าบุคคลที่มีการศึกษาน้อยกว่า และถูกใจได้ยากกว่าคนที่มีการศึกษาน้อยกว่า

4. สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลสนใจเรื่องราว ข่าวสารที่สื่อมวลชนนำเสนอแตกต่างกัน บุคคลที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจซึ่งถือว่าเป็นคนที่มีฐานะดี ย่อมที่จะมีศักยภาพที่จะดูแลตัวเองดีกว่าคนที่ไม่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า การดูแลตนเองจะเกี่ยวข้องกับอำนาจในการแสวงหารายได้มาสู่ตนและผู้อื่นในครอบครัว การใช้จ่ายในการบริโภคข่าวสาร ผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงจะมีโอกาสที่ดีกว่าในการแสวงหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลตนเอง ผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่ำจะมีการศึกษาน้อย ทำให้มีข้อจำกัดในการรับรู้ เรียนรู้ตลอดจน การแสวงหาความรู้และประสบการณ์ในการดูแลตนเอง ประการต่อมา คือ อาชีพและลักษณะการรวมกลุ่มของฟัง เป็นสิ่งที่จะบ่งบอกลักษณะเฉพาะของบุคคล ช่วงเวลาที่เปิดรับข่าวสาร เรื่องที่กลุ่มผู้ฟังสนใจ เช่น กลุ่มชาวนาก็จะสนใจเกี่ยวกับเรื่องข้าว ราคาข้าว ปุ๋ย เป็นต้น ในบางกรณีคนที่มีความรู้หรืออาชีพอย่างหนึ่งแต่อาจจะไปรวมกลุ่มกับคนที่มีความรู้หรืออาชีพหนึ่งก็ได้ ซึ่งจะทำให้ความสนใจขยายวงกว้างออกไป

ศาสนา หรือกลุ่มความเชื่อในศาสนา เช่น ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม หรือศาสนาคริสต์ หรือลัทธิอื่น ๆ ย่อมจะมีแนวคิด วัฒนธรรม ประเพณี และหลักการในการคิดที่แตกต่างกัน ตามรายละเอียดปลีกย่อยของหลักคำสอน ดังนั้น การสื่อสาร หรือถ่ายทอดข้อมูลโดยการพิจารณาความแตกต่างทางศาสนาย่อมเป็นผลดีในการสามารถส่งสารให้แก่ผู้รับสารได้อย่างถูกต้อง และตรงกับความต้องการของผู้รับสารมากที่สุด นอกจากศาสนาแล้ว สถานภาพการสมรส

ของบุคคลก็เป็นปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เพราะคนโสด ย่อมจะมีความสนใจต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างจากคนที่มีครอบครัวและมีลูกหลายคน สถานภาพการสมรสแบ่งได้เป็น คนโสด สมรส หม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ ความเชื่อถือทางด้านศาสนาของบุคคลย่อมมีอิทธิพลต่อสถานภาพสมรสของบุคคล ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการเปิดรับข่าวสารของบุคคล บุคคลที่สมรสจะคิดและมีสิ่งประกอบการตัดสินใจในเรื่องราวต่าง ๆ แตกต่างจากคนโสด เช่น สตรีที่สมรสแล้วกับสตรีที่ยังโสดย่อมสนใจสิ่งเร้าต่าง ๆ แตกต่างกัน สตรีที่เป็นโสดอาจสนใจซื้อเฟอร์นิเจอร์ส่วนตน ในขณะที่สตรีที่สมรสและมีบุตรอาจสนใจเฟอร์นิเจอร์สำหรับคนในครอบครัว เป็นต้น

จากแนวคิดและทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งกล่าวไว้ว่า ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มีผลต่อรูปแบบการเปิดรับข่าวสารจากช่องทางการสื่อสารที่แตกต่างกัน วิธีคิดที่แตกต่างกัน ตลอดจนความสนใจข่าวสารที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบด้าน เพศ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มคณะที่สังกัด และความสนใจทางการเมือง มาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดการเปิดรับข่าวสาร พบว่า ได้มีนักวิชาการทางด้านการศึกษาให้นิยามไว้หลากหลาย ดังต่อไปนี้

วรวรรณ วีระกุล, (2556, น.14) ได้ระบุว่า การที่ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับข่าวสารเรื่องใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้รับสารเป็นสำคัญ อยู่กับความสนใจของผู้รับสาร และความน่าสนใจของตัวเนื้อหาข่าวสารด้วย วิลเบอร์ แชมม อธิบายว่า ข่าวสารที่เข้าถึงความสนใจของผู้รับสารได้มากจะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จในการสื่อสาร ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ และพฤติกรรมตามที่คุณส่งสารต้องการ (Wilber Schramm, 1971:350) โดยผู้รับสารแต่ละคนจะมีพฤติกรรมในการเลือกเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากพื้นฐาน 4 ประการ คือ ความเหงา ความอยากรู้อยากเห็น ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง และลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละอย่าง โดยอธิบายได้ ดังนี้

1.ความเหงา บุคคลที่จะเปิดรับสื่อเมื่อบุคคลอยู่ตามลำพัง ไม่สามารถจะติดต่อสังสรรค์กับบุคคลอื่นได้ ดังนั้นบุคคลที่รู้สึกเหงาจึงเลือกอยู่กับสื่อ โดยเฉพาะสื่อมวลชนจึงเป็นเพื่อนแก้เหงาได้และบางครั้งสำหรับบางคนสื่อมวลชนถูกเลือกมากกว่าบุคคล เพราะสื่อมวลชนไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนาหรือแรงกดดันทางด้านสังคม

2. ความอยากรู้อยากเห็น บุคคลที่มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ อยู่ในธรรมชาติ สื่อทุกสื่อจึงถือเอาจุดนี้เป็นสำคัญในการเสนอข่าวสาร โดยเฉพาะสื่อมวลชน โดยอาจเริ่มเสนอสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวก่อนไปจนถึงสิ่งที่อยู่รอบตัว หรือส่งผลกระทบต่อบุคคลผู้รับข่าวสาร

3. ประโยชน์ที่สอยของตนเอง บุคคลจะแสวงหาข้อมูลข่าวสารและใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ของตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนเองบรรลุ หรือบุคคลอาจใช้ข่าวสารที่ได้มาเสริมให้ตนเองมีความรู้ สะดวกสบาย หรือให้ความบันเทิง โดยบุคคลจะเลือกสื่อที่ให้ตนเองใช้ความพยายามน้อยที่สุดแต่ได้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละอย่าง ลักษณะของสื่อมีส่วนทำให้ผู้รับสารแสวงหาได้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ผู้รับสารแต่ละคนย่อมจะเข้าใจในลักษณะบางอย่างจากสื่อที่สนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ หรือผู้รับสารอาจมีอุปสรรคในการเปิดรับสื่อบางอย่างเช่น คนไม่รู้หนังสือก็จะไม่เลือกเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ (ศิริพร นันตาดำ, 2551:4-5)

สถาพร สิงหะ (2556, น.16) ได้อธิบายเกณฑ์ในการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคลไว้ ดังต่อไปนี้

1. บุคคลที่เป็นผู้รับสารจะเลือกช่องทางสื่อสารที่มีอยู่ (Availability) ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อที่ไม่ต้องใช้ความพยายามมากนัก เช่น ประชาชนในชนบทเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อวิทยุกระจายเสียงเป็นหลัก เพราะสามารถจัดหาเครื่องรับวิทยุได้ง่ายกว่าสื่อประเภทอื่นๆ

2. บุคคลที่เป็นผู้รับสารจะเลือกช่องทางสื่อสารที่ตนเองสะดวกและนิยม (Convenience Preferences) ผู้รับสารสามารถเลือกเปิดรับข่าวสารได้ตามที่ตนเองสะดวกทั้งด้านหนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ นิตยสาร และสื่อบุคคล เป็นต้น

3. บุคคลที่เป็นผู้รับสารจะเลือกเปิดรับข่าวสารตามความเคยชิน (Accustomed) ผู้รับสารบางคนไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการเปิดรับสื่อที่ตนเองเคยรับอยู่ เช่น บุคคลที่มีอายุมากเคยฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำก็จะมักไม่ค่อยสนใจเปิดรับข่าวสารจากช่องทางอื่น

4. บุคคลที่เป็นผู้รับสารจะคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของสื่อ (Characteristic of Media) แต่ละประเภท ซึ่งลักษณะเฉพาะของสื่อหนึ่งจะมีผลต่อการเลือกเปิดรับของผู้รับสาร เช่น ลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์ คือสามารถให้รายละเอียดของข่าวสารได้ดีกว่าสื่ออื่นหรือโทรทัศน์สามารถให้ข้อมูลทั้งภาพและเสียงสร้างการรับรู้ และความน่าสนใจได้กว่าสื่ออื่น เป็นต้น

5. บุคคลที่เป็นผู้รับสารจะเลือกช่องทางการสื่อสารที่สอดคล้องกับตน (Consistency) ผู้รับสารจะเลือกสื่อที่สอดคล้องกับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อและทัศนคติของตนเอง หรือว่าอีกนัยหนึ่ง คือการเปิดรับสื่อของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับ การเปิดรับสื่อมวลชนด้วย (Mass Media Exposure)

บทบาทของสื่อมวลชนทางการเมือง วรวรรณ วีระกุล, (2556, น.10) กล่าวว่า ในทางการเมืองสื่อมวลชนทำหน้าที่ในการพัฒนาการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน โดยสื่อมวลชนทำให้เกิดความสนใจ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทำให้เกิดทัศนคติ และทำให้เกิดการปฏิบัติทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็น การเลือกตั้ง การเป็นสมาชิกพรรค การมีส่วนร่วมต่าง ๆ และการลงประชามติ

วีระพล วงษ์ประเสริฐ, (2540, น. 7) กล่าวว่า นอกจากสื่อมวลชนจะช่วยพัฒนาประชาชนให้มีความรู้ ความเข้าใจทางด้านการเมืองการปกครองแล้ว สื่อมวลชนยังมีบทบาทในการพัฒนาสถาบันทางการเมืองและการปกครองประเทศด้วย เพราะสื่อมวลชนนับเป็นกระฉกสะท้อนผลงานของพฤติกรรมขององค์การการเมืองนั่นเอง ดังนั้นสื่อมวลชนจึงมีบทบาทหน้าที่ในการเสริมสร้างระบบสังคมการเมือง (Socio-Political Systems) ให้มีความเข้มแข็งและมั่นคง โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

หน้าที่ในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร (Information) เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน โดยไม่นำเสนอข่าวสารที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อกระบวนการทางการเมือง เช่น ข่าวลือเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักการเมือง ข่าวเกี่ยวกับความแตกแยก ความขัดแย้งของนักการเมือง สื่อสร้างสมญาในเชิงลบให้กับนักการเมือง เป็นต้น โดยทั่วไปสื่อมวลชนมีหน้าที่ต่อผู้รับสารในสังคม ดังนี้

1. หน้าที่ในการจัดวาระข่าวสาร (Agenda Setting) กล่าวคือ การจัดอันดับของข่าวสาร การเลือกประเด็นหัวข้อ หรือเลือกประเด็นปัญหาที่จะนำมาเสนอให้ประชาชนได้รับรู้ บทบาทของสื่อมวลชนนี้ได้ทำให้สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อประชาชน เนื่องจากสื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดประเด็นของข่าวสารที่จะให้สาธารณชนได้รับรู้

2. หน้าที่การเผยแพร่การปลูกฝังความเชื่อทางการเมือง (Propagation and Cultivation of Political Beliefs) การปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมืองต้องอาศัยเรื่องการสื่อสารที่เข้มข้นเพื่อสร้างเงื่อนไขไม่ให้ผู้รับสารหลบหลีกหรือละเลย เช่น การสื่อสารในโครงการรณรงค์ (Campaign) เพื่อให้ประชาชนมีจิตสำนึกทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ผลของการรณรงค์หรือการสื่อสาร ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกรับผิดชอบต่อบ้านเมืองขึ้น

3. หน้าที่การพัฒนาด้านการเมือง การพัฒนาประเทศนั้นจะมีเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพียงด้านเดียวไม่ได้ แต่ต้องมีการพัฒนาทางการเมืองด้วยจึงสมบูรณ์แบบ โดยเฉพาะประเทศที่ตั้งเป้าหมายการพัฒนาประเทศในระบอบประชาธิปไตย อย่างประเทศไทยยิ่งต้องพัฒนาการเมืองอย่างจริงจัง นั่นคือต้องให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชน รวมถึงสร้างและกระตุ้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน ดังนั้น หากผู้ส่งสารได้นำสื่อสารมวลชนมาใช้ในปริมาณที่มากพอ และมีวิธีในการนำเสนอที่สามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้ดี โดยประชาชนผู้รับสารมีโอกาสเปิดรับสื่อในปริมาณที่เหมาะสม จะทำให้ประชาชนมีข่าวสารที่มากพอในใช้ประกอบการตัดสินใจทางการเมือง

กล่าวโดยสรุป สื่อมวลชนมีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาทางการเมือง โดยมีบทบาทกระตุ้นให้นักการเมืองพัฒนาตนเอง ระมัดระวังที่จะไม่ทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม เป็นการแสดงบทบาทโดยตรงต่อตัวนักการเมือง และแสดงบทบาทให้ความรู้กับประชาชนในฐานะเป็นผู้ถูกปกครอง ด้วยการแสดงบทบาทให้ความรู้ อธิบายความให้ประชาชนเข้าใจขั้นตอน กระบวนการในทางการเมือง และกระตุ้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตามแนวคิดการปกครองระบอบประชาธิปไตย อีกทั้งสื่อมวลชนยังแสดงบทบาทการพัฒนาทางการเมืองโดยแสดงบทบาทวิพากษ์วิจารณ์การทำหน้าที่ของสถาบันทางการเมืองได้เช่นเดียวกัน

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนนั้นเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่นักวิชาการบางสำนักจัดให้อยู่ในการศึกษาการเปิดรับสื่อ ซึ่งนักวิชาการ แบคเกอร์ (Becker, 1983, น.80 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2542, น.206) ได้จำแนกขั้นตอนของการเปิดรับข่าวสารออกเป็น 3 ประการ ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seek) หมายความว่า บุคคลจะแสวงหาข้อมูลเมื่อมีความต้องการที่จะรับรู้ข่าวสารในเรื่องที่สนใจ ส่วนจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อประเภทใดนั้นขึ้นอยู่กับความถนัด ความเชื่อถือในเนื้อหาจากสื่อประเภทนั้น

2. การรับทราบข้อมูล (Information Receptivity) หมายความว่า บุคคลต้องการรับทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจ ใคร่รู้ จึงเปิดหาความรู้จากสื่อที่ใกล้ตัว เช่น เปิดดูรายการโทรทัศน์ เฉพาะรายการที่ตนเองสนใจ หรืออ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวันเพื่อช่วยให้ตนเองมีข้อมูลในการตัดสินใจ หรือใช้ข้อมูลเพื่อการสนทนากับผู้อื่น ตลอดจนต้องการรับรู้ข่าว หรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม

3. การรับรู้ประสบการณ์ (Experience Receptivity) หมายความว่า บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด เช่น ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ ในบางโอกาสบุคคลจะ

เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับความบันเทิงรื่นเริงใจเพื่อที่จะได้ไม่ต้องคิดถึงสิ่งอื่น บางคนอาจจะเลือกที่จะอ่านหนังสือพิมพ์ ขณะที่บางคนอาจสนใจเปิดชมความสนุกสนานจากรายการโทรทัศน์ บางคนอาจเลือกที่จะฟังข่าวสารจากรายการที่ออกอากาศทางสื่อวิทยุกระจายเสียง พฤติกรรมเหล่านี้คือ การเปิดรับข่าวสารทั้งสิ้น

เบกเกอร์ (Becker, 1983, p.82 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2542, น.206) กล่าวว่าโดยทั่วไปบุคคลจะเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนก็เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง 6 ประการ ดังนี้

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ว่าขณะนี้เกิดเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในสังคมบ้าง โดยการติดตามความเคลื่อนไหวผ่านทางสื่อมวลชน เพื่อให้ตนเองได้รู้เท่าทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมในช่วงเวลานั้น

2. เพื่อช่วยในการตัดสินใจ โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเอง การเปิดรับสื่อมวลชนจะทำให้บุคคลสามารถระดมความคิดเห็นที่หลากหลายแง่มุม จากนั้นเขาจะเลือกตัดสินใจในเรื่องราวต่าง ๆ ที่ประสบได้

3. เพื่อต้องการใช้เป็นข้อมูลในการพูดคุยสนทนากับบุคคลอื่น เป็นการเปิดรับสื่อมวลชน โดยมีจุดประสงค์เพื่อต้องการรับรู้ประเด็นหรือข่าวสาร ซึ่งตนเองจะได้นำข่าวสารนั้นไปใช้สนทนากับบุคคลอื่น

4. เพื่อการมีส่วนร่วมในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น มีส่วนร่วมในการเดินทางไปลงประชามติ เป็นต้น

5. เพื่อช่วยเสริมสร้างความคิดเห็น หมายความว่า บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพื่อสนับสนุนในการตัดสินใจของตนเองที่ได้กระทำไปแล้ว

6. เพื่อความบันเทิง เป็นการเปิดรับข่าวสารที่ทำให้ตนเองมีความเพลิดเพลินเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ที่ไม่สบายใจ

จากแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ซึ่งกล่าวถึงสาเหตุที่บุคคลเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ผู้วิจัยสามารถนำเอาองค์ประกอบดังกล่าวนี้ไปใช้เป็นตัวแปรในการวิจัยขึ้นนี้ได้ เนื่องจากการศึกษาชิ้นนี้เป็นการศึกษาการเปิดรับข่าวสารของนิสิตในช่วงที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย

แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการเมืองการปกครองพบว่า มีนักวิชาการได้กล่าวถึงแนวคิดนี้ไว้หลากหลายแง่มุม ผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรมโดยมุ่งกล่าวถึงการเมืองการ

ปกครองในมิติที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องนี้ ประกอบด้วย ความหมายของคำว่า “การเมือง” การบริหารประเทศ การทำหน้าที่ของรัฐบาล และการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้

ความหมายของคำว่า “การเมือง”

ที่ผ่านมาได้มีนักวิชาการได้ให้คำนิยามคำว่า “การเมือง” ไว้หลากหลายความหมาย ดังต่อไปนี้

โรเบิร์ตสัน (Robertson,2015) ระบุว่า คำว่า “การเมือง” (Politics) เป็นคำที่มีความหมายกว้าง เมื่อพูดถึงคำว่าการเมือง คนทั่วไปอาจเข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรัฐสภา หรือเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ในขณะที่บางคนอาจเข้าใจว่าการเมืองเป็นเรื่องของนักการเมืองระดับชาติ

อริสโตเติล (Aristotle อ้างถึงใน เสถียร เขยประทับ, 2552,น.23) นักปรัชญาการเมืองสมัยกรีกโบราณ ผู้เป็นลูกศิษย์ของเพลโต ได้ให้ความหมายของ “การเมือง” ว่าเป็นการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อสาธารณประโยชน์ และกล่าวว่าโดยธรรมชาติของมนุษย์เป็นสัตว์การเมือง เห็นได้จากมนุษย์อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นชุมชน

เวเบอร์ (Weber) ระบุว่า นักสังคมวิทยาชาวเยอรมัน กล่าวว่า การเมือง หมายถึง กิจกรรมหรือแนวทางของรัฐที่บุคคลจะต้องต่อสู้แข่งขันเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการเข้าไปบริหารจัดการ ด้วยอำนาจหน้าที่ของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลภายในรัฐ

ลาสเวลล์ (Lasswell) ระบุว่า นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ชาวอเมริกัน กล่าวว่า การเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลและผู้มีอิทธิพล

มาเคียเวลลี (Machiavelli) นักคิดและนักการเมืองชาวอิตาลี กล่าวว่า การเมือง หมายถึง การต่อสู้เพื่อแสวงหาอำนาจ และการใช้อำนาจอย่างมีศิลปะ ทั้งนี้ เขาได้กล่าวถึงผู้ปกครองรัฐว่าจะต้องมีความเข้มแข็ง โดยเฉพาะความเข้มแข็งในหลัก 2 ประการ ประการแรกคือ ผู้ปกครองจะต้องมีพลังกำลังที่เข้มแข็ง ประการที่สอง ผู้ปกครองจะต้องมีกำลังใจที่เข้มแข็ง

จากนิยามคำว่า “การเมือง” ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า การเมือง หมายถึง การแข่งขันต่อสู้ของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล เพื่อผลักดันบุคคลที่ตนเองสนับสนุนให้เข้าสู่ตำแหน่งที่จะใช้อำนาจหน้าที่บริหารจัดการผลประโยชน์ให้แก่กลุ่มต่าง ๆ ในรัฐ

การบริหารประเทศ

นักการเมืองมีบทบาทในการบริหารประเทศ การบริหารประเทศนั้นจำเป็นต้องใช้ทั้งอำนาจหน้าที่ (Authority) และใช้ทั้งอำนาจ (Power) ในการสั่งการหรือกระจายงานไปยัง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระบบการเมือง การที่นักการเมืองใช้อำนาจในการบริหารประเทศนั้นจะมีความเชื่อมโยงกับส่วนราชการต่าง ๆ เช่น ข้าราชการประจำซึ่งเป็นทั้งฝ่ายที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ทว่า ในความเป็นจริงนั้น ข้าราชการประจำไม่ได้เป็นหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ข้าราชการประจำยังเป็นกลุ่มที่กำหนดนโยบายในการพัฒนาประเทศด้วยเช่นเดียวกัน โดยทั่วไปนั้น นักการเมืองที่มีบทบาทในการบริหารประเทศมักมีความสัมพันธ์กับฝ่ายข้าราชการประจำ ดังนี้

รูปแบบที่หนึ่ง เรียกว่า ความสัมพันธ์ภายในอย่างเป็นทางการ ความสัมพันธ์ในรูปแบบนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายการเมืองกับข้าราชการประจำระดับสูง เช่น การที่รัฐมนตรีจะกำหนดนโยบายใด ๆ ก็ตาม รัฐมนตรีบุคคลนั้นก็มักจะเรียกข้าราชการประจำระดับสูง คือ ปลัดกระทรวงต่าง ๆ หรือเรียก อธิบดีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาพูดคุยปรึกษาหารือ เพื่อกำหนดนโยบาย และกำหนดแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นต้น รูปแบบที่สอง เรียกว่า ความสัมพันธ์ภายในอย่างเป็นทางการ ความสัมพันธ์ในรูปแบบนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายการเมืองกับหน่วยงานราชการ เพื่อกำกับดูแลให้หน่วยงานราชการกำหนดนโยบายให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณชนและเกิดประโยชน์ต่อกลุ่มตนเองด้วย เช่น การขอให้ฝ่ายราชการตั้งงบประมาณก่อสร้างถนนในพื้นที่ซึ่งตนเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ เป็นต้น รูปแบบที่สาม เรียกว่า ความสัมพันธ์ภายนอกอย่างเป็นทางการ รูปแบบนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายการเมืองกับหน่วยงานราชการและสถาบันอื่น ๆ ของรัฐ ใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก เรียกว่า การแสวงหาทรัพยากรและงบประมาณ เช่น หน่วยงานราชการจะต้องไปพูดคุยกับหน่วยงานอื่น ซึ่งเป็นสถาบันต่าง ๆ ในระบบการเมือง เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ลักษณะที่สอง การควบคุมทางการเมือง เช่น องค์การทางการเมืองมีหน้าที่คอยตรวจสอบ ควบคุมการทำงานของหน่วยงานราชการ เป็นต้น

รูปแบบที่สี่ ความสัมพันธ์ภายนอกอย่างไม่เป็นทางการ รูปแบบนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานราชการกับกลุ่มภายนอกระบบราชการ เช่น กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ หรือเรียกว่า กลุ่มอิทธิพล ก็ได้ เพื่อให้ได้รับการสนับสนุน และได้มาซึ่งทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ขอให้ผ่านกฎหมายของส่วนราชการนั้น ขอย้ายโครงสร้างของหน่วยราชการ เป็นต้น จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการนี้เป็นความสัมพันธ์ในเรื่องของการแข่งขันกันของหน่วยงานราชการด้วยกันเอง เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากร เพื่อความอยู่รอดของหน่วยงานราชการ จึงมีผู้กล่าวว่า การเมืองกับการบริหาร คือ ภาคการเมืองกับภาคหน่วยงานราชการแยกออกจากกันไม่ได้ในเชิงปรากฏการณ์ เพราะเห็นว่า ทั้งฝ่ายข้าราชการประจำและฝ่ายนักการเมืองเองต่างก็เล่นการเมืองด้วยกันทั้งนั้น

ซึ่งแตกต่างจากนิยามของการเมืองที่เดวิด อีสตัน (David Easton) ได้กล่าวไว้ว่า “การเมืองเป็นเรื่องของการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่า” เพื่อให้เกิดประโยชน์กับคนส่วนใหญ่ในสังคม

ในส่วนของประเทศไทยนั้นการบริหารงานทางการเมืองจะเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสถาบันพระมหากษัตริย์ด้วย กล่าวคือ หลังจากที่มีการเลือกตั้ง เมื่อรับรู้ผลการเลือกตั้งแล้วว่าพรรคการเมืองใดที่จะได้มีโอกาสจัดตั้งรัฐบาล พรรคการเมืองดังกล่าวก็จะประสานกับพรรคการเมืองอื่น เพื่อสรรหาบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี และตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้สรรหาบุคคลที่เห็นว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่ง “รัฐมนตรี” ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ร่วมงานเข้าบริหารงานกระทรวงต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ บุคคลเหล่านี้คือกลุ่มคนที่จะเข้าไปทำหน้าที่บริหารประเทศ สร้างความชอบธรรมให้แก่ประชาชน โดยมีนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล

ประธานรัฐสภาจะเป็นผู้นำรายชื่อบุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่าง ๆ ทูลเกล้าให้พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย แต่งตั้งหัวหน้าคณะรัฐบาลให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้งให้บุคคลซึ่งเป็นผู้ร่วมงานของนายกรัฐมนตรี ไม่ว่าจะเป็นผู้ในพรรคการเมืองเดียวกันกับนายกรัฐมนตรี และบุคคลจากกลุ่มหรือพรรคการเมืองอื่นให้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และตำแหน่งอื่น ๆ เมื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีแล้ว จากนั้นนายกรัฐมนตรีจะนำรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อถวายสัตย์ปฏิญาณ และรับฟังพระบรมราโชวาทก่อนที่จะเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จากนั้นนายกรัฐมนตรีจะต้องนำคณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบ เรียกว่า “ขอความไว้วางใจจากรัฐสภา” เสียก่อน ถ้าหากรัฐสภาเห็นชอบ ไว้วางใจ รัฐบาลก็จะมีอำนาจในการบริหารประเทศโดยสมบูรณ์ รัฐบาลมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินด้วยการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า บำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้กับประชาชน สร้างความยุติธรรมในสังคม สร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นในชาติ ดูแล ให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนใช้สิทธิ เสรีภาพ ให้ถูกต้อง เหมาะสม รัฐบาลที่มีประสิทธิภาพนั้น ดูได้จากความสามารถในการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ดูได้จากความสามารถในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี คือ อยู่ดี กินดี ดูจากความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติ ดูจากความสามารถในการควบคุมดูแล และติดตามนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา

การทำหน้าที่ของรัฐสภา

ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร (2557, น.32 อ้างถึงใน ทรงยศ บัวเฟื่อน 2564, น.27) ระบุว่า คำว่า “รัฐสภา” นั้นมีที่มาจากภาษาฝรั่งเศสว่า “Parter” หมายถึง การพูด การเจรจาต่อรอง ดังนั้น จึงอธิบายได้ว่า “รัฐสภา” ก็คือสถานที่หรือสถาบันทางการเมืองที่จัดตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นที่สำหรับการพูดจาถกเถียง การถกเถียงประเด็นต่าง ๆ ที่สมาชิกรัฐสภาจำเป็นต้องพูดคุยเพื่อหาข้อสรุปต่อกัน เป็นสถานที่ที่ใช้ในการเจรจาต่อรองผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจอรัฐ

ระบบรัฐสภาของประเทศไทยเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 เมื่อคณะราษฎรได้ร่วมกันเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การเปลี่ยนแปลงครั้งนั้นทำให้ประเทศไทยได้มีระบบกษัตริย์ที่กษัตริย์อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ มีการเลือกตั้งจากประชาชนให้เลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่นิติบัญญัติ หรือเรียกเข้าใจง่าย ๆ ว่า “ออกกฎหมาย” โดยใช้รัฐสภาเป็นสถานที่ในการอภิปรายถกเถียงกัน “รัฐสภา” จึงเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นสถาบันของตัวแทนของประชาชน เป็นสถาบันทางการเมืองที่มีความสำคัญ ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในทางกฎหมาย และในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง นอกจากนี้เป็นสถานที่ในการตรากฎหมายแล้ว รัฐสภายังเป็นสถานที่ในการหารือกันของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาอีกด้วย เป็นสถานที่ซึ่งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้เป็นสถานที่ในการถกเถียง ได้แย้งแสดงเหตุผลเกี่ยวกับเหตุการณ์อันเป็นประเด็นร้อนทางการเมือง หรือกิจกรรมทางการเมืองอื่น ๆ รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่บริหารประเทศของรัฐบาล ต่างก็ใช้รัฐสภาเป็นสถานที่ในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวนี้ทั้งสิ้น

ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร (2557, น.33 อ้างถึงใน ทรงยศ บัวเฟื่อน 2564, น.28) ระบุว่า สถาบันรัฐสภาเป็นกลไกที่สำคัญสำหรับการขับเคลื่อนกิจกรรมทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำคัญต่อประเทศกำลังพัฒนาที่ต้องการสร้างระบอบประชาธิปไตยที่เข้มแข็งเป็นรากฐานการปกครอง ในช่วงระยะเวลา 80 ปีที่ผ่านมา สถาบันรัฐสภาของประเทศไทยได้รับผลกระทบทางการเมืองอยู่บ่อยครั้ง เป็นการได้รับผลกระทบจากการรัฐประหารที่มีการยกเลิกใช้รัฐธรรมนูญ และยกเลิกรัฐสภาไปพร้อมกัน การรัฐประหารทำให้เสถียรภาพของรัฐสภาไทยขาดความมั่นคง และตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มทุนที่เข้ามาใช้รัฐสภาเป็นทางผ่าน กลุ่มทุนที่เข้ามามีบทบาทในรัฐสภาไทยมีจุดประสงค์เพื่อแปลงธุรกิจที่ไม่สุจริตของเขาให้เป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากนี้ กลุ่มทุนบางกลุ่มที่เข้ามามีบทบาทในรัฐสภาของประเทศไทยมีจุดประสงค์เพื่อหาประโยชน์จากการใช้อำนาจอรัฐที่ตนถือครองอยู่

รัฐสภาไทย เป็นสถาบันทางการเมืองที่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นประชาธิปไตย ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองมาโดยตลอด ปัญหาของรัฐสภาในประเทศไทยคือการขาดการยอมรับจากกลุ่ม หรือสถาบันทางสังคม ดังจะเห็นได้จากหลายครั้งที่เกิดการรัฐประหารขึ้น คณะผู้กระทำรัฐประหารจะยกเลิกรัฐธรรมนูญแทบทุกครั้ง ซึ่งจะมีผลทำให้รัฐสภายุติบทบาทตามไปด้วย ดังนั้น ในการพัฒนาระบบรัฐสภาในประเทศไทย จำเป็นต้องทำให้สถาบันรัฐสภามีความเข้มแข็งและได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าที่เป็นอยู่ คำถาม คือ การจะทำให้สังคมไทยเชื่อมั่นในระบอบรัฐสภาให้มากกว่าที่เป็นอยู่นั้นจะต้องทำอย่างไร เช่นเดียวกับการตั้งคำถามว่า สังคมไทยจะมีวิธีการทำให้คนไทยเชื่อมั่นในรัฐธรรมนูญมากขึ้น หรือมากกว่าที่เป็นอยู่หรือไม่

เพราะเหตุใดประชาชนในประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศเขาเชื่อมั่นในรัฐธรรมนูญของเขา ไม่เหมือนกับคนไทยที่ยังขาดความเชื่อมั่นในรัฐธรรมนูญ สถาบันรัฐสภาของไทยในฐานะที่เป็นสถาบันทางการเมืองสำคัญที่มีบทบาททางการเมืองโดยตรงและต่อเนื่องจะต้องพิสูจน์ให้สังคมได้เห็นถึงศักยภาพในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ เป็นการป้องกันมิให้กลุ่มชนชั้นนำบางกลุ่มได้ใช้เป็นข้ออ้างในการทำรัฐประหารดังเช่นที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในประเทศไทย กล่าวได้ว่า ในประเทศไทยนั้น รัฐสภาไทยมิได้มีหน้าที่ตรากฎหมายเพียงเท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่ตรวจสอบควบคุม และถ่วงดุลการใช้อำนาจในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของรัฐบาลอีกด้วย เป็นการแสดงบทบาทเพื่อให้การบริหารงานของรัฐบาลดำเนินไปตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง คำว่า ตรวจสอบรัฐบาล หมายความว่า สมาชิกรัฐสภา มีบทบาทติดตามการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่รัฐบาลกำหนดไว้ ประกอบด้วย การตั้งกระทู้ถามรัฐบาล การยื่นญัตติต่าง ๆ โดยเฉพาะการยื่นญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี การยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ หรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลเพื่อให้พ้นจากการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี เป็นต้น

การทำหน้าที่ขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หมายถึง องค์กรของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการกิจการของรัฐตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย โดยองค์กรของรัฐเหล่านี้จะมีหลักประกันให้ปฏิบัติภารกิจได้โดยอิสระ ปลอดภัยจากการแทรกแซงขององค์กรของรัฐอื่น หรือ สถาบันทางการเมืองอื่น ๆ จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความสำคัญขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พบว่ามีดังต่อไปนี้

ประการแรก จำเป็นที่จะต้องมีองค์กรที่คุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน และเพื่อ
 เยียวยาปัญหาของประชาชนจากการใช้อำนาจรัฐ หรือการกระทำของบุคคล และการคุ้มครองสิทธิ
 มนุษยชน เนื่องจากการใช้วิธีการในศาลอาจมีข้อจำกัดบางประการ เช่น ระยะเวลาในการ
 พิจารณาพิพากษาคดีของศาล รวมไปถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการฟ้องร้องและการดำเนินคดีในศาล
 ประการที่สอง มีความจำเป็นต้องมีกลไกตรวจสอบเกี่ยวกับความสุจริตในการใช้อำนาจรัฐ และ
 ตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐ ประการที่สาม มีความจำเป็นต้องมีกลไกในการควบคุม
 ตรวจสอบที่จะลด และขจัดการซื้อเสียง และเปิดโอกาสให้คนดี มีคุณภาพ คุณธรรม เข้าสู่ระบบ
 การเมือง ประการที่สี่ มีความจำเป็นต้องมีกลไกในการเสริมสร้างระบบการเมืองและพรรค
 การเมืองที่มีเสถียรภาพและมีประสิทธิภาพ ประการที่ห้า มีความจำเป็นต้องมีกลไกที่มีความเป็น
 อิสระและเป็นกลาง สามารถดำรงความยุติธรรมในการปฏิบัติหน้าที่

องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญมีหลากหลายองค์กร ผู้วิจัยกล่าวถึงบางองค์กรที่เกี่ยวข้อง
 กับงานวิจัยชิ้นนี้ ประกอบด้วย กรรมการการเลือกตั้ง เรียกกันสั้น ๆ ว่า กกต. เป็นองค์กรอิสระที่
 ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีหน้าที่หลักในการควบคุม และจัดการเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการการ
 เลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ ประการแรก ควบคุม และดำเนินการจัด หรือจัดให้มีการเลือกตั้งและ
 การออกเสียงประชามติ ประการที่สอง ออกประกาศ กำหนด ที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานตาม
 กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา
 กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออก
 เสียงประชามติ และกฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

ประการที่สาม มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ
 หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐปฏิบัติการทั้งหลาย
 อันจำเป็นแก่การเลือกตั้ง ประการที่สี่ ออกข้อกำหนดเป็นแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้รับ
 แต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง และการออกเสียงประชามติ ประการที่ห้า
 ดำเนินการแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งที่ใช้วิธีการแบ่งเขตเลือกตั้ง และจัดให้มีบัญชีรายชื่อ
 ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ประการที่หก สืบสวน สอบสวน เพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา หรือข้อ
 ได้แย้งเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ประการที่เจ็ด สั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือออกเสียงประชามติใหม่ใน
 หน่วยเลือกตั้งหนึ่ง หรือสั่งให้มีการนับคะแนนใหม่เมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการทุจริตการ
 เลือกตั้ง ประการที่แปด เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินคดีอาญากับผู้สมัคร หัวคะแนน
 และผู้เกี่ยวข้อง

นอกจากกรรมการการเลือกตั้งแล้ว ยังมีหน่วยงานอื่นที่มีบทบาทในสังคม ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า ปปช. หน่วยงานนี้มีพันธกิจหลายข้อ ได้แก่ ข้อแรก ในการส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีค่านิยมเกี่ยวกับการซื้อตรง มีวินัย คุณธรรม และมีจริยธรรม ไม่เพิกเฉยต่อการทุจริต กระตุ้นให้คนในสังคมต่อต้านการทุจริตอย่างกว้างขวาง ข้อสอง พัฒนากลไกการปฏิบัติงานขององค์กรให้เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับสถานการณ์การทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป ข้อที่สาม ส่งเสริม สนับสนุน ให้ทุกภาคีเป็นเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เข้มแข็ง รวมถึงบูรณาการร่วมมือกับภาคีพันธมิตร เพื่อให้ทุกภาคส่วนมาร่วมกันขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ข้อที่สี่ พัฒนาให้เป็นองค์กรที่มีหลักการบริหารจัดการที่ดี และเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และตรวจสอบทรัพย์สิน มีบุคลากรที่มีความสามารถระดับมืออาชีพที่เข้าใจบริบททางสังคมไทย เข้าใจวัฒนธรรมในพื้นที่ มีระบบการทำงานและมีฐานข้อมูลที่ทันสมัย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้คือ องค์กรต่อมา คือ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานนี้มีภารกิจรับผิดชอบในการรับคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตรวจสอบ และรายงานการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน พร้อมทั้งเสนอมาตรการในการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือต่อหน่วยงานอื่น มีอำนาจในการเสนอแนะนโยบาย ข้อเสนอสืบสวนเพื่อให้มีการปรับปรุงข้อกฎหมาย โดยเสนอต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน อีกทั้งยังมีบทบาทในการส่งเสริมการศึกษาด้านสิทธิของพลเมือง สิทธิในด้านอื่น และส่งเสริมด้านการวิจัยและการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนให้แก่คนในสังคม และทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่น ๆ ในด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อคุ้มครองสิทธิให้แก่คนในสังคม

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดทางการเมือง ซึ่งประกอบด้วย ประเด็นความหมายของการเมือง และประเด็นอื่น ๆ ผู้วิจัยได้เลือกเอาแนวคิดที่ว่าด้วยการบริหารประเทศ แนวคิดการทำหน้าที่ของรัฐสภา แนวคิดการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ โดยนำมาใช้เป็นตัวแปรตามในประเด็นความคิดเห็นทางการเมือง ซึ่งประกอบด้วย ด้านการบริหารประเทศ ด้านการทำหน้าที่ของรัฐสภา ด้านความเป็นประชาธิปไตย และด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญในการศึกษาชิ้นนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดการปกครองระบอบประชาธิปไตยพบว่า ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงไว้ดังนี้

ทรงยศ บัวเฟื่อน, (2559, น.20) กล่าวว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองที่ให้อำนาจประชาชนเป็นสำคัญ เป็นการปกครองที่ยึดหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ ประการแรก การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคล ประการที่สอง การให้อิสระภาพ ให้เสรีภาพแก่ประชาชนและแก่สื่อมวลชน ประการที่สาม การให้ภราดรภาพแก่บุคคลในการดำเนินชีวิตตามหลักการที่ว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน” ลักษณะสำคัญของหลักการพื้นฐานประชาธิปไตย มีดังนี้

1. มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผล และเป็นผู้ที่รู้ดีที่สุดถึงความต้องการของตนเองโดยไม่ต้องให้บุคคลอื่นมาชักนำ มนุษย์จะสามารถปรับปรุงตนเอง และปรับปรุง เลือกลงสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับตนเองได้

2. ความอิสระ และมีเสรีภาพของมนุษย์ หากเปิดโอกาสให้คนในสังคมได้เปิดรับข่าวสารอย่างเสรี เชื่อว่า บุคคลจะสามารถถ่วงถ่วงข่าวสารได้ว่าข่าวสารจากสื่อใดที่น่าเชื่อถือ และข่าวสารจากสื่อใดที่ไม่น่าเชื่อถือ

3. ความเท่าเทียมกัน ในความหมายนี้ หมายถึง ความเท่าเทียมกันในสิทธิและโอกาสที่ประชาชนจะได้รับจากรัฐ หากรัฐยึดหลักให้ประชาชนในชาติมีความเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะ เป็นความเท่าเทียมในการได้รับสิทธิด้านต่าง ๆ และความเท่าเทียมในการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จะทำให้คนในสังคมดำเนินชีวิตได้อย่างเสรี ไม่เกิดปัญหาความขัดแย้งในด้านต่าง ๆ ขึ้นมากนัก

4. การให้ประชาชนมีอำนาจอธิปไตย หลักการนี้ถือว่าผู้ปกครองจะต้องมาจากความยินยอมพร้อมใจกันของประชาชนผู้ได้ปกครอง ซึ่งผู้ปกครองจะต้องปกครองตามความต้องการของประชาชนผู้ได้ปกครอง

วิสุทธิ โพธิ์แทน (2542, น.45) ได้อธิบายถึงแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย สรุปได้ 3 ข้อ คือ

1. ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นรูปแบบการปกครอง หรือระบบการเมือง คือองค์กรต่างๆในการปกครองเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการปกครอง เช่น การมีสภาผู้แทนราษฎร มีพรรคการเมือง มีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ศาลมีอิสระจากฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

2. ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นอุดมการณ์ หมายความว่า ประชาชนมีความรู้สึกและยอมรับคุณค่าของประชาธิปไตยในขอบเขตแห่งกฎหมาย เสรีภาพ ความเสมอภาค และภราดรภาพ โดยยึดถือและปฏิบัติอย่างมั่นคงตามวิถีทางแห่งกฎหมาย เพื่อดำรงไว้ซึ่งหลักการแห่งประชาธิปไตย

3. ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นวิถีชีวิต หมายความว่า การปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตยในชีวิตประจำวันนั้น ประชาชนทุกคนเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ไม่ละเมิดหรือเอาเปรียบสิทธิหน้าที่ของผู้อื่น เคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัด หากประชาชนของประเทศใดไม่ยึดหลักประชาธิปไตยเป็นวิถีชีวิต ประเทศนั้นก็ไม่ใช่เรียกว่าเป็นประเทศประชาธิปไตย แม้จะมีรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยหรือแม้จะมีกลไกอื่น เช่น มีรัฐธรรมนูญ มีพรรคการเมือง หรือมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ตาม

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2554, น.258) ระบุว่า หลักการของระบอบประชาธิปไตย จำแนกได้ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน (Popular Sovereignty)

ระบอบประชาธิปไตยยึดถือหลักแห่งอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน เป็นเสมือนหัวใจของระบบการเมือง กล่าวคือ ประชาชนเท่านั้นที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง แสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยโดยการใช้สิทธิในการกำหนดตัวผู้ปกครองโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้ง (Election Process) กระบวนการเลือกตั้งจึงเป็นกลไกสำคัญในการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้พิจารณาเลือกสรรคู่แข่งชั้นทางการเมืองให้เข้ามารับผิดชอบหน้าที่ในการปกครองรัฐ การแสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยสามารถกระทำได้ทั้งการเลือกตั้งผู้แทนให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและการถอดถอนจากตำแหน่งทางการเมือง

อำนาจในการเลือกสรรและการถอดถอนผู้แทนในระบบการเมืองของประชาชนเป็นอำนาจศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นหลักประกันว่าประชาชนจะได้ผู้นำทางการเมืองที่ดีเสมอ ผู้นำทางการเมืองที่ดี คือ ผู้นำที่มีทั้งความสามารถและคุณธรรม ผู้นำทางการเมืองที่มีความสามารถและมีคุณธรรมจะแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะสร้างสรรค์สิ่งที่ดีและมีคุณค่าให้แก่ประชาชนในทางตรงกันข้าม ถ้าปรากฏว่าผู้นำทางการเมืองไม่มีความสามารถและไม่มีความดี ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ประชาชนได้และไม่สามารถสร้างสรรค์ชีวิตที่ดีให้กับประชาชน ประชาชนย่อมสามารถใช้อำนาจถอดถอนและจัดให้มีการเลือกตั้งผู้นำคนใหม่มาทดแทนได้เช่นเดียวกัน

ด้วยมาตรการดังกล่าวจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกสรรผู้นำที่ดีได้เสมอ แม้จะเกิดความผิดพลาดในการเลือกตั้งบางครั้งในบางครั้งทำให้ได้ผู้นำไม่ดี ประชาชนก็มีอำนาจที่ถอดถอนและเลือกตั้งผู้นำคนใหม่มาแทนที่ได้ตลอดเวลา ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าหลักการแห่งอำนาจอธิปไตยของปวงชนจะเป็นหลักประกันสำหรับประชาชนที่จะได้ผู้นำที่ดี และผู้นำที่ดีย่อมมีความสามารถที่จะสร้างสรรค์ชีวิตที่ดีและมีความสุขให้แก่ประชาชน

การเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญในการเลือกสรรผู้นำหรือผู้ปกครองที่มีความสามารถและมีคุณธรรม ดังนั้นผู้ที่ประสงค์จะเสนอตัวเข้าแข่งขันเลือกตั้งเป็นผู้นำทางการเมือง จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของประชาชน จะต้องมีความสามารถในการเสนอทางเลือกเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม จะต้องมีความสัมพันธ์กับผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในการนำเสนอเข้าแข่งขันอีกทั้งจะต้องทำให้ประชาชนเชื่อมั่น นอกจากเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถแล้วยังเป็นผู้ที่มีคุณธรรมเหมาะสมที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมอีกด้วย กระบวนการนี้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้พิจารณาเปรียบเทียบคู่แข่งเพื่อให้มั่นใจว่าจะเลือกบุคคลที่เหมาะสมที่สุด

ความข้างต้นคือความแตกต่างที่สำคัญระหว่างระบอบประชาธิปไตยและระบอบเผด็จการ เพราะระบอบเผด็จการ ประชาชนไม่มีโอกาสจะมั่นใจได้ว่าผู้ที่ใช้อำนาจเผด็จการนั้นจะมีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมที่จะปกครองเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนแต่อย่างใดและประชาชนไม่มีโอกาสที่จะควบคุมกำกับและตรวจสอบเผด็จการ ถ้าเผด็จการกระทำให้เกิดอันตรายต่อคนในสังคม ประชาชนก็ไม่มีอำนาจที่จะถอดถอนเผด็จการได้ หนทางเดียวที่จะโค่นล้มเผด็จการคือการต่อสู้ คัดค้านอย่างถึงที่สุดและอาจจำเป็นต้องต่อสู้ด้วยความรุนแรงซึ่งจะต้องสังเวยด้วยเลือดและชีวิตของประชาชนจำนวนมาก ระบอบเผด็จการจึงเป็นระบอบที่ไม่พึงปรารถนาที่สุดในระบอบหนึ่ง

สังคมใดก็ตาม ถ้าได้ผู้นำที่ดี เป็นผู้นำที่มีทั้งความรู้ความสามารถ และคุณธรรม ปัญหาของประชาชนแม้จะรุนแรงเพียงใดก็มีโอกาสที่จะแก้ไขได้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการด้อยการศึกษา ปัญหาความยากจน ปัญหาความเจ็บป่วยและปัญหาการด้อยพัฒนาทั้งหลาย ปัญหาเหล่านี้จะลดน้อยลงเมื่อได้ผู้นำที่ดีมาปกครอง นอกจากนี้ ผู้นำที่ดีจะส่งเสริมให้ประชาชนปลดปล่อยจากความยากจนอดอยากและส่งเสริมให้ประชาชนมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีและมีความสุขอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้ หลักแห่งอำนาจอธิปไตยของปวงชน จึงเป็นเสมือนหัวใจสำคัญของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย การที่คนในสังคมแสดงออกให้เห็นถึงการเป็นเจ้าของ

อำนาจอธิปไตยคือ การที่ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการเลือกตั้งบุคคลที่เขาเห็นว่ามีความเหมาะสม การที่ประชาชนเลือกผู้แทนที่เขาเห็นว่าเหมาะสมนั้นหมายความว่าสังคมนั้นจะได้ผู้แทนที่มาจาก การเลือกตั้งจากประชาชน แสดงว่าผู้ปกครองบุคคลนั้นได้รับฉันทานุมัติ หรือได้รับความยินยอมจากประชาชน เมื่อนักการเมืองบุคคลนั้นเข้าไปทำงาน ประชาชนจึงมีอำนาจในการควบคุม กำกับดูแล และตรวจสอบผู้ปกครองที่เขาเลือกตั้งขึ้นมาให้ทำหน้าที่แทนเขา หากไม่ได้เป็นเช่นนี้ก็เท่ากับว่านักการเมืองบุคคลนั้นมิได้มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน หมายความว่า ไม่ได้มาจากความประสงค์ หรือ ความเห็นพ้องต้องกันของคนในสังคมที่จะให้เขาทำหน้าที่แทนประชาชน ปรากฏการณ์เช่นนี้ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง หลักแห่งอำนาจอธิปไตยของปวงชนสะท้อนตรรกะที่เรียบง่ายแห่งวิถีชีวิตของมนุษย์ กล่าวคือ เมื่อประชาชนต้องการชีวิตที่ดีและมีความสุข ประชาชนก็จะใช้อำนาจอธิปไตยเลือกผู้นำทางการเมืองที่มีความรู้ความสามารถและคุณธรรมเพียงพอที่จะสนองตอบเป้าหมายของประชาชนให้บรรลุผล

2. หลักเสรีภาพ (Liberty)

ปรัชญาของระบอบประชาธิปไตยยึดมั่นว่าเกิดมาพร้อมกับเสรีภาพ คุณค่าของมนุษย์อยู่ที่เสรีภาพ ดังที่รุสโซกล่าวไว้ว่า มนุษย์ถ้าปราศจากเสรีภาพก็ปราศจากความเป็นมนุษย์ เนื่องจากเสรีภาพมีคุณค่าสำคัญยิ่งสำหรับชีวิตมนุษย์ ดังนั้น มนุษย์จึงร่วมกันจัดตั้งประชาคมทางการเมืองเพื่อปกป้องคุ้มครองเสรีภาพของตนเอง ด้วยเหตุนี้ หลักแห่งเสรีภาพของประชาชนจึงเป็นเป้าหมายของระบอบประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นระบบการเมือง หลักเสรีภาพของประชาชนจึงเป็นเป้าหมายของระบอบประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นระบบการเมือง หลักเสรีภาพของประชาชนจึงเป็นเป้าหมายของระบอบประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นระบบการเมือง หลักเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยเป็นการประกาศถึงเจตจำนงเสรีชนที่ยึดมั่นในคุณค่าแห่งเสรีภาพ เพราะถือว่าเสรีภาพ คือพลังแห่งมนุษย์จะเป็นชีวิตที่ดีและสมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยพลังแห่งความสร้างสรรค์ ดังนั้นระบอบประชาธิปไตยจึงส่งเสริมและให้หลักประกันต่อการใช้เสรีภาพอย่างเสมอภาคของมนุษย์

เสรีภาพของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย สามารถจำแนกแยกแยะออกได้หลายด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 เสรีภาพทางการเมือง

ในระบอบประชาธิปไตยประชาชนจะต้องมีเสรีภาพทางการเมืองอย่างเสมอภาคทั่วหน้ากัน การใช้เสรีภาพทางการเมืองเป็นการแสดงออกถึงการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยของประชาชน เสรีภาพทางการเมืองที่สำคัญมีหลายประการ ได้แก่

2.1.1 เสรีภาพในการใช้สิทธิเลือกตั้งหรือถอดถอนผู้ปกครองหรือผู้นำทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

ประชาชนที่บรรลุนิติภาวะแล้วจะต้องมีเสรีภาพอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ทั้งในการเลือกตั้งและถอดถอนผู้ปกครอง หรือผู้นำทางการเมือง การใช้เสรีภาพในการกำหนดตัวผู้ปกครองด้วยความเป็นเหตุเป็นผล ด้วยความรู้และความเข้าใจถึงภารกิจของผู้ที่จะมาเป็นผู้ปกครอง มิใช่เลือกด้วยอารมณ์สินจ้างเพราะความโลภและความไม่รู้ถึงความสำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อประชาชน จะทำให้ประชาชนมีโอกาสที่จะได้ผู้นำที่ดีมาทำหน้าที่แทนประชาชนเพื่อสนองตอบประโยชน์สุขของประชาชนได้อย่างแท้จริง

การใช้เสรีภาพในการกำหนดตัวผู้ปกครองของประชาชนจะยิ่งมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นถ้าหากว่าประชาชนได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะในการใช้เหตุผลอย่างกว้างขวางและเท่าเทียมกัน การปิดกั้นมิให้ประชาชนมีโอกาสพัฒนาทักษะในการใช้เหตุผลของตนก็เท่ากับเป็นการปิดกั้นมิให้การใช้เสรีภาพในการกำหนดตัวผู้ปกครองเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ผู้ปกครองในระบบเผด็จการนิยมใช้มาตรการนี้เพื่ออ้างความไม่พร้อมของประชาชนในการใช้เสรีภาพกำหนดตัวผู้ปกครองเพื่อสืบทอดอำนาจเผด็จการของตนต่อไป ดังนั้น วัฒนธรรมที่เชิดชูประชาธิปไตยจึงไม่ควรตกเป็นเหยื่อของเผด็จการอำนาจนิยมด้วยเล่ห์กลอันฉวยหลอกลอน

2.1.2 เสรีภาพในการเป็นสมาชิกองค์กรทางการเมือง

ระบอบประชาธิปไตยส่งเสริมให้มีการแข่งขันทางการเมืองอย่างเสรีเพื่อให้องค์กรทางการเมืองทั้งหลายได้มีโอกาสนำเสนอนโยบายและแนวทางในการสร้างสรรค์สังคมที่ดีให้แก่ประชาชน และประชาชนมีเสรีภาพที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรทางการเมืองใดก็ได้ที่ตนนิยมหรือเห็นด้วย นอกจากนี้เสรีภาพในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกแล้วประชาชนยังมีเสรีภาพที่เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความนิยมในหมู่ประชาชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นอีกด้วย อาทิการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือชมรมทางการเมือง ตลอดจนกลุ่มสิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ เป็นต้น

2.1.3 เสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง

เสรีภาพในความหมายนี้ หมายถึงเสรีภาพในการพูด การเขียนและการเผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ อาจกล่าวได้ว่า เสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์เป็นกลไกสำคัญของประชาชนในระบบประชาธิปไตยที่ทำการควบคุม กำกับและตรวจสอบผู้ปกครอง ลักษณะเช่นนี้ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นการปกครองในระบบประชาธิปไตยแต่เป็นระบบเผด็จการอำนาจนิยมโดยแท้

เสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองนี้ มีความหมายครอบคลุมไปถึงเสรีภาพในการขูดคู้ และเปิดโปงพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมของผู้นำทางการเมืองอีกด้วย ดังได้กล่าวแล้วว่าประชาชนมีอำนาจในการควบคุม กำกับ และตรวจสอบผู้ปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น การขูดคู้เปิดโปงพฤติกรรมที่ไม่ชอบมาพากล หรือ พฤติกรรมที่ไม่สุจริตนั้น เป็นสิ่งที่คนในสังคมควรกระทำ เป็นการเข้ามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ติดตามดูแลการทำงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อกำกับให้นักการเมืองจะต้องมีคุณธรรม และมีจริยธรรม ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีของคนในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจ กล่าวได้ว่า มาตรการในการขูดคู้และเปิดโปงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้นำทางการเมืองจะเป็นกลไกสำคัญในการกำกับทางการเมือง เพื่อดำรงรักษาคุณธรรมและจริยธรรมทางการเมืองไว้อย่างมั่นคง ผู้นำทางการเมืองคนใดละเว้นหรือไม่ใส่ใจ ย่อมหมายถึงการสิ้นสุดอนาคตทางการเมือง เพราะผู้นำทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยจะดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง ขึ้นอยู่กับศรัทธาจากประชาชนเป็นสำคัญ ดังนั้นในระบอบประชาธิปไตยจึงมั่นใจว่าภายใต้กระบวนการในการใช้เสรีภาพทางการเมืองของประชาชนนั้น ยิ่งประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจการเมืองมากขึ้นเพียงใด โอกาสที่ประชาชนจะกลั่นกรองและควบคุมให้สังคมมีผู้นำทางการเมืองที่ดี ยิ่งจะมีมากขึ้น

2.1.4 เสรีภาพในการชุมนุมและเคลื่อนไหวทางการเมือง

ในระบอบประชาธิปไตยถือว่า เสรีภาพการชุมนุม และเสรีภาพในการเคลื่อนไหวทางการเมืองเป็นเสรีภาพพื้นฐานของประชาชน กล่าวคือ ประชาชนย่อมมีเสรีภาพที่จะนัดชุมนุม และร่วมกันเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อแสดงออกต่อรัฐบาลซึ่งเป็นผู้ปกครอง ทั้งการแสดงออกในทิศทางส่งเสริมสนับสนุน และการแสดงออกในทิศทางคัดค้านนโยบาย และคัดค้านการกระทำของรัฐบาล เสรีภาพเหล่านี้ถือว่า เป็นการแสดงออกทางการเมืองที่จะต้องได้รับการเคารพ และได้รับการยอมรับจากผู้นำรัฐบาล ตราบเท่าที่การชุมนุม และการเคลื่อนไหวทางการเมืองเป็นไปตามครรลองแห่งกฎหมายที่เป็นประชาธิปไตย หมายความว่า ผู้ใดหรือบุคคลใดจะใช้อำนาจในการปิดกั้น หรือยับยั้งมิให้ประชาชนได้แสดงออกมิได้ ทั้งนี้ เพราะการที่ประชาชนแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและความต้องการของเขาล้วนเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย คำว่า “ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย” หมายความว่า ประชาชนมีอำนาจในการกำหนดตัว “ผู้ปกครอง” ตลอดจนการควบคุมกำกับ และตรวจสอบการทำหน้าที่บริหารของผู้ปกครอง ระบอบนี้ได้ออกแบบให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการสรรหาผู้ปกครองที่ตนเห็นว่าเหมาะสม และให้อำนาจประชาชนสามารถผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลงผู้นำทางการเมืองได้

2.2 เสรีภาพในทรัพย์สิน

ระบอบประชาธิปไตยถือว่าคุณภาพเสรีภาพในการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เสรีภาพในทรัพย์สินเป็นปัจจัยส่งเสริมก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ผู้ที่มีความสามารถในการขยายทรัพย์สินของตนให้มากขึ้นย่อมก่อให้เกิดการจ้างงาน การขยายการสร้างงานก่อให้เกิดการกระจายรายได้ ดังนั้น ความสามารถในการเพิ่มพูนทรัพย์สินจึงเป็นพลังงานในการสร้างสรรค์ชีวิตที่มีคุณภาพให้แก่ประชาชน

นอกจากนี้ เสรีภาพในทรัพย์สินยังเป็นพลังที่ก่อให้เกิดความสร้างสรรค์นวัตกรรมแก่สังคมมนุษย์ มนุษย์นั้นเกิดขึ้นมาพร้อมกับธรรมชาติของความรู้สึกเป็นเจ้าของการให้มนุษย์มีเสรีภาพในการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจึงส่งเสริมให้มนุษย์แสดงออกซึ่งพลังของการสร้างสรรค์อย่างไม่มีขีดจำกัด ปัญหาต่างๆของสังคมมนุษย์สามารถเอาชนะได้ด้วยเทคโนโลยีที่เกิดจากพลังการสร้างสรรค์ในตัวมนุษย์นั่นเอง ด้วยเหตุนี้เสรีภาพในทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบธรรมในระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นพลังสำคัญในการเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

3. หลักความเสมอภาค (Equality)

หลักความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตยเป็นหลักการที่อยู่ควบคู่กับหลักเสรีภาพของประชาชน กล่าวคือ มนุษย์จะต้องมีทั้งเสรีภาพ และมีความเสมอภาค คำว่า มีความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตย ไม่ใช่ความเสมอภาคในเรื่องความสามารถ เพราะมนุษย์เกิดมามีความสามารถและความถนัดที่แตกต่างกัน ความสามารถที่แตกต่างกันของมนุษย์จะไม่ทำให้มนุษย์แต่ละคนมีความได้เปรียบ หรือมีความเหนือกว่าบุคคลอื่น ถ้าหากมนุษย์ได้รับโอกาสที่จะพัฒนาความสามารถและความถนัดของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้น ความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตยจึงหมายถึงความเสมอภาคในโอกาส สมาชิกของประชาคมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยจะต้องได้รับโอกาสที่เสมอภาคและทัดเทียมกันทั้งในทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และทางสังคม

ความเสมอภาคในทางการเมือง ได้แก่ ความเสมอภาคที่ประชาชนแต่ละคนจะใช้สิทธิ และใช้เสรีภาพในการเลือกบุคคลที่เข้าไปทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร หรือในเวทีอื่น ตามแนวคิดนี้ ประชาชนผู้ที่บรรลุนิติภาวะ ไม่จำกัดเพศ ศาสนา และฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม จะต้องได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการเป็นผู้กำหนดผู้ปกครอง และการเป็นสมาชิกองค์กรทางการเมือง ไม่ว่าจะประชาชนบุคคลนั้นจะมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี หรือมีฐานะไม่ดี เขาก็ย่อมมีความเสมอภาคในการใช้สิทธิของเขา ทั้งสิทธิในการเลือกผู้แทนราษฎร และสิทธิในการเข้าถึงประโยชน์ที่

ภาครัฐจัดสรรให้กับพลเมืองในประเทศนั้น หากรัฐจัดสรรประโยชน์ให้กับประชาชนไม่เสมอภาค ประชาชนก็ย่อมมีสิทธิที่จะวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของรัฐ ตลอดจนชุมนุมเรียกร้องให้รัฐตระหนักถึงความเสมอภาคในมิติด้านต่าง ๆ

ความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ความเสมอภาคในการเลือกประกอบอาชีพ การประดิษฐ์คิดค้น และการผลิตในด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม และสร้างความมั่งคั่งให้แก่ตนเอง ภายใต้กรอบของกฎหมายที่กำหนดไว้อย่างเท่าเทียมกัน ระบบเศรษฐกิจแห่งระบอบประชาธิปไตยจึงเปิดโอกาสให้ประชาชนหลากหลายสถานภาพได้มีการแข่งขันกันอย่างเสรี หมายความว่า ไม่ให้มีการผูกขาด หรือไม่ให้อภิสิทธิ์แก่คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในสังคมเป็นการเฉพาะ ความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจจะส่งเสริมให้เกิดการกระจายความมั่งคั่ง และกระจายความอุดมสมบูรณ์แก่ประชาชนอย่างทั่วหน้า

ความเสมอภาคทางสังคม หมายถึง ประชาชนจะต้องได้รับโอกาสที่จะได้รับบริการจากรัฐ ทั้งในเรื่องการศึกษา การรักษาพยาบาล การพัฒนาทักษะอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะของตนให้ปลอดพ้นจากการเอารัดเอาเปรียบของผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าถ้าประชาชนได้รับโอกาสในการศึกษาเท่าเทียมกันแล้ว ประชาชนจะสามารถแสวงหาความเท่าเทียมในโอกาสด้านอื่นๆ จากรัฐบาลได้ไม่ยาก

4. หลักกฎหมาย (Rule of Law)

กฎหมายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคม การใช้หลักกฎหมายทำให้มนุษย์สามารถเอาชนะข้อบกพร่องตามกฎแห่งธรรมชาติ ทำให้เกิดกระบวนการพัฒนาไปสู่ความศิวิไลซ์ รุสโซ่กล่าวว่า กฎหมายคือรูปธรรมของเจตจำนงทั่วไปของประชาชน ดังนั้นหลักกฎหมายในระบอบประชาธิปไตยจึงต้องมีหลักการสำคัญ คือ

4.1 กฎหมายต้องมีที่มาชอบธรรม

ดังที่ปราชญ์กล่าวไว้ว่า ชนชั้นใดบัญญัติกฎหมายย่อมเพื่อประโยชน์ของชนชั้นนั้น ดังนั้น หากในสังคมให้ทราชาเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย ก็จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทราชาและถ้าให้อำนาจการบัญญัติกฎหมายเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนจะต้องให้อำนาจประชาชนเป็นผู้บัญญัติกฎหมายเพราะไม่มีประชาชนคนใดที่จะบัญญัติกฎหมายเพื่อทำลายผลประโยชน์ของตนเองด้วยเหตุนี้ ระบอบประชาธิปไตยจึงกำหนดให้ผู้แทนของประชาชนที่ได้รับฉันทานุมัติโดยกระบวนการเลือกตั้งจากประชาชนเป็นผู้ทำหน้าที่บัญญัติกฎหมาย โดยให้อำนาจนิติบัญญัติเป็นอำนาจสูงสุดแต่ต่ำกว่าอำนาจอธิปไตยของปวงชน เพราะปวงชนมีอำนาจที่จะถอดถอนผู้แทนที่

เข้ามาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้ปรากฏว่าผู้แทนมิได้บัญญัติกฎหมายเพื่อประโยชน์ของประชาชน ดังนั้นกฎหมายที่ชอบธรรมในระบบประชาธิปไตยจะต้องเป็นกฎหมายที่มาจากฝ่ายนิติบัญญัติที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนเท่านั้น

4.2 การบังคับใช้กฎหมายจะต้องเสมอภาคเท่าเทียมกัน

หลักกฎหมายที่สำคัญในระบบประชาธิปไตยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ประชาชนไม่ว่าจะยากดีมีจน ไม่ว่าจะเชื่อชาติเบะนับถือศาสนาใดจะต้องอยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติใดๆ จึงขัดต่อหลักการกฎหมายภายใต้ระบบประชาธิปไตยทั้งสิ้น ลักษณะของการเลือกปฏิบัติ คือ ลักษณะของกฎหมายในระบบเผด็จการ

4.3 ประชาชนจะต้องได้รับความคุ้มครองจากกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน ประชาชนทุกหมู่เหล่าในระบบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นเพศใด หรือมีฐานะทางเศรษฐกิจอย่างไร จะต้องได้รับความคุ้มครองจากกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคกัน กล่าวคือ ประชาชนจะต้องมีสิทธิที่จะแต่งตั้งทนายเพื่อที่จะคุ้มครองความเป็นธรรมให้แก่ตนเองเมื่อเกิดคดีต่างๆ ขึ้น ไม่ว่าจะเป็นโจทก์หรือจำเลยก็ตาม ประชาชนทุกคนจะต้องมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากกระบวนการยุติธรรมครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งในศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา กล่าวโดยสรุป หลักกฎหมายในระบบประชาธิปไตยที่แท้จริงคือ เจตจำนงของประชาชนมีความสำคัญในฐานะที่เป็นกลไกในการดำรงรักษาสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

5. หลักรเสี่ยงข้างมาก

การปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นการปกครองเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน ดังนั้น ในการตัดสินใจของประชาชนในการกำหนดตัวผู้ปกครองหรือการตัดสินใจของฝ่ายนิติบัญญัติฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการเมื่อมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ให้ถือเสี่ยงข้างมากเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าการตัดสินใจเหล่านั้นสะท้อนถึงความต้องการของคนส่วนใหญ่อย่างแท้จริง ถ้าเป็นเรื่องสำคัญมากจะต้องพยายามให้มีเสี่ยงข้างมากจำนวนมากจริงๆ แต่ถ้าเป็นเรื่องทั่วไปก็ให้ได้เสี่ยงข้างมากธรรมดาเป็นเกณฑ์การตัดสินใจ เมื่อความจำเป็นที่จะต้องใช้เสี่ยงข้างมากเป็นเพราะการใช้มติหรือเสียงเอกฉันท์นั้นเกิดขึ้นได้น้อยหรือเกิดได้ยากมาก ถ้ายึดเสียงเอกฉันท์คงไม่สามารถดำเนินการได้อย่างไรได้ ด้วยเหตุนี้จึงต้องใช้เสี่ยงข้างมากมาเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้เพราะการใช้เสี่ยงข้างมากเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจอย่างน้อยก็จะสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของคนส่วนใหญ่

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ระบบประชาธิปไตยจะยึดหลักเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์แต่ก็ต้องให้ความเคารพและคุ้มครองเสียงข้างน้อยด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันว่าฝ่ายเสียงข้างมากจะไม่ใช้มติแบบพวกมากลากไปจึงต้องให้ฝ่ายเสียงข้างน้อยมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นการควบคุม กำกับ และตรวจสอบเจตนาารมณ์ในการตัดสินใจของฝ่ายเสียงข้างมากกว่าจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริงหรือไม่ อีกทั้งยังจะต้องให้สิทธิที่ฝ่ายเสียงข้างน้อยจะมีโอกาสเป็นฝ่ายเสียงข้างมากในอนาคตได้อีก

อาจมีผู้เห็นว่าการใช้หลักเสียงข้างมากจะทำให้เกิดความซัดเซว ไม่ทันต่อความต้องการแก้ไขปัญหาของประชาชน ซึ่งในประเด็นนี้ถือเป็นเรื่องหลักของผู้ที่นิยมระบอบเผด็จการหรือนิยมระบอบ “อำนาจนิยม” แต่โดยความเป็นจริงนั้น การตัดสินใจใด ๆ ก็ตาม ถ้าให้คนหนึ่งคนใดเป็นผู้คิด และเป็นผู้ตัดสินใจเพียงคนเดียวอาจจะทำได้รวดเร็ว แต่ทว่า อาจจะเกิดผลเสียตามมาจากการตัดสินใจนั้น เพราะคน ๆ หนึ่งที่ตัดสินใจนั้นอาจจะขาดข้อมูลรอบด้าน หรือมีข้อมูลด้านใดด้านหนึ่งมากกว่า ตรงกันข้าม ถ้าหากเปิดโอกาสให้คนในสังคมจำนวนมากช่วยกันคิด ช่วยกันพิจารณา แต่ละคน แต่ละกลุ่มทางสังคมซึ่งมีประสบการณ์ และมีมุมมองที่แตกต่างกันจะช่วยประคอง อดข้อบกพร่อง และเพิ่มพูนความรัดกุมให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ดังนั้น ถึงแม้การตัดสินใจด้วยเสียงข้างมากอาจจะก่อให้เกิดความล่าช้าบ้าง แต่เมื่อพิจารณาถึงความรอบคอบรัดกุมจากการตัดสินใจต้องนับว่าเป็นสิ่งที่คุ้มค่ามาก

ถ้าหากพิจารณาให้ลึกซึ้งถึงผลลัพธ์ในระยะยาว อาจจะกล่าวได้ว่ามีประสิทธิภาพและความรวดเร็วมากกว่าการตัดสินใจโดยคน ๆ เดียว เพราะการตัดสินใจโดยคนเพียงคนเดียวอาจรู้สึกว่ารวดเร็วในระยะแรก แต่เมื่อนำไปใช้แล้วเกิดข้อบกพร่อง เกิดปัญหาตามมา ซึ่งจะต้องหาหนทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น การให้คนตัดสินใจเพียงคนเดียวจึงยิ่งทำให้เกิดความล่าช้ามากขึ้น เพราะไม่สามารถปฏิบัติได้จริง เมื่อเกิดปัญหาขึ้นจำเป็นต้องนำมาหาทางแก้ไขปัญหาทันที ก็จะยิ่งทำให้เสียเวลามากขึ้น รวมความแล้วอาจจะทำให้สูญเสียทั้งทรัพยากรและเวลาโดยไม่คุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับ การตัดสินใจด้วยเสียงข้างมากที่มีความรอบคอบและรัดกุมมากกว่า

สำหรับข้อสงสัยที่ว่าหลักเสียงข้างมากแตกต่างจากเผด็จการเสียงข้างมากหรือเผด็จการรัฐสภาอย่างไร กรณีนี้อาจพิจารณาได้อย่างชัดเจนว่าระหว่างเสียงข้างมากกับเผด็จการรัฐสภาถ้านับจำนวนเสียงแล้วมีลักษณะเหมือนกัน คือ ต้องมีเสียงเกินครึ่งขึ้นไปแต่ความแตกต่างที่สำคัญคือจุดประสงค์ของการใช้เสียงเพื่อลงมติ เผด็จการรัฐสภานั้นจะใช้เสียงข้างมากเพื่อลงมติสนับสนุนผลประโยชน์ส่วนตนของผู้ปกครองหรือของพรรคพวกโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของ

ประชาชนส่วนหลักเสียงข้างมากในระบอบประชาธิปไตยถือว่าจุดประสงค์ของการใช้เสียงเพื่อลงมติจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ มิใช่ประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก ความแตกต่างระหว่างจุดประสงค์ของการใช้เสียงในการตัดสินใจจะสะท้อนให้เห็นว่าการตัดสินใจใดเป็นการตัดสินใจที่มีลักษณะเผด็จการรัฐสภาและการตัดสินใจใดเป็นการตัดสินใจตามหลักเสียงข้างมากในระบอบประชาธิปไตย

ในกรณีที่เกิดการบิดเบือนจากผู้ปกครองโดยผู้ปกครองพยายามใช้เสียงข้างมากตัดสินใจเพื่อประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก เป็นการขัดต่อเจตจำนงทั่วไปของคนในสังคม ประชาชนสามารถใช้อำนาจอธิปไตยของตนปฏิเสธมติคัดค้านหรือการแสดงพลังชุมชนคัดค้านที่เรียกว่าพลังนอกสภาก็ได้ เมื่อใดก็ตาม ที่ผู้ปกครองบิดเบือนอำนาจอธิปไตยของประชาชนเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ประชาชนในฐานะเจ้าของอำนาจอธิปไตยย่อมมีสิทธิโดยสมบูรณ์ที่จะโค่นล้มผู้ปกครอง แม้จะต้องกระทำด้วยความรุนแรงก็ตามเพราะผู้ที่บิดเบือนเจตจำนงทั่วไปของประชาชนแท้จริงก็คือ เผด็จการอำนาจนิยมที่ประชาชนจะต้องกำจัดให้หมดไปเพื่อดำรงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยของปวงชน

หลักสำคัญของระบอบประชาธิปไตยทั้ง 5 ประการดังกล่าวคือ หลักการที่ถือว่าเป็นแก่นแท้ของระบอบประชาธิปไตยสูง การจะพิจารณาว่าสังคมใดมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูง หรือต่ำ มากหรือน้อย สามารถวินิจฉัยได้จาก 5 ประการ กล่าวคือ ถ้าสังคมใดระบบการเมืองมีองค์ประกอบของหลักการ 5 ประการของระบอบประชาธิปไตยในระดับสูง แสดงว่าสังคมนั้นมีความเป็นประชาธิปไตยสูง แต่ถ้าสังคมใดแม้จะอ้างว่าปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย แต่เมื่อพิจารณาจากหลัก 5 ประการแล้วปรากฏว่ามีอยู่ในระดับต่ำย่อมแสดงว่าสังคมนั้นมีความเป็นประชาธิปไตยในระดับต่ำ

หลักการประชาธิปไตย 5 ประการ กล่าวได้ว่าเป็นหลักสากล สามารถนำไปใช้ได้กับทุกคน เพราะธรรมชาติมนุษยชาติทั่วโลกมีลักษณะสอดคล้องหรือพัฒนาไปสู่สังคมประชาธิปไตยได้ทั้งสิ้น ดังนั้น การกล่าววาระบอบประชาธิปไตยเป็นระบบการเมืองของสังคมตะวันตกจึงเป็นการบิดเบือนโดยปราศจากความเข้าใจและความเป็นการแสดงทัศนคติของผู้นิยมเผด็จการอำนาจนิยมอย่างชัดเจน กล่าวโดยสรุป หลักของระบอบประชาธิปไตยเป็นหลักสากลที่สอดคล้องกับการพัฒนาการของสังคมมนุษย์ที่มีความศิวิไลซ์ มิใช่หลักการที่มีความเหมาะสมเฉพาะของสังคมหนึ่งสังคมใด หรืออาจกล่าวให้ชัดเจนว่าหลักการประชาธิปไตยเป็นหลักสากลของสังคมโลกทั้งมวลที่จะนำพามวลมนุษยชาติไปสู่ความศิวิไลซ์ที่แท้จริง

จากแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งให้ความสำคัญกับอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน สิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค กฎหมาย และเสียงข้างมาก ผู้วิจัยนำเอาแนวคิดนี้มาประยุกต์อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอธิบายผลการวิจัย และใช้แนวคิดนี้ในการอภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก” พบว่า มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

งานวิจัยเรื่องแรกเป็นของ เบญญาทิพย์ ภาณุรัตนากร. (2554). ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อ การรับรู้ละความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานใหม่ของพนักงานใน บมจ. กทส. โทรคมนาคม” งานชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อ การรับรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานของพนักงานใน บมจ. กทส. โทรคมนาคม งานชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานในแต่ละแผนก จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5-10 ปี ในส่วนของการเปิดรับสื่อ ส่วนใหญ่เปิดรับสื่อจากวารสาร CAT Club มากที่สุด ผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงาน คือ เห็นด้วยกับคำขวัญใหม่มากที่สุด คำขวัญนั้นคือ “สุนทรีย์ภาพแห่งการสื่อสาร “ โดยระบุว่าคำขวัญนี้เป็นสโลแกนที่ดี เข้าใจง่าย และจดจำได้ง่าย

งานวิจัยเรื่องถัดมาเป็นของ จักรีรัตน์ แสงวาริ. (2557). ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรม การเปิดรับสื่อ การรับรู้ และความสนใจเกี่ยวกับโทรทัศน์ดิจิทัลกับความเห็นต่อการเปลี่ยนเครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์” ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การเปิดรับสื่อ การรับรู้ และความสนใจโทรทัศน์ดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นที่มีต่อการเปลี่ยนเครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับโทรทัศน์ดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับความเห็นต่อการเปลี่ยนเครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ความสนใจเกี่ยวกับโทรทัศน์ดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับความเห็นต่อการเปลี่ยนเครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

งานวิจัยเรื่องต่อมาเป็นของ เจริญนันท์ สวัสดิ์วาทีน (2559) ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา งานชิ้นนี้เป็น การวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา ศาสนา ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ทว่า นิสิตที่สังกัดคณะที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยเรื่องต่อมาเป็นของ อนุชา ชำนาญมนต์ (2560) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนหลักสูตรเสนาธิการทหารเรือ รุ่นที่ 76 ต่อการรัฐประหารโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557” ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนหลักสูตรเสนาธิการทหารเรือรุ่นที่ 76 ต่อการรัฐประหาร โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนหลักสูตรเสนาธิการทหารเรือ รุ่นที่ 76 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหลักสูตรเสนาธิการทหารเรือรุ่นที่ 76 เห็นด้วยต่อการรัฐประหาร โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ส่วนของลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ อาชีพ อาวุโส การศึกษาสูงสุด และภูมิลำเนาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

งานวิจัยชิ้นต่อมาเป็นของ พรรณวดี ขำจริง (2552) ศึกษาเรื่อง “การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารทางการเมืองในระดับที่ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 54.80 มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองในระดับที่ถือว่า “ไม่ผ่านเกณฑ์” จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60

งานวิจัยเรื่องต่อมาเป็นของ อนุกุล จินตวัชร (2560) ศึกษาเรื่อง “การรับรู้และการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ เพื่อศึกษาการรับรู้ทางการเมืองการปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามมี 24 ข้อคำถาม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 11.70 มีประสบการณ์การใช้สิทธิเลือกตั้งใน

ระดับต่าง ๆ โดยนักเรียนหญิงเคยใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกผู้แทนราษฎร โดยพิจารณาจากนโยบายของพรรคการเมืองเป็นสำคัญ

งานวิจัยเรื่องถัดมาเป็นของ สิงห์ สิงห์ขจร (2556) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีศึกษาจังหวัดเชียงราย” ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชนในจังหวัดเชียงราย และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กำหนดขนาดตัวอย่าง คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงราย จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด เพราะเป็นช่องทางที่มีทั้งภาพเคลื่อนไหวและมีเสียงประกอบในเวลาเดียวกัน รองมาคือวิทยุกระจายเสียง และหนังสือพิมพ์ตามลำดับ

งานชิ้นต่อมาเป็นของ ปิยะรัตน์ ช่วยเรือง (2557) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับ ทรรศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมบุคคลต่อการสื่อสารทางการเมืองบนเฟซบุ๊ก” งานชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18-50 ปี ที่สื่อสารผ่านเฟซบุ๊กในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2556 - 2557 โดยกำหนดขนาดตัวอย่าง จำนวน 300 คน ผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 24 - 35 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่สื่อสารผ่านเฟซบุ๊ก น้อยกว่า 10 ครั้ง/สัปดาห์ และใช้เวลาเฉลี่ยในการสื่อสารผ่านเฟซบุ๊ก น้อยกว่า 1 ชม. /ครั้ง ส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเปิดรับเพื่อติดตามสถานการณ์ ความเคลื่อนไหวทางการเมืองมากที่สุด มีความชื่นชอบข้อความหรือสถานะ Like มากที่สุด และมีปฏิกิริยาตอบกลับต่อการสื่อสารทางการเมืองที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นเดิมของตน โดยยังคงสถานะความเป็นเพื่อนมากที่สุด ในขณะที่จะทำการบล็อกผู้สื่อสารที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันน้อยที่สุด

งานวิจัยชิ้นต่อมาเป็นของ ชูศักดิ์ เพรสคอร์ท (2555) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข้อมูลข่าวสารและอิทธิพลของสื่อต่อแนวความคิดทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสงขลา” ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร และอิทธิพลของสื่อที่มีต่อแนวคิดทางการเมืองของนักศึกษา

ระดับปริญญาตรี หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิตของสถาบันอุดมในจังหวัดสงขลา และเพื่อเปรียบเทียบอิทธิพลของสื่อต่อแนวความคิดทางการเมืองที่ผ่านการรับรู้จากสื่อหลัก กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยชิ้นนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 197 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 186 คน รวมทั้งสิ้นศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 383 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ผลจากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.4 โดยมีการเปิดรับอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาคือ การเปิดรับจากสื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 54 นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลต่อแนวความคิดทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ในส่วนของสื่อวิทยุกระจายเสียงนั้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าวิทยุมีอิทธิพลต่อแนวความคิดทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ไม่มากนัก นักศึกษาหญิงเห็นว่าสื่อวิทยุกระจายเสียง และโทรทัศน์มีอิทธิพลในทางการเมืองมากกว่าความคิดเห็นของนักศึกษาชาย ระดับชั้นปีที่ศึกษามีผลต่อความแตกต่างทางความคิด โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความเห็นว่า สื่อวิทยุกระจายเสียงมีอิทธิพลต่อแนวความคิดทางการเมืองสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3

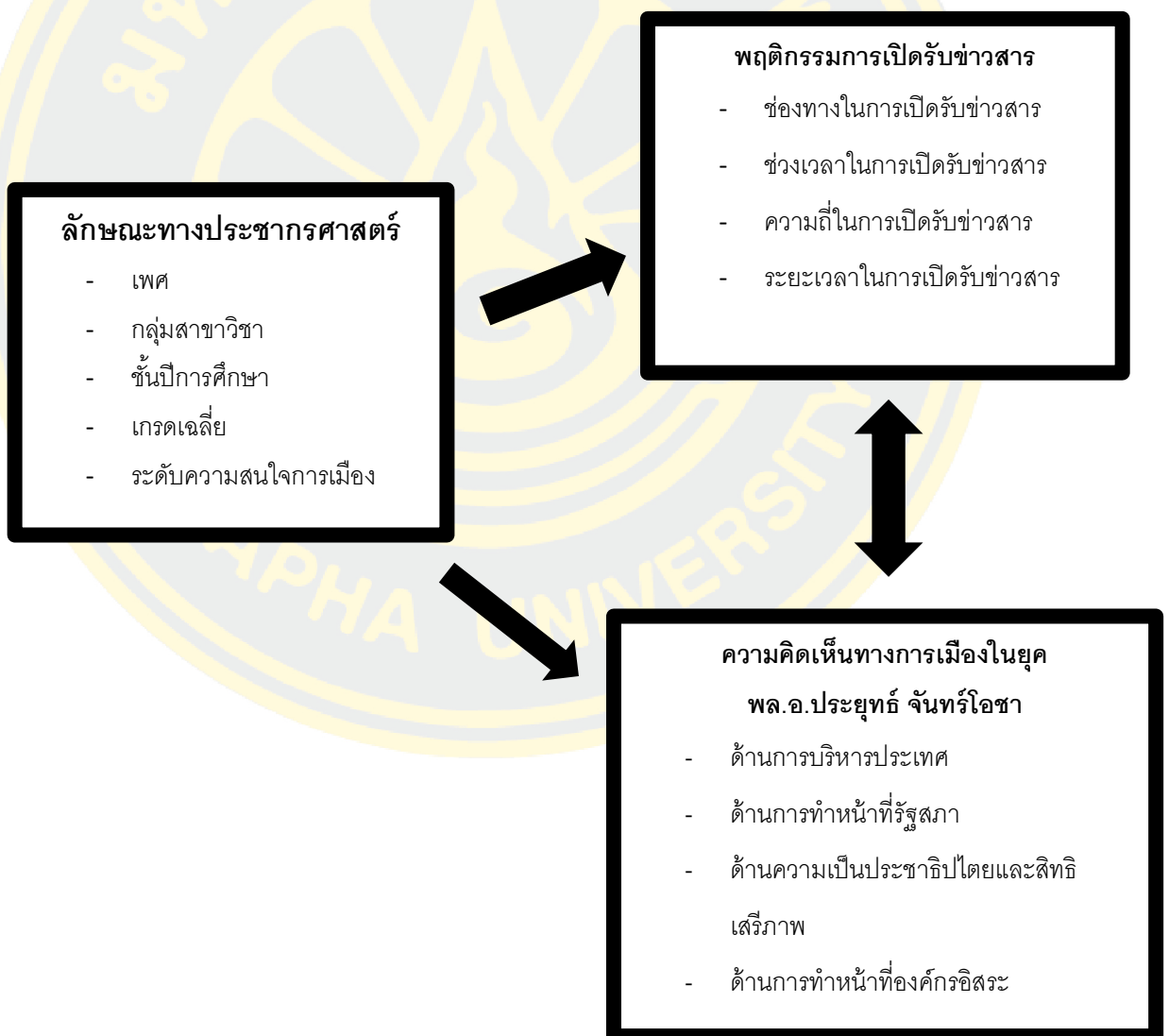
งานชิ้นต่อมาเป็นของ เปรมมณี สิ้นจางเจริญกิจ (2559) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อ ความรู้ทัศนคติ เกี่ยวกับสถานการณ์บัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2557 และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อ ความรู้ทัศนคติ เกี่ยวกับสถานการณ์บัญญัติแห่งชาติ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อ กับความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับสถานการณ์บัญญัติแห่งชาติ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน การวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลจากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 255 คน มีอายุอยู่ในช่วง 30 -39 ปีมากที่สุด คือ 166 คน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 221 คน โดยประกอบอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ/รัฐวิสาหกิจมากที่สุด มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001 บาท – 30,000 บาท ส่วนใหญ่เปิดรับสื่อเกี่ยวกับสถานการณ์บัญญัติแห่งชาติเพราะต้องการมีความรู้ทางการเมือง เพื่อจะรับรู้ข่าวสารทันเหตุการณ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์บัญญัติแห่งชาติอยู่ในระดับน้อย ส่วนใหญ่ตอบคำถามเกี่ยวกับอักษรย่อ สนช. ถูกต้องมากที่สุด จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 ระดับ

การศึกษา อาชีพ และรายได้ ล้วนมีผลต่อระดับความรู้เกี่ยวกับสถานติบัญญัติแห่งชาติทั้งสิ้น ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อบทบาทหน้าที่ของสถานติบัญญัติแห่งชาติอยู่ในทิศทางบวก มีค่าเฉลี่ย 3.34

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดลักษณะทางประชากร แนวคิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง และแนวคิดเกี่ยวกับการเมือง ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ พัฒนารอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพ 2.1

ภาพ 2.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 – 4 โดยมีรายละเอียดวิธีการศึกษาดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีสุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรในการวิจัยชิ้นนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 17 คณะ กับ 1 วิทยาลัย (วิทยาลัยนานาชาติ) มีจำนวนนิสิตทั้งสิ้น 26,801 คน (สถิติจำนวนนิสิตวันที่ 3 กันยายน พ.ศ.2561) ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 – 4 ทั้งภาคพิเศษและภาคปกติ

จากข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยสภาวิชาการ พ.ศ.2561 กำหนดกลุ่มสาขาวิชาคณะต่าง ๆ ในระดับปริญญาตรี ที่เปิดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ไว้ 3 กลุ่ม ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงกลุ่มคณะต่างๆ ที่เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี

กลุ่มมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
คณะการจัดการและการท่องเที่ยว	คณะแพทยแผนไทย อภิญญาเบศร	คณะวิศวกรรมศาสตร์
คณะดนตรีและการแสดง	คณะพยาบาลศาสตร์	คณะโลจิสติกส์
คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	คณะเภสัชศาสตร์	คณะวิทยาการสารสนเทศ
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	คณะวิทยาศาสตร์
คณะศิลปกรรมศาสตร์	คณะสหเวชศาสตร์	
คณะศึกษาศาสตร์	คณะสาธารณสุขศาสตร์	
วิทยาลัยนานาชาติ	คณะแพทยศาสตร์	

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) และกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนที่ 5 % โดยมีสูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร 26,801 คน

e = ค่าความคลาดเคลื่อนทั้งหมดที่ยอมรับให้มีได้ (e = .05)

การศึกษาครั้งนี้ มีจำนวนกลุ่มประชาชนเป้าหมาย 26,801 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างและกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 และความระดับความคลาดเคลื่อนที่ 5%

แทนสูตรดังนี้

$$n = \frac{26,801}{1 + 26,801 (0.05)^2}$$

$$n = 399.98$$

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับเป็นจำนวน 400 คน

กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบผสมผสานวิธี เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) กับไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) จากนั้นใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้คณะเป็นชั้นภูมิ ซึ่งมีทั้งสิ้น 18 คณะ 1 วิทยาลัย และแบ่งสัดส่วนตามขนาดประชากร (Proportional To Size) (อาทร สุทธศาสตร์, 2527) ดังนี้

คณะกรรมการจัดการและท่องเที่ยว	$\frac{2,961 \times 400}{26,801}$	= 42 คน
คณะกรรมการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร์	$\frac{375 \times 400}{26,801}$	= 5 คน
คณะพยาบาลศาสตร์	$\frac{783 \times 400}{26,801}$	= 11 คน

คณะแพทยศาสตร์	<u>290 x 400</u>	= 4 คน
	26,801	
คณะเภสัชศาสตร์	<u>744 x 400</u>	= 11 คน
	26,801	
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	<u>4,638 x 400</u>	= 69 คน
	26,801	
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	<u>3,175 x 400</u>	= 47 คน
	26,801	
คณะโลจิสติกส์	<u>1,653 x 400</u>	= 24 คน
	26,801	
คณะวิทยาการสารสนเทศ	<u>1,586 x 400</u>	= 23 คน
	26,801	
คณะวิทยาศาสตร์	<u>1,778 x 400</u>	= 26 คน
	26,801	
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	<u>855 x 400</u>	= 12 คน
	26,801	
คณะวิศวกรรมศาสตร์	<u>2,047 x 400</u>	= 30 คน
	26,801	
คณะศิลปกรรมศาสตร์	<u>944 x 400</u>	= 14 คน
	26,801	
คณะศึกษาศาสตร์	<u>1,838 x 400</u>	= 27 คน
	26,801	
คณะสหเวชศาสตร์	<u>814 x 400</u>	= 12 คน
	26,801	
คณะสาธารณสุขศาสตร์	<u>724 x 400</u>	= 10 คน
	26,801	
คณะดนตรีและการแสดง	<u>494 x 400</u>	= 7 คน
	26,801	

วิทยาลัยนานาชาติ $1,102 \times 400 = 16$ คน

26,801

รวมทั้งสิ้น 390 คน

จากจำนวนนิสิต 17 คณะ และ 1 วิทยาลัย จำนวน 390 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นตาราง แสดงคณะ จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนคณะ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

คณะ	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะการจัดการและท่องเที่ยว	2,961	42
คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร์	375	5
คณะพยาบาลศาสตร์	783	11
คณะแพทยศาสตร์	290	4
คณะเภสัชศาสตร์	744	11
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	4,638	69
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	3,175	47
คณะโลจิสติกส์	1,653	24
คณะวิทยาการสารสนเทศ	1,586	23
คณะวิทยาศาสตร์	1,778	26
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	855	12
คณะวิศวกรรมศาสตร์	2,047	30
คณะศิลปกรรมศาสตร์	944	14
คณะศึกษาศาสตร์	1,838	27
คณะสหเวชศาสตร์	814	12
คณะสาธารณสุขศาสตร์	724	10
คณะดนตรีและการแสดง	494	7
วิทยาลัยนานาชาติ	1,102	16
รวม	26,801	390

จากตาราง 3.1 เมื่อแบ่งนิสิตออกตามคณะที่สังกัดแล้ว ขั้นตอนต่อมาผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 3.1 จากนั้นการเก็บเพิ่มเติม จนครบจำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื้อหาในแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ คณะที่สังกัด ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ของครอบครัว ความสนใจทางการเมือง

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสาร สถานที่ในการเปิดรับข่าวสาร ระยะเวลาที่เปิดรับข่าวสาร เหตุผลที่เปิดรับข่าวสาร

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมืองที่มีต่อรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทั้งนี้ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Check List) แบบเรียงลำดับความสำคัญจากอันดับ 1 ถึง 5 แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

เกณฑ์การพิจารณาระดับความคิดเห็น 5 ตัวเลือก คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

สำหรับการสร้างเกณฑ์การตีความ/ แปลความหมายแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์แบบช่วงไม่เท่าระหว่างช่วงต่าง ดังนี้ (เต็มศักดิ์ สุทธิบุญ, 2552, น.3)

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1.00 – 1.50	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.51 – 2.50	ไม่เห็นด้วย
2.51 – 3.50	ไม่แน่ใจ

3.51 – 4.50

เห็นด้วย

4.51 – 5.00

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเขียนข้อความแสดงความคิดเห็น การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง นำมาจัดทำแบบสอบถาม และนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยได้ ตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำกลับมาปรับปรุงตามคำชี้แนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามด้วยการนำเอาแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา เพื่อขอคำแนะนำในการ ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาแบบสอบถามก่อนการนำไปเก็บข้อมูล เพื่อให้แบบสอบถาม สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้เกณฑ์ในการตรวจสอบพิจารณาข้อคำถามดังนี้

ให้คะแนน 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามเหมาะสม วัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามไม่เหมาะสม วัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยนำการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีชี้วัดความสอดคล้อง (IOC: Index of item objective congruence) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มีค่า ความเที่ยงตรง ข้อคำถาม IOC ที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ซึ่งจากการประเมินของ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ได้แก่

1. ผศ.ดร. มนตรี วิวาร์สุข อาจารย์สาขาวิชาไทยศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ดร.มาริษา สุจิตวนิช อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ผลการประเมินข้อคำถามการเปิดรับสื่อและข้อคำถามความคิดเห็นทางการเมือง ใน ยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ค่ามากกว่า 0.50 จึงถือว่าผ่านเกณฑ์ และปรับแก้ข้อ คำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) หรือเรียกว่า การทดสอบความน่าเชื่อถือของ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่จะใช้ในงานวิจัย จำนวน 30 ชุด ไปทดลองใช้กับนิสิต ระดับปริญญาตรี ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลจริง เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ดูว่ามีข้อคำถามใดที่กำกวม อ่านเข้าใจยาก เมื่อเก็บแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดกลับมาได้ครบถ้วน แล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามนั้นมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามหลักวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ดังสูตร

$$\infty = \frac{K}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S^2}{S^Z} 1_i \right]$$

เมื่อ ∞ แทน ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด

S^2 แทน ความแปรปรวนของข้อคำถามในแบบสอบถาม

S^Z แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม (เครื่องมือวัด)

K แทน จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการของครอนบาค หากพบว่า ได้ค่าคะแนนสูงกว่า 0.75 ถือว่าสามารถใช้เก็บข้อมูลจริงได้ ผลการหาค่าคะแนนพบว่า มีค่าความ เชื่อมั่น 0.82 ซึ่งเป็นค่าคะแนนที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถนำมาเก็บรวบรวมข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยได้เข้าไปใช้สถานที่ ในการเก็บข้อมูลกับนิสิต 18 คณะ 1 วิทยาลัย โดยทำจดหมายออกจากคณะฯ ไปยังคณบดีแต่ละ คณะ ได้รับการตอบกลับให้อนุญาตเก็บข้อมูลจากนิสิตได้

2. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 400 ฉบับ ตามอาคารสถานที่ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเวลาพักเที่ยง หรือเวลา เลิกเรียนของนิสิต ก่อนที่จะแจกแบบสอบถามให้นิสิตทำนั้น ผู้วิจัยได้อธิบายจุดประสงค์ในการทำ วิจัยขึ้นนี้ให้นิสิตได้รับรู้ และขอให้ช่วยตอบแบบสอบถาม

3. หลังจากทำการแจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง และได้แบบสอบถามกลับมาครบจำนวน 400 ชุด แล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบการทำแบบสอบถามทันทีเพื่อให้มั่นใจว่ากลุ่มตัวอย่างตอบคำถามได้ครบถ้วน สมบูรณ์

4. จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ไปประมวลผล โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต โดยใช้สถิติ (T-Test)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสาร ประกอบด้วย ช่องทางการเปิดรับข่าวสาร ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสาร ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง กับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร อันได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย กลุ่มสาขาวิชา ระดับความสนใจทางการเมือง กับการช่องทางการเปิดรับข่าวสาร ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสาร ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร และระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร โดยใช้สถิติ ไค สแควร์ (Chi-square)

การนำเสนอข้อมูลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยชิ้นนี้ เรียงลำดับการนำเสนอเป็นรายบท ตั้งแต่บทที่ 1 – 5 พร้อมภาคผนวก ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

บทที่ 4 นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตาราง และอธิบายเนื้อหาจากตารางที่ได้จากการวิจัยเชิงสำรวจ

บทที่ 5 นำเสนอเนื้อหาในส่วนสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ตั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ผู้วิจัยมีวิธีการศึกษา ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะประชากร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตามลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตอนที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะประชากรกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต

ตอนที่ 6 วิเคราะห์เปรียบเทียบการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ตามลักษณะทางประชากร

จากผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของนิสิตมหาวิทยาลัย ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	175	43.80
หญิง	225	56.30
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.30 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปี 1	120	30.00
ปี 2	181	45.30
ปี 3	71	17.80
ปี 4	28	7.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30 รองลงมาคือ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ลำดับที่สาม คือ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ร้อยละ
2.01 – 2.50	232	58.00
2.51 – 3.00	101	25.30
3.01 ขึ้นไป	67	16.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.50 มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาคือ นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 ลำดับที่สาม คือ นิสิตมหาวิทยาลัยที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ของครอบครัว/เดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 30,000 บาท	221	55.30
30,001 – 60,000 บาท	155	38.80
60,001 บาทขึ้นไป	24	6.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนไม่เกิน 30,000 บาท จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30 รองลงมา คือ นิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 60,000 บาท จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 ลำดับที่สาม คือ นิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนเกิน 60,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ดนตรีและการแสดง	8	2.00
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	68	17.00
พยาบาลศาสตร์	12	3.00
วิศวกรรมศาสตร์	31	7.80
การจัดการและการท่องเที่ยว	44	11.00
เภสัชศาสตร์	12	3.00
ศิลปกรรมศาสตร์	15	3.80
แพทยศาสตร์	5	1.30
ศึกษาศาสตร์	28	7.00
สาธารณสุขศาสตร์	12	3.00
โลจิสติกส์	24	6.00

รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	47	11.80
วิทยาการสารสนเทศ	24	6.00
สหเวชศาสตร์	12	3.00
วิทยาลัยนานาชาติ	16	4.00
วิทยาศาสตร์การกีฬา	12	3.00
วิทยาศาสตร์	25	6.30
การแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร์	5	1.30
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 รองลงมา คือ นิสิตที่สังกัดคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 ลำดับที่สาม คือ นิสิตที่สังกัดคณะการจัดการและการท่องเที่ยว จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ตามลำดับ ลำดับที่สี่ คือ นิสิตที่สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 ลำดับที่ห้า คือ นิสิตที่สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามกลุ่มสาขาที่สังกัด

กลุ่มคณะ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	226	56.50
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	70	17.50
กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	104	26.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัดกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 รองลงมาคือ นิสิตที่สังกัดกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 ลำดับที่สาม ได้แก่ นิสิตที่สังกัดกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามความสนใจทางการเมือง

ความสนใจทางการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
สนใจมากที่สุด	26	6.50
สนใจมาก	232	58.00
สนใจปานกลาง	97	24.30
สนใจน้อย	45	11.30
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สนใจทางการเมืองในระดับมาก มีจำนวนมากที่สุด คือ 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมา คือ นิสิตที่สนใจการเมืองระดับปานกลาง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 ลำดับที่สามคือ นิสิตที่สนใจการเมืองระดับน้อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา

จากการศึกษาการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยนำเสนอ ผลการศึกษาเรียงลำดับประเด็น ดังนี้ ช่องทางที่เปิดรับข่าวสาร ประเด็นที่เปิดรับข่าวสาร ช่วงเวลาที่เปิดรับข่าวสาร สถานที่ในการเปิดรับข่าวสาร ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร และเหตุผลที่เปิดรับข่าวสาร ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

ช่องทางการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	24	6.00
เว็บไซต์	223	55.80
สื่อสังคม (Social media)	153	38.30
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางเว็บไซต์มากที่สุด จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.80 รองลงมาคือ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางสื่อสังคม (Social Media) จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 ลำดับที่สาม เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางโทรทัศน์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงประเด็นข่าวสารทางการเมืองที่นิสิตเปิดรับ

ประเด็นในการเปิดรับ	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 4	อันดับ 5
การดำเนินงานของรัฐบาล	260 (25.00)	100 (25.00)	20 (5.00)	-	20 (5.00)
กิจกรรมและการเคลื่อนไหวของพรรคการเมือง นักการเมือง และองค์กรทางการเมือง	140 (35.00)	80 (20.00)	60 (15.00)	20 (5.00)	60 (15.00)
การกล่าวหา ความขัดแย้งระหว่างบุคคลและกลุ่มทางการเมือง	-	160 (40.00)	100 (25.00)	-	60 (15.00)
การสร้างความร่วมมือทางการเมือง	-	20 (5.00)	100 (25.00)	120 (30.00)	20 (5.00)
เรื่องส่วนบุคคลของนักการเมือง เช่น เรื่องขู้สาว ทำผิดศีลธรรม	-	20 (5.00)	60 (15.00)	140 (35.00)	120 (30.00)
การรายงานเกี่ยวกับบรรณนิยม บุคลิกภาพของนักการเมือง	-	-	20 (5.00)	40 (10.00)	80 (20.00)
ความคิดเห็น ปฏิกริยาท่าทางของประชาชนต่อรัฐบาล	-	20 (5.00)	40 (10.00)	80 (20.00)	40 (10.00)
รวม	400 (100.00)	400 (100.00)	400 (100.00)	400 (100.00)	400 (100.00)

จากตารางที่ 11 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในประเด็น การดำเนินงานของรัฐบาลมากที่สุด จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาคือ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกล่าวหา ความขัดแย้งระหว่างบุคคลและกลุ่มทางการเมือง จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ลำดับที่สาม คือ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือทางการเมือง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 12 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

ช่วงเวลาในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
06.01 – 12.00 น.	13	3.30
12.01 – 18.00 น.	37	9.30
18.01 – 24.00 น.	350	73.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. จำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมาคือ นิสิตเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ลำดับที่สาม นิสิตเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในช่วงเวลา 06.01 – 12.00 น. จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามสถานที่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

สถานที่ในการเปิด	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน / หอพัก	318	79.50
ในชั้นเรียน / มหาวิทยาลัย	55	13.80
อื่น ๆ .. เช่น ที่ทำงาน , ห้างสรรพสินค้า	27	6.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่บ้าน หรือที่หอพักมากที่สุด จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 79.50 รองลงมาคือ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองในมหาวิทยาลัย จำนวน 55 คน คิดเป็น

ร้อยละ 13.80 ลำดับที่สาม เปิดรับข่าวสารทางการเมืองในที่ทำงาน หรือ ห้างสรรพสินค้า จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	132	33.00
สัปดาห์ละมากกว่า 3 วัน	160	40.00
สัปดาห์ละครั้ง	81	20.30
ไม่รับข่าวสารทางการเมือง	27	6.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองมากกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำทุกวัน จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 ลำดับที่สาม เปิดรับข่าวสารทางการเมืองสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

ระยะเวลาในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 นาที	173	43.30
15 – 30 นาที	174	43.50
มากกว่า 30 นาทีขึ้นไป	53	13.30
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารทางการเมืองเป็นระยะเวลา 15 -30 นาที มากที่สุด จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาคือ นิสิตเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในแต่ละครั้ง ใช้ระยะเวลาต่ำกว่า 15 นาที จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30

ลำดับที่สาม นิสิตใช้เวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมากกว่า 30 นาที ขึ้นไป จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามเหตุผลที่นิสิตเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

เหตุผลที่นิสิตเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการทราบประเด็น และปัญหาของสังคม/เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	144	36.00
นำเรื่องราวที่เปิดรับ ไปสนทนาพูดคุยกับผู้อื่น	97	24.30
เพื่อช่วยในการตัดสินใจ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	76	19.00
เพื่อเพิ่มพูนความรู้	105	26.30
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	113	28.20

จากตารางที่ 16 เหตุผลที่นิสิตมหาวิทยาลัยเปิดรับข่าวสารทางการเมือง นิสิตต้องการทราบประเด็น และทราบปัญหาของสังคม / เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประจำวันมากที่สุด จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคือ เปิดรับข่าวสารทางการเมือง เพราะต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.20 ลำดับที่สาม คือ เปิดรับข่าวสารทางการเมือง เพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.30 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

จากการศึกษาความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษารายลำดับประเด็นความคิดเห็นต่อการบริหารประเทศของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่ของรัฐบาลฯ ความคิดเห็นต่อความเป็นประชาธิปไตย และสิทธิเสรีภาพ ของประชาชน และความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ

ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	SD	แปลผล
ด้านการบริหารประเทศ								
รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ มุ่งทำงานเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง	-	-	163	78	159	2.01	0.89	ไม่เห็นด้วย
			(40.80)	(19.50)	(39.80)			
รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์	41	134	159	40	26	3.31	1.00	ไม่แน่ใจ
	(10.30)	(33.50)	(39.80)	(10.00)	(6.50)			
รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ มุ่งดำเนินนโยบายลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม	-	-	67	174	159	1.77	0.71	ไม่เห็นด้วย
			(16.80)	(43.50)	(39.80)			
รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ บริหารประเทศมีประสิทธิภาพดี	-	-	54	79	267	1.47	0.72	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
			(13.50)	(19.80)	(66.80)			
รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ ทำให้เศรษฐกิจตกต่ำ	171	122	67	13	27	2.01	1.15	เห็นด้วย
	(42.80)	(30.50)	(16.80)	(3.30)	(6.80)			
รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ ทำงานอย่างสุจริต	-	-	160	107	133	2.07	0.85	ไม่เห็นด้วย
			(40.00)	(26.80)	(33.30)			
ท่านเชื่อว่ารัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ มีปัญหาเรื่องการทุจริต ประพฤติมิชอบ	14	14	95	131	146	2.05	1.02	เห็นด้วย
	(3.50)	(3.50)	(23.80)	(32.80)	(36.50)			
พล.อ.ประยุทธ์ ฯ เป็นผู้มีความวิสัยทัศน์กว้างไกล	-	-	69	118	213	1.64	0.76	ไม่เห็นด้วย
			(17.30)	(29.50)	(53.30)			
พล.อ.ประยุทธ์ ฯ ขาด	54	13	68	67	198	2.15	1.41	เห็นด้วย

วิสัยทัศน์ในการบริหาร	(13.50)	(3.30)	(17.00)	(16.80)	(49.5)			
ประเทศไทย								
รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ	27	-	41	120	212	1.78	1.09	เห็นด้วย
มุ่งใช้อำนาจทำลาย	(6.8)		(10.30)	(30.00)	(53.00)			
คู่แข่งทางการเมืองมาก								
จนเกินไป								
รวม						2.02	0.58	เชิงลบ

จากตาราง จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารประเทศของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในเชิงลบ โดยเห็นว่า พล.อ.ประยุทธ์ มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ อยู่ในระดับ “ไม่แน่ใจ” มากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมาคือ นิสิตเห็นว่า พล.อ.ประยุทธ์ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารประเทศ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 ลำดับที่สาม นิสิตเห็นว่า รัฐบาลของ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำงานอย่างซื่อสัตย์ สุจริต จำนวน 160 คน

กล่าวได้ว่า นิสิตเห็นว่ารัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา บริหารประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.02$) หมายความว่า นิสิตมหาวิทยาลัยมงการบริหารประเทศของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในเชิงลบ และเห็นว่ารัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.31$) กล่าวได้ว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อความจงรักภักดีของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ในระดับ “กลาง” รองลงมาคือ เห็นว่ารัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ ฯ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารประเทศไทย โดยมองการบริหารประเทศของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ในเชิงลบ ($\bar{X} = 2.15$) และมีความคิดเห็นต่อประเด็นรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ ทำงานอย่างสุจริต อยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.07$) หมายความว่า นิสิตไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา คำนึงถึงความสุจริตเป็นสำคัญ

ตารางที่ 18 แสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ของรัฐสภา

ความคิดเห็นทางการเมือง ของนิสิต	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	\bar{X}	SD	แปลผล
ด้านการทำหน้าที่ของ รัฐสภา								
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ฯ กระตือรือร้นทำงานเพื่อ ประชาชน	-	26	149	105	120	2.20	0.94	ไม่เห็นด้วย
		(6.50)	(37.30)	(26.30)	(30.00)			
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ฯ เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ	-	13	175	81	131	2.18	0.93	ไม่เห็นด้วย
		(3.30)	(43.50)	(20.30)	(32.80)			
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ฯ มี วิสัยทัศน์ในการพัฒนา ประเทศให้ก้าวหน้าทัดเทียม นานาประเทศ	-	27	121	106	146	2.07	0.96	ไม่เห็นด้วย
		(6.80)	(30.30)	(26.50)	(36.50)			
สมาชิกวุฒิสภา ในรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ฯ ทำหน้าที่ สนับสนุนรัฐบาลมากเกินไป	27	26	134	93	120	2.37	1.17	เห็นด้วย
	(6.80)	(6.50)	(33.50)	(23.30)	(30.00)			
สมาชิกวุฒิสภา ในรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ฯ เป็นบุคคลที่ มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนา ประเทศ	-	-	122	118	160	1.91	0.83	ไม่เห็นด้วย
			(30.50)	(29.50)	(40.00)			
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่ง เป็นฝ่ายค้านมักโจมตีรัฐบาล อย่างไม่เป็นธรรม	120	82	119	53	26	3.54	1.22	เห็นด้วย
	(30.00)	(20.50)	(29.80)	(13.30)	(6.5)			
รวม						2.38	0.55	เชิงลบ

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่ของรัฐสภาในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา โดยรวมอยู่ในระดับ “ไม่เห็นด้วย” ($\bar{X} = 2.38$) หมายความว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่รัฐสภาของรัฐสภา พล.อ.ประยุทธ์ ในเชิงลบ และเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นฝ่ายค้านมักโจมตีรัฐบาลอย่างไม่เป็นธรรม อยู่ในระดับ “เห็นด้วย” ($\bar{X} = 3.54$) รองลงมา คือ นิสิตมองการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ ในเชิงลบ (อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย $\bar{X} = 2.37$) และเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน เพื่อประชาชนไม่มากนัก (อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย $\bar{X} = 2.20$)

ตารางที่ 19 แสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้านความเป็นประชาธิปไตย

ความคิดเห็นทางการเมือง ของนิสิต	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	\bar{X}	SD	แปลผล
ด้านความเป็นประชาธิปไตย								
ประเทศจำเป็นต้องมีการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็น ประมุข	80 (20.00)	13 (3.30)	187 (46.80)	81 (20.30)	39 (9.80)	2.97	1.19	ไม่แน่ใจ
การปกครองระบอบ ประชาธิปไตยแบบอื่น เช่น รูปแบบที่มีประธานาธิบดีเป็น ประมุขไม่เหมาะสมสำหรับ สังคมไทย	39 (9.80)	40 (10.00)	214 (53.50)	68 (17.00)	39 (9.80)	3.07	1.02	ไม่แน่ใจ
ประเทศไทยไม่จำเป็นต้องมี การปกครองแบบ ประชาธิปไตย	-	14 (3.50)	81 (20.30)	145 (36.30)	160 (40.00)	4.13	0.85	ไม่เห็นด้วย
ระบอบประชาธิปไตยใน ประเทศไทยนำมาสู่ความ วุ่นวายทางการเมือง จึงไม่ควร สนับสนุนแนวคิด	-	27 (6.80)	68 (17.00)	92 (23.00)	213 (53.30)	4.23	0.96	ไม่เห็นด้วย

“ประชาธิปไตย”								
ตลอดเวลาที่ผ่านมารัฐบาล	-	14	53	53	280	4.50	0.85	ไม่เห็นด้วย
ทหารบริหารประเทศดีกว่า		(3.5)	(13.3)	(13.3)	(70.00)			
รัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้ง								
ผู้นำประเทศต้องมาจากการ	213	148	39	-	-	4.44	0.66	เห็นด้วย
เลือกตั้ง	(53.30)	(37.00)	(9.80)					
ท่านเชื่อว่ารัฐบาลทหารทุจริต	107	133	120	27	13	2.27	1.03	เห็นด้วย
ประพฤติมิชอบมากกว่า	(26.80)	(33.30)	(30.00)	(6.80)	(3.30)			
รัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้ง								
ท่านเชื่อว่ารัฐบาลที่มาจาก	13	54	240	67	26	2.90	0.82	ไม่แน่ใจ
การเลือกตั้งทุจริตมากกว่า	(3.30)	(13.50)	(60.00)	(16.80)	(6.50)			
รัฐบาลทหาร								
รัฐบาลทหารทำเพื่อประชาชน	-	-	120	121	159	4.10	0.83	ไม่เห็นด้วย
มากกว่ารัฐบาลที่มาจากการ			(30.00)	(30.30)	(39.80)			
เลือกตั้ง								
นักการเมืองไทยมุ่งแสวงหา	160	119	67	27	27	2.11	1.19	เห็นด้วย
ประโยชน์ส่วนตนและพวก	(40.00)	(29.80)	(16.80)	(6.80)	(6.80)			
พ้องกันมากกว่า จึงทำให้								
ประเทศไทยยังไม่เป็น								
ประชาธิปไตยที่แท้จริง								
รวม						3.47	0.30	เป็นกลาง

จะเห็นได้ว่า นิสิตมหาวิทยาลัยมีความคิดเห็นทางการเมืองต่อความเป็นประชาธิปไตยในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในระดับเป็นกลาง กล่าวคือ ไม่แน่ใจว่าในยุคของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่บริหารประเทศนั้นมีความเป็น “ประชาธิปไตย” หรือไม่ (ไม่แน่ใจ $\bar{X} = 3.47$) และนิสิตไม่เห็นด้วยกับคำว่า “รัฐบาลทหารบริหารประเทศดีกว่ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง” ($\bar{X} = 4.50$) นอกจากนี้ นิสิตยังเห็นว่า ผู้นำประเทศจะต้องมาจากการเลือกตั้ง (เห็นด้วย $\bar{X} = 4.44$) และไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยนำมาสู่ความวุ่นวายทางการเมือง ($\bar{X} = 4.28$)

ตารางที่ 20 แสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้านสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน

ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	SD	แปลผล
ด้านสิทธิ เสรีภาพ								
สื่อมวลชนไม่ควรนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการชุมนุมประท้วงรัฐบาล เพราะกระทบต่อภาพลักษณ์ประเทศไทย	13	27	68	92	213	3.93	1.06	ไม่เห็นด้วย
	(3.30)	(6.80)	(17.00)	(23.00)	(53.30)			
ควรมีการจำกัดเสรีภาพของสื่อมวลชนในการรายงานข่าวและการตรวจสอบรัฐบาลเพราะสื่อเป็นต้นเหตุหนึ่งของความขัดแย้งในสังคม	40	122	93	80	65	3.02	1.24	ไม่แน่ใจ
	(10.00)	(30.50)	(23.30)	(20.00)	(16.30)			
ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ ประชาชนมีเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลมาก	-	27	79	106	188	1.86	0.96	ไม่เห็นด้วย
		(6.80)	(19.80)	(26.50)	(47.00)			
ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ ประชาชนมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ	13	14	144	121	108	2.26	0.99	ไม่เห็นด้วย
	(3.30)	(13.50)	(36.00)	(30.30)	(27.00)			
ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางด้านกฎหมายเท่าเทียมกันไม่	-	-	106	94	200	1.77	0.84	ไม่เห็นด้วย
			(26.50)	(23.5)	(50.00)			

ว่าจะรวยหรือจน

สื่อมวลชนในยุครัฐบาล	14	13	80	134	159	1.97	1.02	ไม่เห็นด้วย
พล.อ.ประยุทธ์ฯมีเสรีภาพ	(3.50)	(3.30)	(20.00)	(33.50)	(39.80)			
ในการนำเสนอข่าวสาร								
รวม						2.47	0.55	เชิงลบ

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองว่าประชาชนในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นั้น มีสิทธิและเสรีภาพน้อย (ไม่เห็นด้วย $\bar{X} = 2.47$) และมีความคิดเห็นสนับสนุนคำกล่าวที่ว่า สื่อมวลชนควรจะนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการชุมนุมประท้วงรัฐบาล โดยไม่เห็นว่าการที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวการประท้วงรัฐบาลจะทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเสียหาย กล่าวอีกนัยหนึ่ง นิสิตสนับสนุนการที่สื่อมวลชนจะนำเสนอข่าวการชุมนุมประท้วงรัฐบาล โดยมองว่า กรณีที่มีประชาชนออกมาประท้วงรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ นั้น ไม่ได้ทำให้ชาวต่างประเทศมองประเทศไทยในทิศทางลบแต่อย่างใด ประเด็นต่อมาคือ นิสิตเห็นว่าประชาชนในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ยังมีเสรีภาพในการชุมนุมประท้วงรัฐบาลอยู่ ($\bar{X} = 2.26$)

ตารางที่ 21 แสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ

ความคิดเห็นทางการเมือง ของนิสิต	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	\bar{X}	SD	แปลผล
ด้านการทำหน้าที่ของ องค์กรอิสระตาม รัฐธรรมนูญ								
ในปัจจุบันสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)ทำงานตรงไปมา นำ ขึ้นชน	-	13	187	95	105	2.27	0.88	ไม่เห็นด้วย
		(3.30)	(46.80)	(23.80)	(23.80)			
คณะกรรมการการเลือกตั้ง ค่อนข้างจะสนับสนุนพรรค พลังประชารัฐมากกว่า พรรคอื่น	173	120	79	14	14	1.94	1.04	เห็นด้วย
	(43.30)	(30.00)	(19.80)	(3.50)	(3.50)			
ในปัจจุบันในสังคมขาดความ น่าเชื่อถือองค์กรสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)	148	146	80	13	13	1.99	0.99	เห็นด้วย
	(37.00)	(36.50)	(20.00)	(3.30)	(3.30)			
ทั้งองค์กร ปปช. และกกต. ใน ปัจจุบันไม่น่าเชื่อถือ	174	161	52	13	-	1.76	0.79	เห็นด้วย
	(43.50)	(40.30)	(13.00)	(3.30)				
คณะกรรมการการเลือกตั้ง ใน ปัจจุบัน ปฏิบัติอย่างมี ประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ	-	-	81	119	200	1.70	0.78	ไม่เห็นด้วย
			(20.30)	(29.80)	(50.00)			
องค์กรกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติในปัจจุบันทำงาน ตรงไปตรงมา	-	27	161	65	147	2.17	1.00	ไม่เห็นด้วย
		(6.80)	(40.30)	(16.30)	(36.80)			
องค์กรกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติมีผลงานปรากฏสู่ สาธารณชนน้อยมาก	54	160	159	-	27	2.47	0.96	เห็นด้วย
	(13.50)	(40.00)	(39.80)		(6.80)			
องค์กรกรรมการสิทธิมนุษยชน	106	95	185	-	14	2.30	0.97	เห็นด้วย

ในปัจจุบันไม่น่าเชื่อถือ เพราะ (26.50) (23.80) (46.30) (3.50)
เลือกปฏิบัติ

รวม	2.09	0.71	เชิงลบ
-----	------	------	--------

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ชื่นชมการแสดงบทบาทของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นิสิตส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความคิดที่ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง (ก.ก.ต.) ค่อนข้างสนับสนุนพรรคพลังประชารัฐ มากกว่าพรรคการเมืองอื่น

ส่วนประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อความเชื่อถือต่อองค์กรสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สรุปได้ว่า นิสิตเห็นด้วยที่ว่าองค์กรดังกล่าวนี้ขาดความน่าเชื่อถือต่อสังคม ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือขององค์กร ป.ป.ช. และ ก.ก.ต. พบว่า นิสิตไม่เชื่อถือในการแสดงบทบาทของทั้งสององค์กรมากนัก ($\bar{X} = 1.76$) ด้านความคิดเห็นที่มีต่อความมีประสิทธิภาพในการทำงานของ ก.ก.ต. ผลการศึกษาพบว่า นิสิตไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า ก.ก.ต. ในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ทำงานมีประสิทธิภาพ คือ เห็นว่าทำงานขาดประสิทธิภาพ ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานของกรมการสิทธิมนุษยชน พบว่า นิสิตไม่ประทับใจกับการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในยุค พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ($\bar{X} = 2.17$) ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อผลงานขององค์กรกรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าองค์กรดังกล่าวมีผลงานออกสู่สาธารณชนน้อยกว่าที่ควรเป็นส่วนความคิดเห็นในประเด็นความน่าเชื่อถือขององค์กรกรมการสิทธิมนุษยชน ในช่วงที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าองค์กรดังกล่าวนี้มีความน่าเชื่อถือไม่มากนัก ($\bar{X} = 2.30$)

ในส่วนตารางต่อไปนี้เป็น การนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม ประกอบด้วยความคิดเห็นด้านการบริหารประเทศ ด้านการทำหน้าที่ของรัฐสภา ด้านความเป็นประชาธิปไตย ด้านสิทธิ เสรีภาพ และด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ผลการศึกษาเป็นไปดังตาราง 20

ตารางที่ 22 แสดงความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม

ความคิดเห็นทางการเมือง ของนิสิต	\bar{X}	SD	แปลผล
ด้านการบริหารประเทศ	2.02	0.58	เชิงลบ
ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา	2.38	0.55	เชิงลบ
ด้านความเป็นประชาธิปไตย	3.47	0.31	เป็นกลาง
ด้านสิทธิ เสรีภาพ	2.47	0.56	เชิงลบ
ด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ	2.08	0.63	เชิงลบ
ภาพรวม	2.48	0.36	เชิงลบ

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเชิงลบต่อรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา กล่าวคือ ไม่เห็นด้วย ไม่ชื่นชม การบริหารประเทศของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ($\bar{X} = 2.48$) ส่วนด้านการทำหน้าที่ของรัฐสภา ในยุคที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล พบว่า นิสิตไม่เห็นด้วย ไม่ชื่นชมการแสดงบทบาทของรัฐสภา ($\bar{X} = 2.38$) ส่วนด้านความเป็นประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นั้น ประเทศไทยมีความเป็นประชาธิปไตยไม่มากนัก นิสิตต้องการให้สังคมไทยมีความเป็นประชาธิปไตยมากกว่านี้ ดังจะเห็นได้จากนิสิตเห็นว่าผู้นำประเทศจะต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ส่วนด้านสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชนในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผลการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าในยุคนี้ประชาชนมีสิทธิ เสรีภาพน้อย ($\bar{X} = 2.47$) ส่วนการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ พบว่า นิสิตเห็นว่าองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มีความน่าเชื่อถือไม่มากนัก ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นที่ว่าองค์กรกรรมการสิทธิมนุษยชนมีผลงานปรากฏในสังคมไม่มากนัก ประกอบกับนิสิตเห็นว่าการแสดงบทบาทขององค์กร ป.ป.ช. และ ก.ก.ต. ในช่วงที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาลนั้น มีความน่าเชื่อถือไม่มากนัก

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เพศมีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

เพศ	ช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต			รวม	χ^2	P
	โทรทัศน์	เว็บไซต์	สื่อสังคม (Social media)			
ชาย	10 (5.70)	97 (55.40)	68 (38.9)	175 (100.00)	0.07	0.96
หญิง	14 (6.20)	126 (56.00)	85 (37.00)	225 (100.00)		
รวม	24 (6.00)	223 (55.80)	153 (38.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างด้านเพศ กับ ช่องทางการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 0.07$) ค่า p - value = 0.96 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.2 เพศกับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

เพศ	ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				χ^2	P
	06.00-12.00 น.	12.00-18.00 น.	18.01-24.00 น.	รวม		
ชาย	9 (5.10)	14 (8.00)	152 (86.90)	175 (100.00)	3.97	0.13
หญิง	4 (1.80)	23 (10.20)	198 (88.00)	225 (100.00)		
รวม	13 (3.30)	37 (9.30)	350 (38.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างด้านเพศ กับ ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 3.97$) ค่า p - value = 0.13 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.3 เพศมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

เพศ	ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				รวม	χ^2	P
	ทุกวัน	สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง	สัปดาห์ละครั้ง	ไม่เปิดรับ			
ชาย	59 (33.70)	75 (42.90)	33 (18.90)	8 (4.60)	175 (100.00)	3.16	0.36
หญิง	73 (32.40)	85 (37.80)	48 (21.30)	19 (8.40)	225 (100.00)		
รวม	132 (33.00)	160 (40.00)	81 (20.30)	27 (6.80)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างด้านเพศ กับ ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 3.16$) ค่า p – value = 0.36 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.4 เพศมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต						
เพศ	ต่ำกว่า 15 นาที	16 – 30 นาที	มากกว่า 30 นาที	รวม	χ^2	P
ชาย	72 (41.10)	80 (45.70)	23 (13.10)	175 (100.00)	0.67	0.71
หญิง	101 (44.90)	94 (41.80)	30 (13.30)	225 (100.00)		
รวม	173 (43.30)	174 (43.50)	53 (13.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างด้านเพศ กับ ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 0.67$) ค่า p – value = 0.71 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.5 ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต						
ชั้นปีที่ศึกษา	โทรทัศน์	เว็บไซต์	สื่อสังคม	รวม	χ^2	P
ชั้นปี 1	6 (5.00)	75 (62.50)	39 (32.50)	120 (100.00)	5.44	0.48
ชั้นปี 2	10 (5.50)	98 (54.10)	73 (40.30)	181 (100.00)		
ชั้นปี 3	7 (3.60)	35 (49.30)	29 (40.80)	71 (100.00)		
ชั้นปี 4	1 (3.60)	15 (53.60)	12 (42.90)	28 (100.00)		
รวม	24 (6.00)	223 (55.80)	153 (38.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างด้านชั้นปีการศึกษา กับ ช่องทางการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 5.44$) ค่า p – value = 0.48 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ชั้นปีการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.6 ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับ
ข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ช่วงเวลาในการเปิดรับสื่อทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย						
ชั้นปีที่ศึกษา	06.00-	12.00-	18.01-	รวม	χ^2	P
	12.00 น.	18.00 น.	24.00 น.			
ชั้นปี 1	5 (4.20)	11 (9.20)	104 (86.70)	120 (100.00)	5.27	0.50
ชั้นปี 2	5 (2.80)	18 (9.90)	158 (87.30)	181 (100.00)		
ชั้นปี 3	2 (2.80)	3 (4.20)	66 (93.00)	71 (100.00)		
ชั้นปี 4	1 (3.60)	5 (17.90)	22 (78.60)	28 (100.00)		
รวม	13 (6.00)	37 (55.80)	350 (38.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างด้านชั้นปีการศึกษา กับ ช่วงเวลาในการเปิดรับ
ข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 5.27$) ค่า p - value =
0.50 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ชั้นปีการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับ
ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าชั้นปีการศึกษามี
ความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.7 ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับ
ข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง
ของนิสิต

ชั้นปีที่ศึกษา	ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				รวม	χ^2	P
	ทุกวัน	สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	สัปดาห์ ละครั้ง	ไม่เปิดรับ ข่าวสารนี้			
ชั้นปี 1	48 (40.00)	40 (33.30)	22 (18.30)	10 (8.30)	120 (100.00)	9.00	0.43
ชั้นปี 2	59 (32.60)	71 (39.20)	39 (21.50)	12 (6.60)	181 (100.00)		
ชั้นปี 3	17 (23.90)	36 (50.70)	15 (21.10)	3 (4.20)	71 (100.00)		
ชั้นปี 4	8 (28.60)	13 (46.40)	5 (17.90)	2 (7.10)	28 (100.00)		
รวม	132 (33.00)	160 (40.00)	81 (20.30)	27 (6.80)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างด้านชั้นปีการศึกษา กับ ความถี่ในการเปิดรับ
ข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 9.00$) ค่า p - value =
0.43 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ชั้นปีการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับ
ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าชั้นปีการศึกษามี
ความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.8 ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับ
ข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ชั้นปีที่ศึกษา	ระยะเวลาการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต			รวม	χ^2	P
	ต่ำกว่า 15 นาที	16 – 30 นาที	มากกว่า 30 นาที			
ชั้นปี 1	54 (45.00)	48 (40.00)	18 (15.00)	120 (100.00)	3.99	0.67
ชั้นปี 2	82 (43.30)	75 (41.40)	24 (13.30)	181 (100.00)		
ชั้นปี 3	27 (38.00)	37 (52.10)	7 (9.90)	71 (100.00)		
ชั้นปี 4	10 (35.70)	14 (50.00)	4 (14.30)	28 (100.00)		
รวม	173 (43.30)	174 (43.50)	53 (13.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างด้านชั้นปีการศึกษา กับ ระยะเวลาในการเปิดรับ
ข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า $\chi^2 = 3.99$ ค่า p – value =
0.67 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ชั้นปีการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับ
ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าชั้นปีการศึกษามี
ความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.9 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

เกรดเฉลี่ย	ช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				χ^2	P
	โทรทัศน์	เว็บไซต์	สื่อสังคม (Social Media)	รวม		
2.00 – 2.50	14 (6.00)	130 (56.00)	88 (37.90)	232 (100.00)	6.84	0.14
2.51 – 3.00	9 (8.90)	49 (48.50)	43 (42.60)	101 (100.00)		
3.01 ขึ้นไป	1 (1.50)	44 (65.70)	22 (32.80)	67 (100.00)		
รวม	24 (6.00)	223 (55.80)	153 (38.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม กับ ช่องทางการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 6.84$) ค่า p – value = 0.14 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.10 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

เกรดเฉลี่ย	ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				χ^2	P
	06.00- 12.00 น.	12.00- 18.00 น.	18.01- 24.00 น.	รวม		
2.00 – 2.50	7 (3.00)	24 (10.30)	201 (86.60)	232 (100.00)	1.37	0.84
2.51 – 3.00	3 (3.00)	7 (6.90)	91 (90.10)	101 (100.00)		
3.01 ขึ้นไป	3 (3.30)	6 (9.00)	58 (86.60)	67 (100.00)		
รวม	13 (3.30)	37 (9.30)	350 (87.50)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม กับ ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 1.37$) ค่า p – value = 0.84 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.11 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

เกรดเฉลี่ย	ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต					χ^2	P
	ทุกวัน	สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง	สัปดาห์ละครั้ง	ไม่เปิดรับข่าวสารนี้	รวม		
2.00 – 2.50	79 (34.10)	90 (38.80)	48 (20.70)	15 (6.50)	232 (100.00)	1.15	0.97
2.51 – 3.00	30 (29.70)	42 (41.60)	21 (20.80)	8 (7.90)	101 (100.00)		
3.01 ขึ้นไป	23 (34.30)	28 (41.80)	12 (17.90)	4 (6.00)	67 (100.00)		
รวม	132 (33.00)	160 (40.00)	81 (20.30)	27 (6.80)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม กับ ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 1.15$) ค่า p – value = 0.97 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.12 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

	ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				χ^2	P
	ต่ำกว่า 15 นาที	16 – 30 นาที	มากกว่า 30 นาที	รวม		
2.00 – 2.50	109 (47.00)	96 (41.40)	27 (11.60)	232 (100.00)	1.15	0.97
2.51 – 3.00	39 (38.60)	48 (47.50)	14 (13.90)	101 (100.00)		
3.01 ขึ้นไป	25 (37.30)	30 (44.80)	12 (17.90)	67 (100.00)		
รวม	173 (43.30)	174 (43.50)	53 (13.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม กับ ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 1.15$) ค่า p – value = 0.97 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.13 กลุ่มคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะกับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

กลุ่มคณะ	ช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				χ^2	P
	โทรทัศน์	เว็บไซต์	สื่อสังคม	รวม		
มนุษยศาสตร์	8	121	91	220	6.44	0.16
และสังคมศาสตร์	(3.60)	(55.00)	(41.40)	(100.00)		
กลุ่มวิทยาศาสตร์	6	37	19	62	(100.00)	
สุขภาพ	(3.70)	(59.70)	(23.70)	(100.00)		
กลุ่มวิทยาศาสตร์	10	65	43	118	(100.00)	
และเทคโนโลยี	(8.50)	(55.10)	(36.40)	(100.00)		
รวม	24	223	153	400	(100.00)	
	(6.00)	(55.80)	(38.30)	(100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะ กับ ช่องทางการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 6.44$) ค่า p - value = 0.16 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า กลุ่มคณะไม่มีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่ากลุ่มคณะมีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.14 กลุ่มคณะมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับ
ข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะกับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง
ของนิสิต

กลุ่มคณะ	ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต			รวม	χ^2	P
	06.00- 12.00 น.	12.00- 18.00 น.	18.01-24.00 น.			
มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	7 (3.20)	24 (10.90)	189 (85.90)	220 (100.00)	3.22	0.52
กลุ่มวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	1 (1.60)	3 (4.80)	58 (93.50)	62 (100.00)		
กลุ่มวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	5 (4.20)	10 (8.50)	103 (87.30)	118 (100.00)		
รวม	13 (3.30)	37 (9.30)	350 (87.50)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะ กับ ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารของ
นิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 3.22$) ค่า p - value = 0.52
ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า กลุ่มคณะไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการ
เปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่ากลุ่มคณะมีความสัมพันธ์กับ
ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.15 กลุ่มคณะมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับ
ข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะกับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง
ของนิสิต

กลุ่มคณะ	ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				รวม	χ^2	P
	ทุกวัน	สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	สัปดาห์ ละครั้ง	ไม่เปิดรับ ข่าวสารนี้			
มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	75 (34.10)	84 (38.20)	46 (20.90)	15 (6.80)	220 (100.00)	2.07	0.91
กลุ่มวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	19 (30.60)	24 (38.70)	15 (24.20)	4 (6.50)	62 (100.00)		
กลุ่มวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	38 (32.20)	52 (44.10)	20 (16.90)	8 (6.80)	118 (100.00)		
รวม	132 (33.00)	160 (40.80)	81 (20.30)	27 (6.80)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะ กับ ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารของ
นิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 2.07$) ค่า p - value = 0.91
ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า กลุ่มคณะไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการ
เปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่ากลุ่มคณะมีความสัมพันธ์กับความถี่
ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.16 กลุ่มคณะมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะกับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

กลุ่มคณะ	ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต			รวม	χ^2	P
	ต่ำกว่า 15 นาที	16 – 30 นาที	มากกว่า 30 นาที			
มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	94 (42.70)	98 (44.50)	28 (12.70)	220 (100.00)	0.36	0.98
กลุ่มวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	27 (45.20)	26 (41.90)	8 (12.90)	62 (100.00)		
กลุ่มวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	51 (43.20)	50 (42.40)	17 (14.40)	118 (100.00)		
รวม	173 (43.00)	174 (43.50)	53 (13.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคณะ กับ ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 0.36$) ค่า p – value = 0.98 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า กลุ่มคณะไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่ากลุ่มคณะมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.17 ความสนใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตาราง 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ความสนใจทางการเมือง	ช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				χ^2	P
	โทรทัศน์	เว็บไซต์	สื่อสังคม	รวม		
สนใจมากที่สุด	0 (0.00)	18 (69.20)	8 (30.80)	26 (100.00)	6.44	0.16
สนใจมาก	13 (5.60)	133 (57.30)	86 (37.10)	232 (100.00)		
สนใจปานกลาง	7 (7.20)	47 (48.50)	43 (44.30)	97 (100.00)		
สนใจน้อย	4 (8.90)	25 (55.60)	16 (35.60)	45 (100.00)		
รวม	24 (6.00)	223 (55.80)	153 (38.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมือง กับ ช่องทางการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า $\chi^2 = 6.44$ ค่า p - value = 0.16 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ความสนใจทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าความสนใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต มหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.18 ความสนใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

	ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				χ^2	P
	06.00-12.00 น.	12.00-18.00 น.	18.01-24.00 น.	รวม		
ความสนใจทางการเมือง						
สนใจมากที่สุด	1 (3.80)	3 (11.50)	22 (84.60)	26 (100.00)	3.48	0.74
สนใจมาก	10 (4.30)	22 (21.50)	200 (86.20)	232 (100.00)		
สนใจปานกลาง	1 (1.00)	7 (7.20)	89 (91.80)	97 (100.00)		
สนใจน้อย	1 (2.20)	5 (11.10)	39 (86.70)	45 (100.00)		
รวม	13 (3.30)	37 (9.30)	350 (87.50)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมือง กับ ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 3.48$) ค่า p – value = 0.74 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ความสนใจทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าความสนใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.19 ความสนใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ความสนใจทางการเมือง	ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต				รวม	χ^2	P
	ทุกวัน	สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง	สัปดาห์ละครั้ง	ไม่เปิดรับข่าวสารนี้			
สนใจมากที่สุด	7 (26.90)	13 (50.00)	5 (19.20)	1 (3.80)	26 (100.00)	12.37	0.19
สนใจมาก	80 (34.50)	89 (38.40)	50 (21.60)	13 (5.60)	232 (100.00)		
สนใจปานกลาง	34 (5.10)	40 (41.20)	12 (12.40)	11 (11.30)	97 (100.00)		
สนใจน้อย	11 (24.40)	18 (40.00)	14 (31.10)	2 (4.40)	45 (100.00)		
รวม	132 (33.00)	160 (40.00)	81 (20.30)	27 (6.80)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมือง กับ ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า $(\chi^2 = 12.37)$ ค่า p-value = 0.19 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ความสนใจทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ความสนใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต มหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 1.20 ความสนใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

ตาราง 42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต

	ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต			รวม	χ^2	P
	ต่ำกว่า 15 นาที	16 – 30 นาที	มากกว่า 30 นาที			
ความสนใจทางการเมือง						
สนใจมากที่สุด	12 (46.20)	10 (38.50)	4 (15.40)	26 (100.00)	3.57	0.73
สนใจมาก	100 (43.10)	107 (46.10)	25 (10.80)	232 (100.00)		
สนใจปานกลาง	42 (43.30)	39 (40.20)	16 (16.50)	97 (100.00)		
สนใจน้อย	19 (42.20)	18 (40.00)	8 (17.80)	45 (100.00)		
รวม	173 (43.30)	174 (43.50)	53 (13.30)	400 (100.00)		

(ในวงเล็บ = ค่าร้อยละ)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมือง กับ ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารของนิสิต โดยใช้ สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ($\chi^2 = 3.57$) ค่า p – value = 0.73 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ความสนใจทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิต จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าความสนใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

**สมมติฐานข้อที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามลักษณะประชากรกับความ
ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์
จันทร์โอชา**

สมมติฐานข้อที่ 2.1 เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง
โดยภาพรวมแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.2 เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง
ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.3 เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง
ด้านการทำหน้าที่รัฐสภาแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.4 เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง
ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.5 เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง
ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.1 เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง
โดยภาพรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบตัวแปรเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยใน
ภาพรวม

เพศ	จำนวน	ภาพรวมความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต			
		\bar{X}	SD	t	P
ชาย	175	2.50	0.36	1.30	0.19
หญิง	225	2.46	0.36		

$p > .05$

จากตารางที่ 43 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านเพศกับความ
คิดเห็นทางการเมืองของนิสิตโดยภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแตกต่าง (Student' t-Test)
พบว่า ($p > .05$) เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการบริหารประเทศ
ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.2 เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 47

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบตัวแปรเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยด้านการบริหารประเทศ

เพศ	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมือง ของนิสิตด้านการบริหารประเทศ			
		\bar{X}	SD	t	P
ชาย	175	2.06	0.57	1.08	0.27
หญิง	225	2.00	0.59		

$p > .05$

จากตารางที่ 44 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ ด้วยสถิติการทดสอบความแตกต่าง (Student' t-Test) พบว่า ($p > .05$) เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการบริหารประเทศ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.3 เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่รัฐสภาแตกต่างกัน

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบตัวแปรเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา

เพศ	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา			
		\bar{X}	SD	t	P
ชาย	175	2.39	0.56	0.29	0.76
หญิง	225	2.37	0.53		

$p > .05$

จากตารางที่ 45 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ด้วยสถิติการทดสอบความแตกต่าง (Student' t-Test) พบว่า ($p > .05$) เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำงานหน้าที่รัฐสภาไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.4 เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 49

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบตัวแปรเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ

เพศ	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ			
		\bar{X}	SD	t	P
ชาย	175	3.12	0.27	2.05*	0.04
หญิง	225	3.07	0.25		

* $p < .05$

จากตารางที่ 46 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในด้านความเป็นประชาธิปไตย และสิทธิ เสรีภาพ โดยใช้สถิติการทดสอบความแตกต่าง (Student' t-Test) พบว่า ($*p < .05$) ผลการทดสอบยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ อธิบายได้ว่าเพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านความเป็นประชาธิปไตย และสิทธิ เสรีภาพแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่เพศหญิงมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ในอยู่ในระดับไม่แน่ใจมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานข้อที่ 2.5 เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบตัวแปรเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ

เพศ	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ			
		\bar{X}	SD	t	P
ชาย	175	2.14	0.82	1.23	0.21
หญิง	225	2.05	0.61		

$p > .05$

จากตารางที่ 47 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านเพศกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ด้วยสถิติการทดสอบความแตกต่าง (Student' t-Test) พบว่า ($p > .05$) เพศที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.6 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวมแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.7 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.8 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.9 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.10 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.6 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบตัวแปรชั้นปีที่ศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม

ชั้นปีการศึกษา	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
ชั้นปีที่ 1	120	2.50	0.34	0.97	0.40
ชั้นปีที่ 2	181	2.45	0.37		
ชั้นปีที่ 3	71	2.53	0.37		
ชั้นปีที่ 4	28	2.46	0.34		

$p > .05$

จากตารางที่ 48 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านชั้นปี การศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.7 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบตัวแปรชั้นปีที่ศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ

ชั้นปีการศึกษา	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต			
		\bar{X}	SD	F	P
ชั้นปีที่ 1	120	2.01	0.55	0.56	0.63
ชั้นปีที่ 2	181	2.00	0.60		
ชั้นปีที่ 3	71	2.07	0.59		
ชั้นปีที่ 4	28	2.12	0.51		

$p > .05$

จากตารางที่ 49 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านชั้นปี การศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ ด้วยสถิติการทดสอบ ความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.8 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบตัวแปรชั้นปีที่ศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา

ชั้นปีการศึกษา	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา			
		\bar{X}	SD	F	P
ชั้นปีที่ 1	120	2.40	0.55	0.56	0.63
ชั้นปีที่ 2	181	2.35	0.56		
ชั้นปีที่ 3	71	2.43	0.52		
ชั้นปีที่ 4	28	2.33	0.51		

$p > .05$

จากตารางที่ 50 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านชั้นปี การศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ด้วยสถิติการทดสอบ ความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.9 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบตัวแปรชั้นปีที่ศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ

ชั้นปีการศึกษา	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ			
		\bar{X}	SD	F	P
ชั้นปีที่ 1	120	3.11	0.25	0.65	0.58
ชั้นปีที่ 2	181	3.08	0.27		
ชั้นปีที่ 3	71	3.11	0.27		
ชั้นปีที่ 4	28	3.06	0.25		

$p > .05$

จากตารางที่ 51 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านชั้นปี การศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิต มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.10 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบตัวแปรชั้นปีที่ศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ

ชั้นปีการศึกษา	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ			
		\bar{X}	SD	F	P
ชั้นปีที่ 1	120	2.13	0.63	0.39	0.75
ชั้นปีที่ 2	181	2.06	0.80		
ชั้นปีที่ 3	71	2.15	0.61		
ชั้นปีที่ 4	28	2.03	0.68		

$p > .05$

จากตารางที่ 52 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านชั้นปี การศึกษากับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ด้วยสถิติการ ทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความ คิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.10 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.11 ชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.12 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.13 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.14 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.10 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

ตารางที่ 53 เปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม

เกรดเฉลี่ยสะสม	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
2.00 - 2.50	232	2.52	0.59	.98	0.056
2.51 – 3.00	101	2.42	0.58		
3.01 ขึ้นไป	67	2.44	0.56		

$p > .05$

จากตารางที่ 53 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

**สมมติฐานข้อที่ 2.11 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน**

ตารางที่ 54 เปรียบเทียบตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ

เกรดเฉลี่ยสะสม	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
2.00 - 2.50	232	2.07	0.59	1.41	0.23
2.51 – 3.00	101	1.97	0.58		
3.01 ขึ้นไป	67	1.96	0.56		

$p > .05$

จากตารางที่ 54 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

**สมมติฐานข้อที่ 2.12 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน**

ตารางที่ 55 เปรียบเทียบตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา

เกรดเฉลี่ยสะสม	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
2.00 - 2.50	232	2.43	0.55	2.35	0.09
2.51 – 3.00	101	2.33	0.52		
3.01 ขึ้นไป	67	2.28	0.54		

$p > .05$

จากตารางที่ 55 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านเกรดเฉลี่ย สะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.13 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 56 เปรียบเทียบตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต			
		\bar{X}	SD	F	P
2.00 - 2.50	232	3.09	0.25	0.56	0.56
2.51 – 3.00	101	3.08	0.27		
3.01 ขึ้นไป	67	3.12	0.28		

$p > .05$

จากตารางที่ 56 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านเกรดเฉลี่ย สะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

**สมมติฐานข้อที่ 2.14 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน**

ตารางที่ 57 เปรียบเทียบตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการ
ทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ			
		\bar{X}	SD	F	P
2.00 - 2.50	232	2.16	0.61	3.34*	0.03
2.51 - 3.00	101	1.94	0.65		
3.01 ขึ้นไป	67	2.11	1.05		

*p < .05

จากตารางที่ 57 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านเกรดเฉลี่ย
สะสมกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระด้วยสถิติการ
ทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (*p < .05) เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความ
คิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 มีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00
– 2.50

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผล
การวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำ
หน้าที่ขององค์กรอิสระ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	\bar{X}	เปรียบเทียบรายคู่		
		2.00 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 ขึ้นไป
		2.16	1.94	2.11
2.00 – 2.50	2.16	-	0.219*	-
2.51 – 3.00	1.94	-0.219*	-	-
3.01 ขึ้นไป	2.11	-	-	-

*p <.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.50 มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกับ นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51 – 3.00 มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ย 2.00 – 2.50

สมมติฐานข้อที่ 2.15 กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.16 กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.17 กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.18 กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.19 กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.15 กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

ตารางที่ 58 เปรียบเทียบตัวแปรกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม

กลุ่มคณะ	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	220	2.48	0.36	0.01	0.98
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	70	2.49	0.35		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	104	2.48	0.36		

$p > .05$

จากตารางที่ 58 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.16 กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 59 เปรียบเทียบตัวแปรกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ

กลุ่มคณะ	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ			
		\bar{X}	SD	F	P
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	220	2.02	0.58	0.23	0.79
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	70	2.06	0.58		
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	104	2.00	1.57		

$p > .05$

จากตารางที่ 59 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการบริหารประเทศ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.17 กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

ตารางที่ 60 เปรียบเทียบตัวแปรกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา

กลุ่มคณะ	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา			
		\bar{X}	SD	F	P
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	220	2.38	0.54	0.13	0.87
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	70	2.40	0.54		
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	104	2.36	0.56		

$p > .05$

จากตารางที่ 63 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการหน้าที่รัฐสภา ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.18 กลุ่มคนที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง
ด้านเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 61 เปรียบเทียบตัวแปรกลุ่มคนกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านเป็น
ประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ

กลุ่มคน	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ			
		\bar{X}	SD	F	P
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	220	3.09	0.26	0.19	0.82
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	70	3.08	0.26		
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	104	3.11	0.26		

$p > .05$

จากตารางที่ 61 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านกลุ่มคนกับความ
ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ด้วยสถิติการทดสอบ
ความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) กลุ่มคนที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง
ด้านเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.19 กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านทำหน้าที่ขององค์การอิสระ แตกต่างกัน

ตารางที่ 62 เปรียบเทียบตัวแปรกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านทำหน้าที่ขององค์การอิสระ

กลุ่มคณะ	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านทำหน้าที่ขององค์การอิสระ			
		\bar{X}	SD	F	P
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	220	2.08	0.63	0.70	0.49
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	70	2.19	1.01		
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	104	2.07	0.63		

$p > .05$

จากตารางที่ 65 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านกลุ่มคณะกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านทำหน้าที่ขององค์การอิสระ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) กลุ่มคณะที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองด้านทำหน้าที่ขององค์การอิสระ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.20 ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.21 ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.22 ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.23 ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.24 ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.20 ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

ตารางที่ 63 เปรียบเทียบตัวแปรความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม

ความสนใจการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม			
		\bar{X}	SD	F	P
สนใจมากที่สุด	26	2.51	0.34	0.24	0.86
สนใจมาก	232	2.49	0.36		
สนใจปานกลาง	97	2.49	0.36		
สนใจน้อย	45	2.44	0.37		

$p > .05$

จากตารางที่ 63 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

**สมมติฐานข้อที่ 2.21 ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความ
คิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน**

ตารางที่ 64 เปรียบเทียบตัวแปรความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต
ด้านการบริหารประเทศ

ความสนใจการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
สนใจมากที่สุด	26	2.06	0.60	0.40	0.74
สนใจมาก	232	2.03	0.59		
สนใจปานกลาง	97	2.04	0.58		
สนใจน้อย	45	1.94	0.48		

$p > .05$

จากตารางที่ 64 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านความสนใจ
ทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ ด้วยสถิติการทดสอบ
ความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความ
คิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.22 ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความ
 คิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

ตารางที่ 65 เปรียบเทียบตัวแปรความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต
 ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา

ความสนใจการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
สนใจมากที่สุด	26	2.42	0.47	0.23	0.87
สนใจมาก	232	2.39	0.56		
สนใจปานกลาง	97	2.34	0.52		
สนใจน้อย	45	2.36	0.60		

$p > .05$

จากตารางที่ 65 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านความสนใจ
 ทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ด้วยสถิติการ
 ทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมี
 ความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่
 กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.23 ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 66 เปรียบเทียบตัวแปรความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ

ความสนใจการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ			
		\bar{X}	SD	F	P
สนใจมากที่สุด	26	3.10	0.23	0.10	0.95
สนใจมาก	232	3.09	0.26		
สนใจปานกลาง	97	3.10	0.27		
สนใจน้อย	45	3.11	0.29		

$p > .05$

จากตารางที่ 66 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.24 ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

ตารางที่ 67 เปรียบเทียบตัวแปรความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ

ความสนใจการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ			
		\bar{X}	SD	F	P
สนใจมากที่สุด	26	2.14	0.63	0.61	0.60
สนใจมาก	232	2.12	0.77		
สนใจปานกลาง	97	2.09	0.63		
สนใจน้อย	45	1.96	0.59		

$p > .05$

จากตารางที่ 67 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรด้านความสนใจทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็น
ทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 3.1 ช่องทางเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ช่องทางเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.3 ช่องทางเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมืองด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.4 ช่องทางเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.5 ช่องทางเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระ แตกต่างกัน

**สมมติฐานข้อที่ 3.1 ช่องทางเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความ
คิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน**

ตารางที่ 68 เปรียบเทียบตัวแปรช่องทางการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต
ในภาพรวม

การเปิดรับข่าวสาร ทางการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม			
		\bar{X}	SD	F	P
โทรทัศน์	24	2.46	0.44	1.08	0.34
เว็บไซต์	223	2.51	0.36		
สื่อสังคม Social Media	153	2.45	0.35		

$p > .05$

จากตารางที่ 68 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

**สมมติฐานข้อที่ 3.2 ช่องทางเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมืองด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน**

ตารางที่ 69 เปรียบเทียบตัวแปรช่องทางการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต
ด้านการบริหารประเทศ

การเปิดรับข่าวสาร ทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
โทรทัศน์	24	2.00	0.62	2.32	0.09
เว็บไซต์	223	2.08	0.59		
สื่อสังคม Social Media	153	1.95	0.56		

$p > .05$

จากตารางที่ 69 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

**สมมติฐานข้อที่ 3.3 ช่องทางเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมืองด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน**

ตารางที่ 70 เปรียบเทียบตัวแปรช่องทางการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต
ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา

การเปิดรับข่าวสาร ทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
โทรทัศน์	24	2.37	0.56	0.30	0.73
เว็บไซต์	223	2.40	0.55		
สื่อสังคม Social Media	153	2.35	0.54		

$p > .05$

จากตารางที่ 70 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการหน้าที่รัฐสภา ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการหน้าที่รัฐสภา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

**สมมติฐานข้อที่ 3.4 ช่องทางเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน**

ตารางที่ 71 เปรียบเทียบตัวแปรช่องทางการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต
ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ

การเปิดรับข่าวสาร ทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
โทรทัศน์	24	3.08	0.33	0.28	0.75
เว็บไซต์	223	3.10	0.26		
สื่อสังคม Social Media	153	3.08	0.25		

$p > .05$

จากตารางที่ 71 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

**สมมติฐานข้อที่ 3.5 ช่องทางเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระ แตกต่างกัน**

ตารางที่ 72 เปรียบเทียบตัวแปรช่องทางการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต
ด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระ

การเปิดรับข่าวสาร ทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระ				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
โทรทัศน์	24	2.02	0.69	0.97	0.37
เว็บไซต์	223	2.14	0.77		
สื่อสังคม Social Media	153	2.04	0.63		

$p > .05$

จากตารางที่ 72 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ช่องทางการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 3.6 ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.7 ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.8 ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.9 ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.10 ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.6 ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

ตารางที่ 73 เปรียบเทียบตัวแปรช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม

ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
06.01 – 12.00 น.	13	2.81	0.00	6.72	0.00**
12.01 – 18.00 น.	37	2.38	0.25		
18.01 – 24.00 น.	350	2.48	0.37		

**p < .05

จากตารางที่ 73 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (*p < .05) ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองภาพรวมในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารช่วงเวลา 06.01 – 12.00 น.

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง
ภาพรวม จำแนกตามช่วงเวลา

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง
ภาพรวม จำแนกตามช่วงเวลา

สถานที่ในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	06.01 – 12.00น.	12.01 – 18.00น.	18.01 – 24.00น.
		2.81	2.38	2.48
06.01 – 12.00น.	2.81	-	0.425*	0.323*
12.01 – 18.00น.	2.38	-0.425*	-	-
18.01 – 24.00น.	2.48	-0.323*	-	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 06.01 – 12.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองภาพรวม แตกต่างกับ นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 12.01 – 18.00 น. จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 06.01 – 12.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองภาพรวม ในระดับที่ไม่แน่ใจมากกว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 12.01 – 18.00 น.

นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 06.01 – 12.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองภาพรวม แตกต่างกับ นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 18.01 – 24.00 น. จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 06.01 – 12.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองภาพรวม ในระดับที่ไม่แน่ใจมากกว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 18.01 – 24.00 น.

สมมติฐานข้อที่ 3.7 ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 74 เปรียบเทียบตัวแปรช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ

ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ			
		\bar{X}	SD	F	P
06.01 – 12.00 น.	13	2.20	0.00	4.41	0.01*
12.01 – 18.00 น.	37	2.27	0.55		
18.01 – 24.00 น.	350	1.99	0.59		

*p < .05

จากตารางที่ 74 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (*p < .05) ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารช่วงเวลา 06.01 – 12.00 น.

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ จำแนกตามช่วงเวลา

ช่วงเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	06.01 – 12.00น.	12.01 – 18.00น.	18.01 – 24.00น.
		2.20	2.27	1.99
06.01 – 12.00น.	2.20	-	-	0.276*
12.01 – 18.00น.	2.27	-	-	-
18.01 – 24.00น.	1.99	-	- 0.276*	-

*p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 12.01 – 18.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกับ นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 18.01 – 24.00 น. จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการบริหารประเทศในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารเวลา 12.01 – 18.00 น.

สมมติฐานข้อที่ 3.8 ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

ตารางที่ 75 เปรียบเทียบตัวแปรช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา

ช่วงเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา			
		\bar{X}	SD	F	P
06.01 – 12.00 น.	13	2.67	0.00	1.93	0.14
12.01 – 18.00 น.	37	2.34	0.38		
18.01 – 24.00 น.	350	2.37	0.57		

p > .05

จากตารางที่ 75 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ด้วยสถิติการทดสอบความ

แปรปรวน (F-Test) พบว่า (*p <.05) ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของ นิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 3.9 ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 76 เปรียบเทียบตัวแปรช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของ นิสิตด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ

ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ			
		\bar{X}	SD	F	P
06.01 – 12.00 น.	13	3.38	0.00	16.56	0.00**
12.01 – 18.00 น.	37	2.94	0.11		
18.01 – 24.00 น.	350	3.10	0.27		

** p <.05

จากตารางที่ 76 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (**p <.05) ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารช่วงเวลา 06.01 – 12.00 น.

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ จำแนกตามช่วงเวลา

สถานที่ในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	06.01 – 12.00น.	12.01 – 18.00น.	18.01 – 24.00น.
		3.38	2.92	3.10
06.01 – 12.00น.	3.38	-	0.454*	0.273*
12.01 – 18.00น.	2.92	- 0.454*	-	- 0.181*
18.01 – 24.00น.	3.10	- 0.273*	0.181*	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 06.01 – 12.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองด้านประชาธิปไตย แตกต่างกับ นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 12.01 – 18.00 น. จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 06.01 – 12.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิเสรีภาพ ในระดับที่ไม่แน่ใจมากกว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 12.01 – 18.00 น.

นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 06.01 – 12.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองด้านประชาธิปไตย แตกต่างกับ นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 18.01 – 24.00 น. จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 06.01 – 12.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิเสรีภาพ ในระดับที่ไม่แน่ใจมากกว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 18.01 – 24.00 น.

นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 12.01 – 18.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองด้านประชาธิปไตย แตกต่างกับ นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 18.01 – 24.00 น. จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 12.01 – 18.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตย อยู่ระดับไม่แน่ใจมากกว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 18.01 – 24.00 น.

สมมติฐานข้อที่ 3.10 ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระ แตกต่างกัน

ตารางที่ 77 เปรียบเทียบตัวแปรช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่องค์กรอิสระ

ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
06.01 – 12.00 น.	13	2.63	0.00	7.82	0.00**
12.01 – 18.00 น.	37	1.76	0.45		
18.01 – 24.00 น.	350	2.11	0.73		

** p < .05

จากตารางที่ 77 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (**p < .05) ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารในช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในช่วงเวลา 06.01 – 12.00 น.

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ จำแนกตามช่วงเวลา

ช่วงเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	06.01 – 12.00น.	12.01 – 18.00น.	18.01 – 24.00น.
		2.63	1.76	2.11
06.01 – 12.00น.	2.63	-	0.861*	0.516*
12.01 – 18.00น.	1.76	- 0.861*	-	- 0.345*
18.01 – 24.00น.	2.11	- 0.516*	0.345*	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 06.01 – 12.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกับ นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 12.01 – 18.00 น. จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 12.01 – 18.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 06.01 – 12.00 น.

นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 06.01 – 12.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกับ นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 18.01 – 24.00 น. จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 18.01 – 24.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 06.01 – 12.00 น.

นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วง 12.01 – 18.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกับ นิสิตที่เปิดรับข่าวสาร 18.01 – 24.00 น. จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่เปิดรับข่าวสารในช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น.

สมมติฐานข้อที่ 3.11 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.12 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านบริหารประเทศ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.13 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.14 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.15 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

**สมมติฐานข้อที่ 3.11 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความ
คิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน**

ตารางที่ 78 เปรียบเทียบตัวแปรความถี่ในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของ
นิสิตในภาพรวม

ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม			
		\bar{X}	SD	F	P
ทุกวัน	132	2.46	0.38	10.26	0.00**
สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง	160	2.50	0.34		
สัปดาห์ละครั้ง	81	2.59	0.35		
ไม่เปิดรับข่าวสารการเมือง	27	2.16	0.11		

** p < .05

จากตารางที่ 78 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (**p < .05) ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน

ที่กำหนดไว้ นิสิตที่ไม่มีเปิดรับข่าวสารทางเมือง มีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม เป็นเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร ทุกวัน , สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง และสัปดาห์ละครั้ง

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ภาพรวมจำแนกตามความถี่

ความถี่ในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	ทุกวัน	สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	สัปดาห์ ละครั้ง	ไม่เปิดรับ ข่าวสารนี้
		2.46	2.50	2.59	2.16
ทุกวัน	2.46	-	-	-	0.035*
สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	2.50	-	-	-	0.335*
สัปดาห์ละครั้ง	2.59	-	-	-	0.403*
ไม่เปิดรับข่าวสาร การเมือง	2.16	- 0.035*	- 0.335*	- 0.403*	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทุกวัน มีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกับ นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทุกวัน มีความคิดเห็นทางการเมืองภาพรวม ในเชิงลบน้อยกว่า นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกับ นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมืองภาพรวม ในเชิงลบน้อยกว่า นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกับ นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมืองภาพรวม ในเชิงลบน้อยกว่า นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.12 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านบริหารประเทศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 79 เปรียบเทียบตัวแปรความถี่ในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ

ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
ทุกวัน	132	2.07	0.66	5.64	0.00**
สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง	160	2.00	0.54		
สัปดาห์ละครั้ง	81	2.13	0.57		
ไม่เปิดรับข่าวสารการเมือง	27	1.62	0.11		

** p < .05

จากตารางที่ 79 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (**p < .05) ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีไม่มีการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทุกวัน , สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง และสัปดาห์ละครั้ง

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ จำแนกตามความถี่

ความถี่ในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	ทุกวัน	สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	สัปดาห์ ละครั้ง	ไม่เปิดรับ ข่าวสารนี้
		2.07	2.00	2.13	1.62
ทุกวัน	2.07	-	-	-	0.444*
สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	2.00	-	-	-	0.381*
สัปดาห์ละครั้ง	2.13	-	-	-	0.509*
ไม่เปิดรับข่าวสาร การเมือง	1.62	- 0.444*	- 0.381*	- 0.509*	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทุกวัน มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกับ นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทุกวัน มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกับ นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกับ นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.13 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

ตารางที่ 80 เปรียบเทียบตัวแปรความถี่ในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา

ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
ทุกวัน	132	2.28	0.56	23.95	0.00**
สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง	160	2.31	0.53		
สัปดาห์ละครั้ง	81	2.78	0.37		
ไม่เปิดรับข่าวสารการเมือง	27	2.04	0.38		

** $p < .05$

จากตารางที่ 80 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (** $p < .05$) ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีไม่มีการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทุกวัน , สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง และสัปดาห์ละครั้ง

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ของรัฐสภา จำแนกตามความถี่

ความถี่ในการเปิดรับ ข่าวสารทางการ เมือง	\bar{X}	ทุกวัน	สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	สัปดาห์ ละครั้ง	ไม่เปิดรับ ข่าวสารนี้
		2.28	2.31	2.78	2.04
ทุกวัน	2.28	-	-	- 0.505*	-
สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	2.31	-	-	- 0.474*	-
สัปดาห์ละครั้ง	2.78	0.505*	0.474*	-	0.747*
ไม่เปิดรับข่าวสารนี้	2.04	-	-	- 0.747*	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทุกวัน มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทุกวัน มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ในเชิงลบน้อยกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่าง กับนิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ในเชิงลบน้อยกว่า นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.14 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 81 เปรียบเทียบตัวแปรความถี่ในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ

ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
ทุกวัน	132	3.04	0.30	7.18	0.00**
สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง	160	3.16	0.24		
สัปดาห์ละครั้ง	81	3.10	0.21		
ไม่เปิดรับข่าวสารการเมือง	27	2.98	0.22		

$p > .05$

จากตารางที่ 81 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (** $p < .05$) ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ในระดับที่ไม่แน่ใจมากกว่า การเปิดรับข่าวสาร ทุกวัน , สัปดาห์ละครั้ง และไม่มีการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมืองด้านสิทธิ เสรีภาพ จำแนกตามความถี่

ความถี่ในการเปิดรับ ข่าวสารทางการ เมือง	\bar{X}	ทุกวัน	สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	สัปดาห์ ละครั้ง	ไม่เปิดรับ ข่าวสารนี้
		3.04	3.16	3.10	2.98
ทุกวัน	3.04	-	- 0.122*	-	-
สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	3.16	0.122*	-	-	0.176*
สัปดาห์ละครั้ง	3.10	-	-	-	-
ไม่เปิดรับข่าวสารนี้	2.98	-	- 0.176*	-	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทุกวัน มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทุกวัน มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ อยู่ระดับไม่แน่ใจน้อยกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้งมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารนิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้งมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ อยู่ในระดับไม่แน่ใจมากกว่า นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.15 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

ตารางที่ 82 เปรียบเทียบตัวแปรความถี่ในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ

ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
ทุกวัน	132	2.23	0.74	7.97	0.00**
สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง	160	2.07	0.65		
สัปดาห์ละครั้ง	81	2.11	0.77		
ไม่เปิดรับข่าวสารการเมือง	27	1.51	0.38		

** p < .05

จากตารางที่ 82 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (**p < .05) ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ทุกวัน , สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง และสัปดาห์ละครั้ง

และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ จำแนกตามความถี่

ความถี่ในการเปิดรับ ข่าวสารทางการ เมือง	\bar{X}	ทุกวัน	สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	สัปดาห์ ละครั้ง	ไม่เปิดรับ ข่าวสารนี้
		2.23	2.07	2.11	1.51
ทุกวัน	2.23	-	-	-	0.717*
สัปดาห์ละ มากกว่า 3 ครั้ง	2.07	-	-	-	0.556*
สัปดาห์ละครั้ง	2.11	-	-	-	0.596*
ไม่เปิดรับข่าวสารนี้	1.51	- 0.717*	- 0.556*	- 0.596*	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทุกวัน มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกับ นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารทุกวัน มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกับ นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระแตกต่างกับนิสิตที่ไม่ได้เปิดรับข่าวสารนี้ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารสัปดาห์ละครั้ง มีความคิดเห็นทางการเมืองด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบน้อยกว่านิสิตที่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.16 ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.17 ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.18 ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.19 ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.20 ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็น
ทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

**สมมติฐานข้อที่ 3.16 ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความ
คิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน**

ตารางที่ 83 เปรียบเทียบตัวแปรระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองใน
ภาพรวม

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
ต่ำกว่า 15 นาที	173	2.58	0.36	13.84	0.00**
15 – 30 นาที	174	2.38	0.36		
30 นาทีขึ้นไป	53	2.52	0.28		

** p < .05

จากตารางที่ 83 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง
กับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-
Test) พบว่า (**p < .05) ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความ
คิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน
ที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีระยะเวลาการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง 15 - 30 นาที มีความคิดเห็น

ทางการเมืองในภาพรวม เป็นเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร ต่ำกว่า 15 นาที และ 30 นาทีขึ้นไป

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ภาพรวม จำแนกตามระยะเวลา

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	ต่ำกว่า 15 นาที	16 – 30 นาที	31 นาทีขึ้นไป
		3.58	3.38	3.52
ต่ำกว่า 15 นาที	2.58	-	0.198*	-
16 – 30 นาที	2.38	- 0.198*	-	- 0.138*
31 นาทีขึ้นไป	2.52	-	0.138*	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารต่ำกว่า 15 นาที มีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวมแตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารต่ำกว่า 15 นาที มีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม เป็นเชิงบวกมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาทีมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม กับนิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 31 นาทีขึ้นไป จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที มีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวมเป็นเชิงบวกน้อยกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 31 นาทีขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 3.17 ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 84 เปรียบเทียบตัวแปรระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการบริหารประเทศ

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ			
		\bar{X}	SD	F	P
ต่ำกว่า 15 นาที	173	2.00	0.53	0.23	0.79
15 – 30 นาที	174	2.04	0.68		
30 นาทีขึ้นไป	53	2.05	0.36		

$p > .05$

จากตารางที่ 84 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการบริหารประเทศ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($p > .05$) ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการบริหารประเทศ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

**สมมติฐานข้อที่ 3.18 ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความ
คิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกัน**

ตารางที่ 85 เปรียบเทียบตัวแปรระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของ
นิสิตด้านการทำหน้าที่รัฐสภา

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา				
	จำนวน	\bar{X}	SD	F	P
ต่ำกว่า 15 นาที	173	2.56	0.46	19.58	0.00**
15 – 30 นาที	174	2.21	0.62		
30 นาทีขึ้นไป	53	2.33	0.31		

** p < .05

จากตารางที่ 85 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (**p < .05) ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีระยะเวลาการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง 15 - 30 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร ต่ำกว่า 15 นาที และ 30 นาทีขึ้นไป

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ของรัฐสภา จำแนกตามระยะเวลา

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	ต่ำกว่า 15 นาที	16 – 30 นาที	31 นาทีขึ้นไป
		2.56	2.21	2.33
ต่ำกว่า 15 นาที	2.56	-	0.351*	0.231*
16 – 30 นาที	2.21	- 0.351*	-	-
31 นาทีขึ้นไป	2.33	- 0.231*	-	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารต่ำกว่า 15 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารต่ำกว่า 15 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ในเชิงลบน้อยกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารต่ำกว่า 15 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา แตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 31 นาทีขึ้นไป จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารต่ำกว่า 15 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่รัฐสภา ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 31 นาทีขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 3.19 ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 86 เปรียบเทียบตัวแปรระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของ นิสิตด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ			
		\bar{X}	SD	F	P
ต่ำกว่า 15 นาที	173	3.15	0.18	13.30	0.00**
15 – 30 นาที	174	3.01	0.26		
30 นาทีขึ้นไป	53	3.17	0.39		

** p < .05

จากตารางที่ 86 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (**p < .05) ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร 15 – 30 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มากกว่า นิสิตที่มีระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร ต่ำกว่า 15 นาที และ มากกว่า 31 นาทีขึ้นไป

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิเสรีภาพ จำแนกตามระยะเวลา

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	ต่ำกว่า 15 นาที	16 – 30 นาที	31 นาทีขึ้นไป
		3.52	3.37	3.64
ต่ำกว่า 15 นาที	3.52	-	0.140*	-
16 – 30 นาที	3.37	- 0.140*	-	- 0.152*
31 นาทีขึ้นไป	3.64	-	- 0.152*	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารต่ำกว่า 15 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารต่ำกว่า 15 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ในเชิงบวกมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาทีมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 31 นาทีขึ้นไป จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ในเชิงบวกน้อยกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 31 นาทีขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 3.20 ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกัน

ตารางที่ 87 เปรียบเทียบตัวแปรระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	จำนวน	ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ			
		\bar{X}	SD	F	P
ต่ำกว่า 15 นาที	173	2.26	0.74	11.62	0.00**
15 – 30 นาที	174	1.90	0.74		
31 นาทีขึ้นไป	53	2.19	0.18		

** p < .05

จากตารางที่ 81 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า (**p < .05) ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร 15 – 30 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารในระยะเวลาต่ำกว่า 15 นาที และ 31 นาทีขึ้นไป

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe (Post Hoc) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ จำแนกตามระยะเวลา

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	ต่ำกว่า 15 นาที	16 – 30 นาที	31 นาทีขึ้นไป
		2.26	1.90	2.19
ต่ำกว่า 15 นาที	2.26	-	0.353*	-
16 – 30 นาที	1.90	- 0.353*	-	- 0.286*
31 นาทีขึ้นไป	2.19	-	0.286*	-

** p < .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารต่ำกว่า 15 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารต่ำกว่า 15 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบน้อยกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที

นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกับ นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 31 นาที ขึ้นไป จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 16 – 30 นาที มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสาร 31 นาที ขึ้นไป

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก” ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ 4 ข้อ ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ การเปิดรับข่าวสาร กับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย 3. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา 4.) เพื่อศึกษาความแตกต่างการเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

5.1 ลักษณะทางประชากร

จากการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนิสิตมหาวิทยาลัย จำนวน 400 คน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.30 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ลำดับที่สามคือ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

นิสิตส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.50 มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาคือ นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 ลำดับที่สาม คือ มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80

นิสิตส่วนใหญ่สังกัดกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาคือ นิสิตที่สังกัดกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 ลำดับที่สาม ได้แก่ นิสิตที่สังกัดกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50

ส่วนใหญ่นิสิตมีความสนใจทางการเมืองอยู่ในระดับมาก มีจำนวนมากที่สุด คือ 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมา คือ นิสิตที่สนใจการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 97 คน

คิดเป็นร้อยละ 24.30 ลำดับที่สามคือ นิสิตที่สนใจการเมืองอยู่ในระดับน้อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30

5.2 การเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

จากการศึกษาการเปิดรับข่าวสารของนิสิตมหาวิทยาลัย จำนวน 400 คน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

นิสิตส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางเว็บไซต์มากที่สุด จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.80 รองลงมาคือ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางสื่อสังคม (Social Media) จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 ลำดับที่สาม เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางโทรทัศน์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

นิสิตส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. จำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมาคือ นิสิตเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ลำดับที่สาม นิสิตเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในช่วงเวลา 06.01 – 12.00 น. จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30

นิสิตส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่บ้าน หรือ หอพักมากที่สุด จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 79.50 รองลงมาคือ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองในมหาวิทยาลัย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 ลำดับที่สาม เปิดรับข่าวสารทางการเมืองในที่ทำงาน หรือ ห้างสรรพสินค้า จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

นิสิตส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมือง มากกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 รองลงมาคือ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำทุกวัน จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 ลำดับที่สาม นิสิตมหาวิทยาลัยเปิดรับข่าวสารทางการเมืองสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30

นิสิตส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองเป็นระยะเวลา 15-30 นาที มากที่สุด จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาคือ นิสิตเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในแต่ละครั้ง ใช้ระยะเวลาต่ำกว่า 15 นาที จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 ลำดับที่สาม นิสิตมหาวิทยาลัยใช้เวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมากกว่า 30 นาที ขึ้นไป จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30

5.3 ความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต

จากการศึกษาความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต จำนวน 400 คน ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการบริหารประเทศ ด้านการทำหน้าที่ของรัฐบาล ด้านความเป็นประชาธิปไตย ด้านสิทธิ เสรีภาพ และด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ สรุปได้ดังนี้

5.3.1 ด้านการบริหารประเทศ

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารประเทศของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในเชิงลบ โดยเห็นว่า พล.อ.ประยุทธ์ มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ อยู่ในระดับ “ไม่แน่ใจ” มากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมาคือ นิสิตเห็นว่า พล.อ.ประยุทธ์ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารประเทศ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 ลำดับที่สาม นิสิตเห็นว่า รัฐบาลของ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำงานอย่างซื่อสัตย์ สุจริต จำนวน 160 คน

5.3.2 ด้านการทำหน้าที่ของรัฐบาล

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นทางการเมืองในด้านการทำหน้าที่ของรัฐบาลในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา โดยรวมอยู่ในระดับ “ไม่เห็นด้วย” ($\bar{X} = 2.38$) หมายความว่า นิสิตมหาวิทยาลัยมีความคิดเห็นต่อการหน้าที่รัฐบาลในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ในเชิงลบ และเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นฝ่ายค้านมักโจมตีรัฐบาลอย่างไม่เป็นธรรม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.54$) รองลงมา คือ นิสิตมหาวิทยาลัยมองการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ ในเชิงลบ (อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย $\bar{X} = 2.37$) และนิสิตมหาวิทยาลัยเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ฯ มีความกระตือรือร้นในการทำงานเพื่อประชาชนน้อย (อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย $\bar{X} = 2.20$)

5.3.3 ด้านความเป็นประชาธิปไตย

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นทางการเมืองต่อความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในระดับเป็นกลาง กล่าวคือ นิสิตไม่แน่ใจในความเป็น “ประชาธิปไตย” ในช่วงที่รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ บริหารประเทศ (ไม่แน่ใจ $\bar{X} = 3.47$) และนิสิตมหาวิทยาลัยไม่เห็นด้วยที่ว่ารัฐบาลทหารบริหารประเทศดีกว่ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ($\bar{X} = 4.50$) นอกจากนี้ นิสิตยังเห็นว่าผู้นำประเทศจะต้องมา

จากการเลือกตั้ง (เห็นด้วย $\bar{X} = 4.44$) และไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า ระบบประชาธิปไตยในประเทศไทยนำมาสู่ความวุ่นวายทางการเมือง ($\bar{X} = 4.28$)

5.3.4 ด้านสิทธิ เสรีภาพ

ผลการศึกษาสູบได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าประชาชนในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มีสิทธิ เสรีภาพ น้อย และเห็นว่าสื่อมวลชนควรนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการชุมนุมประท้วงรัฐบาล ไม่เห็นว่าการที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวการประท้วงรัฐบาลนั้นจะทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเสียหาย ประเด็นต่อมา คือ นิสิตไม่แน่ใจว่าควรจำกัด หรือไม่จำกัดเสรีภาพของสื่อมวลชนในการรายงานข่าว /ตรวจสอบรัฐบาล หรือไม่ ($\bar{X} = 3.02$) นอกจากนี้ นิสิตมหาวิทยาลัยเห็นว่าประชาชนในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ มีเสรีภาพในการชุมนุม ($\bar{X} = 2.26$)

5.3.5 ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

ผลการศึกษาสູบได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่ได้ชื่นชมการทำงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นิสิตมหาวิทยาลัยเห็นด้วยกับความคิดที่ว่าคณะกรรมการการเลือกตั้ง (ก.ก.ต.) ค่อนข้างสนับสนุนพรรคพลังประชารัฐมากกว่าพรรคการเมืองอื่น ส่วนประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อความเชื่อถือต่อองค์กรสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สູบได้ว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเห็นด้วยที่ว่าองค์กรดังกล่าวนี้ขาดความน่าเชื่อถือต่อสังคม ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือขององค์กร ป.ป.ช. และ ก.ก.ต. ผลการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าทั้งสององค์กรไม่น่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 1.76$) ส่วนความคิดเห็นต่อความมีประสิทธิภาพในการทำงานของ ก.ก.ต. ผลการศึกษาพบว่า นิสิตไม่เห็นด้วย หมายความว่า นิสิตเห็นว่า ก.ก.ต.ในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ทำงานมีประสิทธิภาพน้อย ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานของกรมการสิทธิมนุษยชน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตไม่ประทับใจกับการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในยุค พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ($\bar{X} = 2.17$) ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อผลงานขององค์กรกรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่า องค์กรดังกล่าวมีผลงานสู่สาธารณชนน้อย ส่วนความคิดเห็นในประเด็นความน่าเชื่อถือขององค์กรกรมการสิทธิมนุษยชน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าองค์กรดังกล่าวนี้มีความน่าเชื่อถือไม่มากนัก ($\bar{X} = 2.30$)

5.4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผลการศึกษาสรุปได้เรียงลำดับตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังนี้

5.4.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนิสิตมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา

จากการศึกษาหาค่าความสัมพันธ์โดยสถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม ชั้นปีที่กำลังศึกษา กลุ่มสังกัดสาขา และความสนใจทางการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งประกอบด้วย ด้านการบริหารประเทศ ด้านการทำหน้าที่ของรัฐบาล ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ อีกทั้งด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ

5.4.2 ลักษณะทางประชากรของนิสิตที่ต่างกันมีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกัน

เพศ

สมมติฐานเพศที่ต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตย และสิทธิ เสรีภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษา (*p value = 0.04) แสดงให้เห็นว่ายอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยที่เพศหญิงมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิ เสรีภาพ ในอยู่ในระดับไม่แน่ใจมากกว่าเพศชาย ในส่วนด้านการบริหารประเทศ ด้านการทำหน้าที่รัฐบาล อีกทั้งด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ มีความคิดเห็นทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

ชั้นปีที่ศึกษา

สมมติฐานชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษา (p value = 0.40) แสดงให้เห็นว่าปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้ ชั้นปีที่กำลังศึกษาของนิสิตที่ต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองไม่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน

เกรดเฉลี่ยสะสม

สมมติฐานเกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษา (*p value = 0.03) แสดงให้เห็นว่ายอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีเกรด

เฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 มีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.50

กลุ่มสาขาวิชา

จากการศึกษาหาค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มสังกัดสาขาที่แตกต่างกันของนิสิต มีความคิดเห็นทางการเมืองในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

ความสนใจทางการเมือง

จากการศึกษาความสนใจทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมือง ในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

5.4.3 การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของนิสิตที่ต่างกันมีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกัน

ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสาร

ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิต ในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($*p < .05$) ช่วงเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยที่นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. มีความคิดเห็นทางการเมือง ภาพรวมในเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีการเปิดรับข่าวสารช่วงเวลา 06.01 – 12.00 น.

ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร

ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($**p < .05$) ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่ไม่มีมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง มีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม เป็นเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทุกวัน สัปดาห์ละมากกว่า 3 ครั้ง และสัปดาห์ละครั้ง

ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร

ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตในภาพรวม ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวน (F-Test) พบว่า ($**p < .05$) ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ต่างกันของนิสิตมีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ นิสิตที่มีระยะเวลาการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง 15 - 30 นาที มีความคิดเห็นทางการเมืองในภาพรวม เป็นเชิงลบมากกว่า นิสิตที่มีระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร ต่ำกว่า 15 นาทีและ 30 นาทีขึ้นไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยในยุครัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านเว็บไซต์มากที่สุด ร้อยละ 55.80 รองลงมาคือ เปิดรับจากสื่อสังคม (Social Media) คิดเป็นร้อยละ 38.30 หมายความว่า นิสิตเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากช่องทาง 2 ประเภทนี้ รวมกันเกือบ 90 เปอร์เซ็นต์ ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับคนในสังคมที่วิพากษ์วิจารณ์การบริหารประเทศของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี รองลงมาคือ เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับความขัดแย้งของ คณะรัฐมนตรี บุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือ กลุ่มการเมืองที่เกี่ยวข้อง โดยส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารในช่วงระหว่าง 18.01-24.00 น. เมื่อพิจารณาจากคำถามที่ว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อการบริหารประเทศของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา อย่างไร ผลการศึกษาพบว่า นิสิตจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ (40.80) มีทัศนะ “ไม่แน่ใจ” ว่ารัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ ทำงานเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ประกอบกับนิสิตจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ (39.80) มีทัศนะ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” กับคำกล่าวที่ว่า รัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ ทำงานเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ส่วนนิสิตอีก 78 คน ร้อยละ (19.50) ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า รัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ ทำงานเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ไม่มีนิสิตตอบ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และ “เห็นด้วย” กับคำกล่าวที่ว่า รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ มุ่งทำงานเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่า นิสิตมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่ได้ชื่นชมการทำงานของคณะรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เท่าใดนัก

ประกอบกับเมื่อพิจารณาผลการวิจัยขึ้นที่นิสิตมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อประเด็น “รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ มุ่งดำเนินนโยบายลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม” ที่พบว่า นิสิตจำนวน 174 คน ตอบว่า “ไม่เห็นด้วย” ในขณะที่นิสิตจำนวน 159 คน ตอบว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” หากนำตัวเลขของนิสิตที่ตอบว่า “ไม่เห็นด้วย” รวมเข้ากับนิสิตที่ตอบว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” จะได้ 333 คน หมายความว่า จากนิสิตทั้งหมด 400 คน มีนิสิตที่ “ไม่เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” กับคำกล่าวที่ว่า รัฐบาลของ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งลดความเหลื่อมล้ำให้กับสังคมไทย ส่วนนิสิตอีก 67 คน ตอบว่า “ไม่แน่ใจ” และไม่มีนิสิตตอบว่า “เห็นด้วย” กับ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” แม้แต่คนเดียว

ส่วนประเด็นที่กล่าวว่า “รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ บริหารประเทศมีประสิทธิภาพดี” นิสิต 267 คน จากทั้งหมด 400 คน มีทัศนคติว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” นิสิต 79 คนมีทัศนคติว่า “ไม่เห็นด้วย” หากนำตัวเลขของนิสิตที่ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” รวมเข้ากับนิสิตที่ “ไม่เห็นด้วย” จะพบว่ามีนิสิตถึง 346 คน จาก 400 คน ที่ไม่ขึ้นชมการบริหารประเทศของคณะรัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ส่วนนิสิตอีก 54 คน มีทัศนคติว่า “ไม่แน่ใจ” และไม่มีนิสิตคนใดที่แสดงทัศนคติว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และ “เห็นด้วย” กับคำกล่าวที่ว่า “รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ บริหารประเทศมีประสิทธิภาพดี”

เมื่อนำผลการศึกษามาพิจารณาเปรียบเทียบกับประเด็นที่ว่า “รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ทำให้เศรษฐกิจตกต่ำ” ผลการศึกษาจากงานวิจัยขึ้นนี้พบว่า นิสิตจำนวน 171 คน จาก 400 คน “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” นิสิต 122 คน มีทัศนคติว่า “เห็นด้วย” เมื่อนำตัวเลขข้างต้นในประเด็นนี้มารวมกัน จะพบว่า มีนิสิตจำนวน 293 คน จาก 400 คน ที่ไม่ได้ขึ้นชมการบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทัศนคติเช่นนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาในประเด็น “พล.อ.ประยุทธ์ เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล” ซึ่งพบว่านิสิตจำนวน 213 คน ร้อยละ 53.30 ตอบว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” นิสิต 118 คน ร้อยละ (29.50) ตอบว่า “ไม่เห็นด้วย” รวมแล้ว 331 คน ส่วนอีก 69 คน ตอบว่า “ไม่แน่ใจ” และไม่มีนิสิตคนใดในจำนวน 400 คน ที่ตอบว่า พล.อ.ประยุทธ์ เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล

ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ สิบตรีหญิง เปณิษณา โสภาเจริญ (2561) ที่ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ศึกษากรณีชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในห้วงเวลา ปี พ.ศ.2561” เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากประชาชนชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 400 คน เปณิษณา พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการบริหารงานของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.44 และต่อการบริหาร

เศรษฐกิจของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย 2.26) ส่วนประเด็นการเปิดรับข่าวสารนั้น เภนิษณา พบว่า ส่วนใหญ่ประชาชนชาวพระนครศรีอยุธยาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ ผ่านทางเว็บไซต์มากที่สุด ซึ่งผลการศึกษาประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ที่นิสิตมหาวิทยาลัยแห่งนี้เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางเว็บไซต์มากที่สุดเช่นเดียวกัน จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.80

จากผลการศึกษาที่ออกมาว่า นิสิตสถาบันการศึกษาแห่งนี้ไม่ได้ชื่นชมการทำงานของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งนิสิตตอบ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และ “ไม่เห็นด้วย” จำนวนมาก ไม่ว่าจะประเด็นที่ว่า “พล.อ.ประยุทธ์ บริหารประเทศได้ดี” หรือประเด็น “พล.อ.ประยุทธ์ มุ่งทำงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง” หรือ ประเด็นที่ว่า “พล.อ.ประยุทธ์ มุ่งลดความเหลื่อมล้ำให้กับสังคมไทย” นิสิตส่วนใหญ่ที่มีทัศนคติเช่นนี้มักจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในช่วงระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. ซึ่งถือว่าเป็นช่วงดึกในเวลากลางคืน ผลการศึกษาเช่นนี้อธิบายได้ว่านิสิตที่เรียนระดับมหาวิทยาลัยจำนวนมากที่นอนดึก ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นมักจะเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อเว็บไซต์ (Website) และสื่อสังคม (Social Media) ดังจะเห็นได้จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกสื่อสังคมที่จะมีเยาวชนจำนวนมากเขียนวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในทิศทางลบ ซึ่งเยาวชนที่เขียนวิพากษ์วิจารณ์ หรือ แสดงทัศนคติไม่เห็นด้วยกับการบริหารประเทศของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ นั้นเป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ดังผลการศึกษาชิ้นนี้ที่พบว่านักศึกษาไม่เชื่อมั่นในการบริหารประเทศของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

ส่วนความคิดเห็นทางการเมืองในด้านความเป็นประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า นิสิตจำนวน 187 คน (ร้อยละ 46.80) มีทัศนคติ “ไม่แน่ใจ” ต่อประเด็น “ประเทศจำเป็นต้องมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” นิสิตจำนวน 81 คน (ร้อยละ 20.30) ตอบว่า “ไม่เห็นด้วย” นิสิตจำนวน 39 คน (ร้อยละ 9.80) ตอบว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” หากนำตัวเลขที่นิสิตตอบ “ไม่เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” มารวมเข้าด้วยกัน จะพบว่ามี นิสิตจำนวน 120 คน ที่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” ส่วนอีก 187 คน ตอบว่า “ไม่แน่ใจ” และมี นิสิตที่ตอบว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” จำนวน 80 คน (คิดเป็นร้อยละ 20.00) และตอบว่า เห็นด้วย 13 คน ร้อยละ (3.30) หากนำตัวเลขนิสิตที่สนับสนุนคำกล่าวที่ว่า “ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” มารวมเข้าด้วยกัน จะได้ 93 คน (ร้อยละ 23.30) จากนิสิต 400 คน

เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับคำกล่าวที่ว่า “การปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบอื่น เช่น รูปแบบที่มีประธานาธิบดีเป็นประมุขไม่เหมาะสมสำหรับสังคมไทย” นิสิต 214 คน (ร้อยละ 53.50) มีทัศนะ “ไม่แน่ใจ” และเมื่อเปรียบเทียบกับคำกล่าวที่ว่า “ประเทศไทยไม่จำเป็นจะต้องมีการปกครองแบบประชาธิปไตย” มีนิสิต 160 คน (ร้อยละ 40.00) มีทัศนะว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และนิสิตจำนวน 145 คน (ร้อยละ 36.30) มีทัศนะว่า “ไม่เห็นด้วย” จากตัวเลขข้างต้น แปลความได้ว่า นิสิตมหาวิทยาลัยแห่งนี้ราว 305 คน จาก 400 คน มีแนวโน้มเห็นว่าประเทศไทยควรจะปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของชุดคะแนน (2562) ที่พบว่าประชาชน 80 เปอร์เซ็นต์ เห็นว่า พล.อ.ประยุทธ์ มีความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย เนื่องจากท่านเป็นคนจริงใจ และมุ่งทำงานเพื่อผลประโยชน์ของประเทศไทย อีกทั้งยังมีทัศนคติเชิงบวกต่อรูปแบบการสื่อสารที่เปิดเผยและก้าวร้าวของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา และ ไม่เห็นด้วยกับการที่ผู้สื่อข่าวตั้งคำถามก้าวร้าวและไม่เหมาะสมต่อ พล.อ.ประยุทธ์ ดังนั้น การที่ผู้สื่อข่าวตั้งคำถามก้าวร้าว หรือ ไม่เหมาะสมต่อ พล.อ.ประยุทธ์ จึงสมควรที่ผู้สื่อข่าวจะได้รับคำตอบและทำที่ที่ก้าวร้าวของนายกรัฐมนตรี

นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่านิสิตมหาวิทยาลัยมองการทำงานของสมาชิกวุฒิสภา ในยุคที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในทิศทางลบ ปრაกฏการณ์นี้ สอดคล้องกับเว็บไซต์มติชนออนไลน์ วันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ.2561 ที่นำเสนอเนกการเมื่อนักวิชาการ ร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้งของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในช่วงที่เป็นผู้นำการรัฐประหาร ซึ่งมติชนโพรยหัวว่า “วิพากษ์ที่มา 250 ส.ว. บิ๊กตุ๋นคิดเอง” โดยระบุว่า เนกการเมื่อนักวิชาการ ร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์กรณี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้กล่าวไว้ว่าจะตั้งคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลทำหน้าที่เป็น “สมาชิกวุฒิสภา” 200 คน ด้วยตนเอง ส่วนอีก 50 คน จะคัดสรรมาจากประชาชน ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมสนทนาวิพากษ์วิจารณ์ ตั้งคำถามว่าจะเป็ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่ ในเมื่อสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้เลือกนายกรัฐมนตรีในการเลือกตั้งครั้งหน้า ในขณะที่ข่าวสดออนไลน์ 10 พฤษภาคม 2562 นำเสนอการแสดงความคิดเห็นของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล อดีตรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่กล่าวว่า พล.อ.ประยุทธ์ มีเจตนาที่ต้องการสืบทอดอำนาจ โดยการให้นักกฎหมายเขียนกฎหมายให้สมาชิกวุฒิสภาไม่ต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอข้อเสนอแนะการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนแรก ข้อเสนอแนะทั่วไป ส่วนที่สอง ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูล แนวทางแก่รัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน หรือบุคคลที่สนใจศึกษาในแง่มุมที่แตกต่างออกไป ดังนี้

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางเว็บไซต์มากที่สุด รองลงมาคือ เปิดรับจากสื่อสังคม (Social Media) ดังนั้นรัฐบาลหรือองค์กรที่นำเสนอข่าวสารไปสู่กลุ่มเยาวชน หรือนิสิตมหาวิทยาลัย ควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารผ่านสื่อสมัยใหม่ เช่น เว็บไซต์ สื่อสังคม เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเปิดรับข่าวสารผ่านช่องทางดังกล่าวมากกว่าสื่อประเภทอื่น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการเปิดข่าวสารกับความคิดเห็นทางการเมืองของ นิสิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ได้รับข้อมูลอย่างหนึ่ง ผู้ที่สนใจศึกษาความคิดเห็นทางการเมืองของ ประชาชนหรือของคนในสังคม ควรศึกษาจากกลุ่มประชากรที่กว้างขวางมากขึ้น เช่น ศึกษาจาก ประชากรระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ที่มีความคิดเห็นทางการเมืองต่อการบริหารงาน หรือในแง่มุมต่าง ๆ ต่อรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จะทำให้ได้รับข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้น

2. งานวิจัยชิ้นนี้ ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งไม่อาจสามารถอธิบายปรากฏการณ์ในเชิงลึกได้ ดังนั้น เพื่อให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ผู้สนใจสามารถศึกษาความคิดเห็นของ ประชาชน หรือของกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคม โดยเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากกว่าการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม หรืออาจใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบกัน จะทำให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กนกวรรณ หมั่นแก้วและวีระ สมบูรณ์. (2563). ทักษะคิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตที่มีต่อพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา. การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15 ปีการศึกษา 2563. หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2542). การวิเคราะห์สื่อ. แนวคิดและเทคนิค (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ. เอดิชั่นเพรส ไพรด์กส์.
- จรรยา มาศ ปลอดแก้ว. (2557). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของประชาชนจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จักรีรัตน์ แสงวาริ. (2557). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ การรับรู้ และความสนใจเกี่ยวกับโทรทัศน์ดิจิทัลกับความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนเครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 5(2), 34. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจอรันท์ สวัสดิ์วาทีน. (2559). ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน จังหวัดชลบุรี. นิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชวดล ใจชื่อสมบูรณ์. (2558). ทักษะคิดของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองปราจีนบุรี. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง. สถาบันรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ชูชัย สมितिไกร. (2558). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศักดิ์ เพรสคอร์ท. (2555). การเปิดรับข้อมูลข่าวสารและอิทธิพลของสื่อต่อแนวความคิดทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิตของอุดมศึกษาในจังหวัดสงขลา. วารสารสาขานิเทศศาสตร์. คณะนิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ทองยศ บัวเผื่อน. (2558). บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. กับการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- เบญญาทิพย์ ภาณุวัตนาการ. (2554). การเปิดรับสื่อ การรับรู้ และความคิดเห็น เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานใหม่ของพนักงานใน บมจ.กสท โทรคมนาคม. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยการจัดการสื่อสารองค์กร, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปิยะรัตน์ ช่วยเรือง. (2557). การเปิดรับ ทศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของบุคคลต่อการสื่อสารทางการเมืองผ่านเฟสบุ๊ก. วารสารสาขาการจัดการการสื่อสารองค์กร. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เปรมมณี สินจงเจริญกิจ. (2559). การเปิดรับสื่อ ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับสถานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ.2557 และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วารสารมหาวิทยาลัย. สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิงห์ สิงห์ขจร. (2556). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร และการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของประชาชน กรณีศึกษา กรุงเทพมหานคร. วารสารสารสนเทศปีที่ 14 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2558. สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารองค์กร. คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยรามคำแหงบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- เสถียร เศษประทับ .(2552). มติมหาชน การสื่อสาร และการเมือง. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่งหนังสือ
- เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์. (2552). ข้อคำนึงในการสร้างเครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า(Rating Scale) เพื่องานวิจัย.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2539). การสื่อสารมวลชน กระบวนการ และทฤษฎี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2546). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาสน์การพิมพ์.
- พรธณวดี ชำจริง. (2552). การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอีสาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 33(4), 103.
- พีระ จิริโสภณ. (2546). ทฤษฎีสื่อสารมวลชน ในหลักและทฤษฎีการสื่อสาร(หน่วยที่ 11). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว. (2559). ความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์. วารสารวิชาการแพวกาฬสินธุ์. ปีที่ 3 ฉบับที่ 2. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์. มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์.

- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพดี จิตติกุลเจริญ. (2537). ทฤษฎีการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ยุพา สภากุล. (2534). การสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- วิสุทธิ โพธิ์แท่น. (2524). ประชาธิปไตย. แนวคิดและตัวแบบประชาธิปไตยในอุดมคติ. กรุงเทพมหานคร. ธรรมศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สถาพร สิงหะ. (2556). สื่อใหม่. นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สมบัติ อารังอัญวงศ์. (2554). การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ. เอกสารการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์อันดับที่ 56. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อนวัชศิริวงศ์, ถ. (2557). กระบวนทัศน์ในการพัฒนาทฤษฎีและศึกษาวิจัยการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุกุล จินตรักษ์. (2560). การรับรู้และการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2(1), 226.
- อนุชา ชำนาญมนต์. (2560). ทศนคติทางการเมืองของนักเรียนหลักสูตรเสนาธิการทหารเรือ รุ่นที่ 76 ต่อการรัฐประหาร โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557. นิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาจ สุทธาศาสตร์. (2527). ปฏิบัติการวิจัยสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

- Aristotle. *Nicomachean Ethics*. translated by Martin Ostwald. Indianapolis: Bobbs-Merrill, 1962.
- Alexa Robertson. (2015). *Media and Politics in a Globalizing World*. Policy Press. Cambridge. United Kingdom.

Cronbach, L. J. *Essential of Psychological Testing. (5thed)*. New York: Harper and Row Publishers

Klapper, J.T. (1960). *The Effects of Mass Communication*. New York: The Free Press.

Lasswell, Harold D. & Abraham Kaplan. (1970). *Power and Society*. New Haven : Yale University press

Machiavelli, N. (1950). *The Prince and the Discourses*. New York: Modern Library.

Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis. (3rded)*. New York: Harper and Row Publications.

Weber, Max. (1966). *The Theory of Social and Economic Organization*. (Handerson & Parson Trans) Handerson and Talcott Parson, (4th ed). New York: The free Press.

สื่อออนไลน์

สถิตินิติศาสตร์ 3 กันยายน. (2561). เข้าถึงได้จาก <https://reg.buu.ac.th/registrar/home.asp>

(ค้นคว้าเมื่อวันที่ 29/10/62)